

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาสданภารพสอบเข้าศึกษาต่อ^{ชั้นป.ตรี}
วิทยาเขตเทคโนโลยีภาคใต้ ปีการศึกษา 2529

ณัฐพร สันขวงศ์

วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

วิทยาเขตเทคโนโลยีภาคใต้

บทคัดย่อ

เรื่อง การศึกษาสถานภาพผู้สอบเข้าศึกษาต่อ วิทยาเขตเทคโนโลยีภาคใต้ ปีการศึกษา 2529

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานภาพของผู้สอบเข้าศึกษาต่อใน วิทยาเขตเทคโนโลยีภาคใต้ ปีการศึกษา 2529 และวิเคราะห์คะแนนของผู้ที่สอบเข้าศึกษาต่อ ได้ในแต่ละสาขาวิชา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ในส่วนของการศึกษาสถานภาพของผู้สอบเข้าศึกษาต่อ ผู้วิจัย ได้ใช้จำนวนประชากร ซึ่งเป็นผู้สมัครทั้งหมดในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีจำนวน ทั้งสิ้น 5,413 คน ส่วนการวิเคราะห์คะแนนของผู้ที่สอบเข้าศึกษาต่อได้ ผู้วิจัยได้ใช้จำนวนผู้ที่สอบได้ทั้งหมด ซึ่งมีจำนวน 1,694 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ในส่วนของการศึกษาสถานภาพ เป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาเอง โดยสอบถามด้านสถานภาพค้าน เพศ ประเทศของสถาบันการศึกษาที่สำเร็จ ภูมิลำเนา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ของบิดา รายได้ของมารดา ระดับการศึกษาของบิดา และระดับการศึกษาของมารดา ส่วนคะแนนผลการสอบของผู้สอบได้ ได้อาศัยข้อมูลจากทบทวนไว้ใน ค.2 ข. ที่วิทยาเขตจัดทำขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ร่วมกับนักวิจัยจากแต่ละภาควิชา ทำการอยลัง กลาง เฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ทั้งนี้ ได้ใช้ทั้งวิธีการแจ้งนัย ใช้ เครื่องคำนวณ และคอมพิวเตอร์

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสถานภาพผู้สอบเข้าศึกษาต่อ ทั้งในส่วนรวมและ ส่วนที่ เป็นรายละเอียด และการวิเคราะห์คะแนนของผู้ที่สอบเข้าศึกษาต่อได้ สามารถ

สรุปผลไกด์ คังนี

1. ในปีการศึกษา 2529 มีผู้มาสมัครห้องเรียน 5,413 คน สอบได้ 1,694 คน หรือ 31.30% สาขาวิชาที่มีผู้มาสมัครมากที่สุดก็อ พนิชยการ รองลงมาคือ ช่างไฟฟ้ากำลัง บัญชี ช่างยนต์ และการตลาด และช่างอีเล็กโตรอนิคส์ ตามลำดับ โดยที่สาขาวิชาพนิชยการ มีผู้สมัคร 842 คน สอบได้ 231 คน (สอบได้ 27.43% ของผู้สมัครสอบในสาขาวิชา) สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สมัคร 583 คน สอบได้ 100 คน (สอบได้ 17.15% ของผู้สมัครในสาขาวิชา) สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สมัคร 531 คน สอบได้ 133 คน (สอบได้ 25.05% ของผู้สมัครในสาขาวิชา) สาขาวิชาช่างยนต์สมัคร 404 คน สอบได้ 131 คน (สอบได้ 32.43% ของผู้สมัครในสาขาวิชา)

สรุปสาขาวิชาที่อัตราส่วนของผู้สอบเข้าได้อยู่ในระดับค่า (ประมาณร้อยละ 15 – 18 ของผู้สมัครในแต่สาขาวิชา) คือ การตลาด ช่างอีเล็กโตรอนิคส์ ช่างเครื่องกล เรือ และช่างเทคโนโลยีขั้นสูง

2. ในจำนวนผู้เข้าสอบห้องหมอด ผู้สมัครและสอบได้โดยส่วนรวม เป็นผู้ชายมากกว่าผู้หญิง คือผู้ชายสมัคร 3,002 คน หรือ 55.50% สอบได้ 878 คน หรือ 16.22% ของผู้สมัครห้องหมอด (สอบได้ 29.25% ของผู้สมัครเพศชาย) ผู้หญิงสมัคร 2,411 คน หรือ 44.54% สอบได้ 816 คน หรือ 15.07% ของผู้สมัครห้องหมอด (สอบได้ 33.84% ของผู้สมัคร เพศหญิง) และสาขาวิชาทางช่างอุตสาหกรรม ผู้สมัครและสอบได้มากเป็นผู้ชาย ขณะที่สาขาวิชาทางบริหารธุรกิจ คหกรรมศาสตร์ เป็นผู้หญิง

3. ในจำนวนผู้เข้าสอบห้องหมอด ผู้สมัครและสอบได้ในห้องสาขาวิชา ส่วนใหญ่ ส่าเร็จมารจากโรงเรียนรัฐบาล โดยที่มีผู้สมัคร จำนวน 3,757 คน หรือ 69.41% และ สอบได้ 1,302 คน หรือ 24.05% ของจำนวนผู้สมัครสอบห้องหมอด (สอบได้ 34.66% ของผู้สมัครที่ส่าเร็จมารจากโรงเรียนรัฐบาล) ส่วนผู้ที่ส่าเร็จมารจากโรงเรียนเอกชน มีจำนวน 1,171 คน หรือ 21.63% สอบได้ 217 คน หรือ 4.01% ของผู้สมัครห้องหมอด (สอบได้ 18.53% ของผู้สมัครที่ส่าเร็จมารจากโรงเรียนเอกชน)

และในสาขาวิชาต่าง ๆ มีสาขาวิชาชั้นปูะสานาเดียวที่ผู้สมัครสำเร็จมาจากการโรงเรียนเอกชนมากกว่าโรงเรียนรัฐบาล แต่อัตราส่วนการสมัครและสอบไม่มีค่าไฟยง 18.43% ขณะที่ผู้สำเร็จมาจากการโรงเรียนรัฐบาลมีอัตราส่วนการสมัครและสอบໄค้ 35.50%

4. ในจำนวนผู้เข้าสอบห้องนัด ผู้สมัครและสอบໄค้ส่วนใหญ่มาจากจังหวัดสงขลา และจังหวัดใกล้เคียง ทั้งในระดับวิชาชีพ วิชาชีพ技能 และฝึกหัดครุภัชยมและบริษัทฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาขาวิชาพนิชยการ ผู้สมัครและสอบໄค้มาจากจังหวัดสงขลาเกินกว่า 80% ของผู้สมัครและสอบໄค้ในสาขาวิชา

หากพิจารณาอัตราส่วนของสมัครและสอบໄค้ที่มารายงานจังหวัดต่าง ๆ เนื่องจากจังหวัดที่มีผู้สมัครจำนวนมาก ก็อ กินกว่า 100 คน ผู้ที่มาจากการจังหวัดนราธิวาส มีอัตราส่วนการสมัครและสอบໄค้สูงสุด (44.23%) รองลงมาคือ จังหวัดตรัง (39.05%) และจังหวัดสงขลาและยะลา (ประมาณ 33%)

5. ในจำนวนผู้เข้าสอบห้องนัด ผู้สมัครและสอบໄค้เกือบทุกสาขา วิชา เป็นผู้ที่บิดามารดาประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรมมากที่สุด รองลงมาคือ ค้าขาย และรับราชการ ตามลำดับ ยกเว้น สาขาวิชาพนิชยการ บัญชี และการตลาด ที่มีความต้องผู้สมัครสอบໄค้ ประกอบอาชีพทางค้าขายมากที่สุด ส่วนเกษตรกรรม และรับราชการ เป็นลำดับรองลงมา

ผู้ที่บิดามารดาประกอบอาชีพรับราชการ มีอัตราส่วนของผู้ที่สมัครและสอบໄค้มากที่สุด ก็อ 42% รองลงมาคือ เกษตรกรรม และการค้าขาย มีอัตราส่วนของการสมัครสอบໄค้ 30 และ 26% ตามลำดับ

6. ในจำนวนผู้เข้าสอบห้องนัด ผู้สมัครและสอบໄค้ เกินกว่า 50% เป็นผู้ที่บิดามารดารายได้อยู่ในระดับค่า ระหว่างค่ากว่า 1,501 – 3,500 บาท พอเดือน สาขาวิชาพนิชยการและบัญชี เป็นสาขาวิชาที่บิดามีความต้องผู้สมัครและสอบໄค้รายได้สูงกว่าสาขาวิชานี้ ก็อ มีรายได้อยู่ระหว่าง 1,501 – 2,500 บาท มากที่สุด ส่วนรายได้ของมารดาทุกสาขาวิชาอยู่ในระดับค่า ก็อ ระหว่าง 1,501 – 2,500 บาท อัตราส่วนของการสมัครและสอบໄค้ จะมีการเพิ่มน้ำหนักความสนใจของรายได้ของบิดาและมารดา

7. ในจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด ผู้สมัครและสอบได้เป็นผู้ที่มีค่าและมาตรฐานการศึกษาระดับประดุณศึกษามากที่สุด คือ ผู้ที่มีค่ามาตรฐานการศึกษาระดับประดุณศึกษา สมัคร 3,137 คน สอบได้ 919 คน และผู้ที่มารายงานการศึกษาระดับประดุณ สมัคร 3,699 คน สอบได้ 1,055 คน อัตราส่วนของการสมัครและสอบได้จะเพิ่มขึ้นตามความสูงของระดับการศึกษาของบิดาและมารดา

8. คะแนนผลการสอบของนักศึกษาที่สอบเข้าได้ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำ คือในจำนวนสาขาวิชาทั้งหมด 25 สาขาวิชา มีเพียง 6 สาขาวิชาเท่านั้น ที่นักศึกษาส่วนรวมของแต่สาขาวิชา ได้คะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกัน 50% ของคะแนนเต็ม คือ สาขาวิชาพนิชยการ เลขคณิต การคลาด ประโยครวมทั่วไป ประโยคครุ มัชymร่างกาย และประโยคครุมัชymร่างไฟฟ้า นอกจากนั้นได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 50% ของคะแนนเต็ม และในจำนวนนี้มีบางสาขาวิชาที่มีคะแนนกระจายหรือแตกต่างกันมาก คือ สาขาวิชาซึ่งส่วนจะ ระดับวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชาครุศาสตร์อุปสาหกรรมเครื่องกลและสาขาวิชาธุรกิจศึกษานักศึกษาบัญชี

ขอเสนอแนะ

ผู้บริหารควรพิจารณาขยายห้องเรียนหรือเพิ่มจำนวนนักศึกษาในสาขาวิชาที่มีผู้สมัครหรือต้องการเรียนจำนวนมาก และมีอัตราส่วนของการสมัครและสอบได้หรือรับไว้ได้ค่า ไม้แก่สาขาวิชาซึ่งไฟฟ้ากำลัง การคลาด ช่างกลเรือ ช่างเทคโนโลยี ช่างอิเล็กทรอนิกส์ บัญชี และพนิชยการ และควรหาทางช่วยเหลือนักศึกษาให้มากยิ่งขึ้น ในการจัดอบรมเพื่อการลงทุนทางการศึกษา การช่วยเหลือทางด้านการเงิน ของนักศึกษาที่มีภาระทางเศรษฐกิจต่ำ และมีปัญหาด้านการเงิน

นอกจากนี้ ผู้บริหาร และกรรจารย์ควรพยายามหาทางช่วยเหลือและพัฒนานักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ความสามารถดีๆ ให้มากยิ่งขึ้น และที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ ผู้บริหารควรจะพิจารณาถึงนโยบาย ทิศทางและบทบาทของวิทยาเขต ในด้านการบริหาร และสนับสนุนความต้องการทางการศึกษาในระดับวิชาชีพชั้นสูงของประชาชนใน 14 จังหวัด ของภาคใต้ ซึ่งจะต้องเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต

๗
กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้ ส่งเร็วจดอ่อน ไปปักยศ เนื่องจากได้รับความยุ่นเคราะห์จาก
อาจารย์ในวิทยาเขต เทคนิคภาคใต้ หลายท่าน ผู้วิจัยขอขอบคุณ อาจารย์เรื้า สิงหิริย์
หัวหน้าแผนกสังคม วิจัยและวางแผน ที่กรุณาให้กำปรึกษา แนะนำ และช่วยเหลือมาโดย
ตลอด และขอขอบคุณ อาจารย์เอกเจ้าวันทร์ ใจดี อาจารย์บุญธรรม แซลอม อาจารย์
วิรชัย อนรักษ์ฤทธิ์ อาจารย์จารุยา ธรรมกต อาจารย์วรวรรณ ทิวัฒน์ปกรณ์ และ
อาจารย์สุกัญญา บุญญูสุกุล ที่ได้ช่วยเหลือในการค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัย ขอขอบคุณอาจารย์ในวิทยาเขตทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการเก็บ
รวบรวมข้อมูลและให้การสนับสนุนด้วยคือ สมอนา และขอขอบคุณอาจารย์และเจ้าหน้าที่
ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือในการพิมพ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์เบญจลักษณ์
เช่นกม อาจารย์จันคนา นาครสุวรรณ คุณศิริพ ลดุลศรี ที่ได้ช่วยงานพิมพ์ลงงาน
วิจัยนี้ไว้จริงอย่างสมบูรณ์

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นพิเศษ ระดับสูง ในวิทยาลัยเทคโนโลยี
และการศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ได้ให้กำลังใจ และสนับสนุนมาโดยตลอด

นันดร์ พล สงวนสิทธิ์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	๒
กิจกรรมประจำ	๓
สารบัญ	๙
สารบัญตาราง	๑๐
บทที่	
๑ บพนฯ	๑
ความเป็นมาและภารกิจของบพนฯ	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๕
ขอบเขตของการวิจัย	๕
ข้อคดีเบื้องต้น	๖
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการวิจัย	๖
๒ เอกสารและข้อมูลที่ได้รับ	๘
ประวัติวิทยาศาส�테knikภาคใต้	๘
สถานภาพส่วนเช้าศึกษาดู	๑๙
๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๒๐
กระบวนการและคัวอย่างประชากร	๒๐
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๒๐
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๒๑
การวิเคราะห์ข้อมูล	๒๑
๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๒
ตอนที่ ๑ ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้เข้าสอบ	๒๒
๑.๑ ผลการวิเคราะห์สถานภาพโดยผู้ร่วม	๒๓
๑.๒ ผลการวิเคราะห์สถานภาพในส่วนที่เป็นรายละเอียด	๔๐

สารบัญ (๗๐)

บทที่	หัว	หน้า
		๙
ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นคะแนนของแต่ละส่วนเชิง ศึกษาต่อได้ในทุกสาขาวิชา	๙๔	
๕ สรุปผลการวิจัย ภัณฑ์รายผล และขอ สอนแนะ วัสดุประสงค์ของการวิจัย	๙๙	
วิธีดำเนินการวิจัย	๙๙	
สรุปผลการวิจัย	๑๐๐	
ภัณฑ์รายผลการวิจัย	๑๐๔	
ขอ สอนแนะ	๑๐๙	
บรรณานุกรม	๑๑๓	
ภาคผนวก	๑๑๕	
ประวัติ เชี่ยน	๑๓๑	

สารบัญสารก

ตารางที่

หน้า

1	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ จำแนกตามระดับหลักสูตรและเพศ	24
2	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ จำแนกตามระดับหลักสูตรและประเภท สถานศึกษาของบุคคล	25
3	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ จำแนกตามระดับหลักสูตรและภูมิล่าเนา	26
4	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ จำแนกตามระดับหลักสูตรและอาชีพของบุคคล	28
5	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ จำแนกตามระดับหลักสูตรและอาชีพของมารดา ...	30
6	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ จำแนกตามระดับหลักสูตรและรายได้ของบุคคล....	32
7	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ จำแนกตามระดับหลักสูตรและรายได้ของมารดา..	34
8	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ จำแนกตามระดับหลักสูตรและการศึกษาของบุคคล..	36
9	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ จำแนกตามระดับหลักสูตรและการศึกษาของมารดา	38
10	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ ระดับวิชาชีพ จำแนกตามสาขาวิชาและเพศ.....	41
11	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ ระดับวิชาชีพนักสูง จำแนกตามสาขาวิชาและเพศ..	42
12	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ ระดับฝึกหัดครุภัณฑ์ และปริญญาตรี จำแนกตาม สาขาวิชาและเพศ.....	44
13	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ ระดับวิชาชีพ จำแนกตามสาขาวิชาและประเภท สถานศึกษาที่สำเร็จ.....	45
14	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ ระดับวิชาชีพนักสูง จำแนกตามสาขาวิชาและ ประเภทสถานศึกษาที่สำเร็จ	46
15	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ ระดับฝึกหัดครุภัณฑ์และปริญญาตรี จำแนกตามสาขาวิชา และประเภทสถานศึกษาที่สำเร็จ	49
16	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ ระดับวิชาชีพ จำแนกตามสาขาวิชาภูมิล่าเนา....	50
17	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ ระดับวิชาชีพนักสูง จำแนกตามสาขาวิชาและ ภูมิล่าเนา	52

สารบัญสาร่าง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

18	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ระดับปีกหัดกรุ๊ฟชั้นและปริญญาตรี จำแนกตามสาขาวิชาและภูมิภาค	54
19	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ระดับวิชาชีพ จำแนกตามสาขาวิชาและอาชีพของบิดา	56
20	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ระดับวิชาชีพชั้นสูง จำแนกตามสาขาวิชาและอาชีพของบิดา	58
21	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ระดับปีกหัดกรุ๊ฟชั้นและปริญญาตรี จำแนกตามสาขาวิชาและอาชีพของบิดา	60
22	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ระดับวิชาชีพ จำแนกตามสาขาวิชาและอาชีพของมารดา	62
23	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ ระดับวิชาชีพชั้นสูง จำแนกตามสาขาวิชาและอาชีพของมารดา	64
24	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ระดับปีกหัดกรุ๊ฟชั้นและปริญญาตรี จำแนกตามสาขาวิชาและอาชีพของมารดา	66
25	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ระดับวิชาชีพ จำแนกตามสาขาวิชาและรายได้ของบิดา	68
26	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ระดับวิชาชีพชั้นสูง จำแนกตามสาขาวิชาและรายได้ของบิดา	70
27	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ระดับปีกหัดกรุ๊ฟชั้นและปริญญาตรี จำแนกตามสาขาวิชาและรายได้ของบิดา	72
28	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ระดับวิชาชีพ จำแนกตามสาขาวิชาและรายได้ของมารดา	74
29	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ระดับวิชาชีพชั้นสูง จำแนกตามสาขาวิชาและรายได้ของมารดา	76
30	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ระดับปีกหัดกรุ๊ฟชั้นและปริญญาตรี จำแนกตามสาขาวิชาและรายได้ของมารดา	78

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่

31	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ระดับวิชาชีพ จำแนกตามสาขาวิชาและระดับ การศึกษาของบิดา.....	80
32	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ระดับวิชาชีพทั้งหมด จำแนกตามสาขาวิชาและ ระดับการศึกษาของบิดา	82
33	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ระดับนักศึกษาระดับมัธยมและปริญญาตรี จำแนกตาม สาขาวิชาและระดับการศึกษาของบิดา	84
34	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ระดับวิชาชีพ จำแนกตามสาขาวิชาและระดับ การศึกษาของมารดา	86
35	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ระดับวิชาชีพทั้งหมด จำแนกตามสาขาวิชาและ ระดับการศึกษาของมารดา	88
36	จำนวนผู้สมัครและสอบได้ระดับนักศึกษาระดับมัธยมและปริญญาตรี จำแนกตาม สาขาวิชาและระดับการศึกษาของมารดา	90
37	อัตราส่วนของผู้สมัครและสอบได้ในแต่ละสาขาวิชา	92
38	คะแนนของผู้ที่สอบเข้าศึกษาต่อได้ จำแนกตามสาขาวิชา.....	95

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมายนั้น จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่างเป็นส่วนประกอบ ที่สำคัญที่สุดคือ ทรัพยากร่มบูรณะ ในการพัฒนาประเทศ จำเป็นต้องอาศัยหลักการใช้ประโยชน์ทรัพยากริมแม่น้ำที่ อาจจะกล่าวได้ว่า การพัฒนาประเทศไทยจะสำเร็จลุล่วงไปได้มากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับการพัฒนาทรัพยากร่มบูรณะ ซึ่ง การศึกษามีส่วนสำคัญในการพัฒนาทรัพยากริมแม่น้ำ ดังที่ ก่อ สร้างศิพานิช ได้กล่าวไว้ว่า เป้าหมายของการศึกษาคือ การฝึกทำลังคนให้ระบบเศรษฐกิจ ทำให้คุณภาพของคนในสังคม ดีขึ้น เมื่อคุณภาพดีแล้ว การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมย่อมคำเนินไปได้อย่างราบรื่น

(กอ สร้างศิพานิช 2512 : 1)

การพัฒนาทรัพยากร่มบูรณะ จึงเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย แต่การพัฒนาให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับการวางแผนเชิงนโยบายที่เหมาะสมด้วยระดับ ประเภทและสาขาวิชา ให้合ต่อส่วนทางความต้องการของประเทศไทย และการพัฒนาตนให้มีความรู้ความสามารถที่จะใช้ประโยชน์ให้อย่างแท้จริง วิทยากร เชียงกฎ ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ประเทศไทยอยู่หลังการศึกษาไว้ว่า เป็นเพราะการศึกษาที่ท่ากันอยู่ไม่ได้ช่วยให้คุณภาพสูงสุดในวิชาชีพ มีสักในการทำงาน มีความคิดริเริ่ม ความกระตือรือร้น และมีความสามารถในการปรับตัว การเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยในการทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ขึ้น ฉะนั้น นอกจากจะต้องมีบุคลากรในมีคุณภาพแล้ว ยังมีแนวโน้มที่จะผลิตคนที่มีการศึกษาในสาขาที่ไม่เคยเป็นที่ต้องการของระบบเศรษฐกิจมากเกินไปอีกด้วย (วิทยากร เชียงกฎ 2521 : 73)

ปัจจุบัน การศึกษาทางท่านอาจารย์ศึกษามีความสำคัญและจำเป็นอย่างมาก เพราะเป็นการศึกษาที่มุ่งผลิตคนออกไปพัฒนาประเทศไทย และประกอบอาชีพโดยตรง ตามความต้องการของห้องเรียน และสังคม คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งมีหน้าที่ในการวางแผนและพัฒนาการศึกษาของชาติ สรุปรวม โครงการแผนกรศึกษาโดยกำหนดให้รัฐส่งเสริม สนับสนุนการอาชีวศึกษาอย่างกว้างขวาง และสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในรูปแบบที่จะสมบูรณ์เช่นไว้ในการศึกษาทุกรายวิชา

และที่จัดเป็นเอกสาร โดยมุ่งเน้นทางค้านเกณฑ์และอุตสาหกรรมเป็นสำคัญ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2520 : 4 - 5) ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้การอาชีวศึกษายากยับตัว ทั้งค้านจำนวนของสถาบันการศึกษา ครูอาจารย์ นักศึกษา และการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งจำเป็นที่ผู้รับผิดชอบจะต้องจัดการศึกษาทางค้านนี้อย่างถูกต้องเหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันการศึกษาที่คำนึงถึงการเรียนการสอนทางค้านอาชีวศึกษาโดยตรง จะต้องมุ่งผลิตบุคลากรที่

โดยเน้นหังทางค้านปริมาณ และคุณภาพ

อย่างไร้ตาม ใน การจัดการศึกษา ใหม่ประสิทธิภาพ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ของสถาบัน และเป็นไปตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาตินั้น ต้องอาศัยมีจัดหมายอย่างเป็นส่วนประกอบ และจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดองค์ประกอบทาง ๆ ให้มีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ หรือครบวงจร ดังที่ รัฐธรรมนูญ ได้กล่าวไว้ว่า ในการเพิ่มปริมาณและคุณภาพการศึกษานั้น มีความจำเป็นที่จัดตั้งพิจารณาปัจจัยทั้งมวล มิใช่พิจารณาทำเท่าปัจจัยใดเพียงปัจจัยเดียว การแก้ไขแนวทางการศึกษาทั้งการเน้นเฉพาะปัจจัยหนึ่งมิใช่ปัจจัยใดเพียงปัจจัยเดียว ไม่เกิดผลสมดุลขึ้นได้ เนื่องจากในโลกแห่งความเป็นจริง ปัจจัยทาง ๆ มักจะมีความเกี่ยวพันกัน ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ดังนั้น หากต้องการเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา จึงจำเป็นต้องพิจารณาทั้งปัจจัยทาง ๆ ที่มีผลกระทบต่อการศึกษา เพื่อจะได้หาทางแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ (รัฐธรรมนูญ 2518 : 2 - 3) จึงเป็นสิ่งจำเป็น สำหรับผู้ที่มีหน้าที่ในการจัดการศึกษา หรือพัฒนาบุคคลต้องมีความรู้รอบคัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารการศึกษา ครูอาจารย์ จะต้องสามารถมองมุ่งทาง ๆ ให้อย่างละเอียด สืบซึ่ง และกว้างไกล ทั้งนี้เพื่อจะในการจัดการศึกษาให้เป็นระบบ บูรณาภรณ์ จะต้องเข้าใจ ถึงลักษณะโครงสร้าง รูปแบบหรือสถานภาพค้านทาง ๆ ขององค์ประกอบหรือปัจจัยเป็นอย่างที่

ในแขวงการบริหาร หรือการจัดการศึกษา ซึ่งความสำคัญอย่างมาก การที่จะพัฒนาการศึกษาให้มีความก้าวหน้าและเปลี่ยนแปลงทันกับความเจริญทางวิทยาการนั้น ผู้บริหาร ทุกระดับ จะต้องมีความรู้ความสามารถตามหลักการทางบริหาร (นพพงษ์ บุญจิตรคุณ 2525 : 17, มนูญ วงศ์นารี 2524 : 17 - 18) และดำเนินกิจกรรมทางค้านบริหารอย่างมีทักษะ ไม่ว่าจะเป็นการวางแผน การจัดองค์การ การจัดบุคคล การวินิจฉัยสั่งการ การประสานงาน ตลอดจนถึงการจัดงบประมาณ อย่างไร้ตาม ในการดำเนินกิจกรรมทางการบริหารจำเป็นต้อง

อาจารย์ปัจจัยทาง ๆ หลายประการ ที่สำคัญคือ คนหรือบุคคลหรือบุคลากร (Man) เงินหรือ งบประมาณ (Money) วัสดุและอุปกรณ์ (Materials) และการจัดการหรือเทคนิค ในการบริหาร (Management) (ภูมิปัญญา สาระ 2523 : 356) และในบรรดาปัจจัยทาง ๆ ดังกล่าว บุคคลเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ซึ่งได้แก่ บุญบริหาร ครูอาจารย์ เจ้าหน้าที่และโดยเฉพาะ บุคลากรที่สอน ที่มีความสำคัญอย่างมาก เพราะเป็นหัวเข็มจี้ (Input) และผลลัพธ์ (Output) ระพี สาคริก จึงได้กล่าวไว้ว่า นักศึกษาเป็นทรัพยากรหลักในการพัฒนา และเป็นกadem เป้าหมายอยู่ในตัวเอง (ระพี สาคริก 2525 : อัคคีนา) จะนั้น ในการจัด การศึกษาเพื่อพัฒนาบุคคลให้เป็นไปตามเป้าหมายและพิธทางที่กำหนด จำเป็นต้องศึกษาถึง สถานภาพหรือภูมิหลังด้านทาง ๆ ของนักศึกษาเป็นอย่างดี เพื่อจะได้ช่วยเหลือและพัฒนาได้ อย่างถูกต้องเหมาะสม

ในเรื่องของการวางแผนการศึกษา ที่มีความสำคัญมาก เพราะการวางแผน เป็นหัวใจของแผนงาน ที่จะต้องคำนึงถึง ภาระนั้น ก็จะไม่มีกรอบหรือเก้าโครงสร้าง เพื่อ การดำเนินงานที่ตอบสนองความต้องการ นอกจากนี้ แผนจะมีส่วนช่วยในการบริหารงานของ บุญบริหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับองค์กรหรือหน่วยงาน อย่างไรก็ตาม แผนที่จะสามารถ ช่วยในการบริหารได้ดีนั้น จะต้องเป็นแผนที่ดีและมีประสิทธิภาพ (เจ้อจันทร์ จสก. 2528 : 6) การวางแผนที่ดี จึงจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการรายขั้นตอน ที่สำคัญที่สุดและเป็นกิจกรรมอันดับ แรกคือ จะต้องมีการรวบรวมข้อมูล ขอเท็จจริงที่เที่ยงตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอเท็จจริงที่ เกี่ยวข้องกับนักศึกษา ทั้งนี้เพื่อนำมาใช้ประกอบการบริการณอย่างถูกต้องเหมาะสมและชุมชนทาง ๆ ที่มีประโยชน์และนำไปใช้สำหรับการวางแผนในพื้นที่ ไม่ใช่เป็นสถาบันการศึกษาแต่เป็นหัวรับ หัวต่อ หัวใจ หัวใจสำคัญที่สุด

สำหรับสถาบันการศึกษา ที่มีสถานภาพทางด้านทาง ๆ ของบุญมัคคุราและบุญสุ่อมใจ ที่มีความสำคัญอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการที่สถาบันจะเปิดขยายหลักสูตรสาขาอาชีวศึกษา ๆ การเรียนจำนวนห้องเรียน การเพิ่มจำนวนผู้เรียน หรือการพัฒนาการศึกษาให้แน่นหนักไปทางหนึ่ง ทางใด จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพิจารณาทั้งข้อมูล สถานภาพ ซึ่งเป็นตัวที่บ่งชี้ให้เห็นความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน สำหรับในส่วนของจังหวัด การที่จะวางแผนที่ดีมากการศึกษาประจำท้องที่ ระดับใด ที่ให้มากน้อยเพียงใด และให้มีคุณภาพอย่างไร จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลน้ำหนา

โดยเนแห่งอย่างยิ่ง ตัวเลขที่แสดงถึงจำนวนผู้สมัครในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ที่เป็นครึ่ง
ให้เห็นถึงการกระจาย หรือการไม่เรียนของนักศึกษาภายในจังหวัด หรือจากจังหวัดไปต่างจังหวัด
เป็นข้อมูลสำคัญในการที่จะพิจารณาความเหมาะสมในการจัดตั้งสถาบันการศึกษา การเปิด^{ต่อ}
ขยายหลักสูตร ตลอดจนการพัฒนาการศึกษาในด้านอื่น ๆ

ในเบื้องการเรียนการสอน ซึ่งถือว่าเป็นบทบาทและภารกิจของครูอาจารย์
โดยตรง จึงจำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถในการสอน และมีคุณิติภาพแห่งความเป็น
ครู (มาตรฐาน แหรัฐกุล 2507 : 12) ที่มีความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการที่สอน และมีคุณิติภาพแห่งความเป็น
ครู ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับวิชาต่าง ๆ หลายวิชา โดยเนแห่งอย่างยิ่งวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ซึ่งเป็นการศึกษาถึงสถานภาพและพฤติกรรมของผู้เรียน จึงจำเป็นที่ครูอาจารย์ทุกคนควรจะรู้
และเข้าใจ สำหรับสถานภาพของผู้เรียนไม่ว่าจะเป็นสถานภาพทางสังคม ครอบครัว เศรษฐกิจ
รัฐธรรมนูญและฯลฯ เป็นทักษะที่มีผลต่อผลของการเรียนการสอนโดยตรง สังค. อุทราชันท์
ได้กล่าวอ้างจาก นักการศึกษาหลายท่านว่า สถานภาพของผู้เรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญส่วนหนึ่ง
นอกเหนือไปจากองค์ประกอบทางลักษณะญา ความมานะพยายาม วิธีการคิดและความสนใจ ที่
ทำให้ผู้เรียนมีความแตกต่างกัน (สังค. อุทราชันท์ 2526 : 41) ในการพัฒนาผู้เรียน
ครูผู้สอนจะต้องรู้เข้าใจถึงสถานภาพของผู้เรียนเป็นอย่างดี จึงจะสามารถช่วยเหลือ พัฒนา^{ต่อ}
และแก้ไขปัญหาให้ถูกตุ แต่สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ครูผู้สอนจะต้องรู้และเข้าใจเป็นอย่างดี
ก็คือ ความสามารถที่มีฐานของผู้เรียน ซึ่งแต่ละคนจะมีความแตกต่างกัน เพราะการสอนนี้คืนนั้น^{ต่อ}
นอกจากจะเริ่มนับต้นสอนจากจุดที่นักศึกษาเริ่มอยู่แล้ว ยังจำเป็นต้องเลือกใช้วิธีสอน ลักษณะการเรียน
การสอน แต่ละคนก็ต้องมีความต้องการที่ต่างกัน ที่ต้องแต่ละคนกับแต่ละบุคคล แต่ละกุํล ชน
กัญกันเอง ปานกลาง และกุํลก่อน เป็นต้น

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า สถานภาพผู้เรียนเป็นสำคัญที่สำคัญที่สุดในสถาบันการศึกษา จึงมีความสำคัญ^{ต่อ}
สำหรับการบริหารการศึกษา การจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการหาทางพัฒนาผู้เรียนให้
ดูดีและเป็นไปตามมาตรฐานอย่างปลายทางที่กำหนด การศึกษาสถานภาพผู้เรียนเป็น
วิทยาศาสตร์เทคนิคภาคตื้น นอกจากจะเป็นประโยชน์โดยตรงของวิทยาเขตแล้ว ยังจะเป็นประโยชน์
ก่อหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

- ศึกษาสถานภาพของผู้สอนเข้าศึกษาต่อในวิทยาเขตเทคโนโลยีภาคใต้สังขละ โดยจำแนกตามเพศ ประเภทและสาขาวิชาที่สมัครสำเร็จ ภูมิลำเนาอาชีพของบุคคล อาชีพของมารดา รายได้ของบุคคล รายได้ของมารดา การศึกษาของบุคคล การศึกษาของมารดา
- วิเคราะห์จำแนกของผู้สอนเข้าศึกษาต่อได้ในแต่ละสาขาวิชา

ขอบเขตของการวิจัย

- ในการศึกษารั้งนี้ในส่วนของการศึกษาสถานภาพวิจัยได้ใช้ประชากรทั้งหมด ซึ่งเป็นผู้มาสมัครสอบเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาต่าง ๆ ในวิทยาเขตเทคโนโลยีภาคใต้ ในปีการศึกษา 2529 มีจำนวนทั้งสิ้น 5,413 คน ส่วนการวิเคราะห์จำแนกของผู้สอนเข้าศึกษาต่อได้ผู้วิจัยได้ใช้จำนวนที่สอบได้ทั้งหมด 1,694 คน
- การวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นศึกษาสถานภาพของผู้สอนเข้าศึกษาต่อเป็นสำคัญ
- ตัวแปรที่ใช้ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

) ปัจจัยอนุมูลส่วน

ตัวของผู้สอนเข้าศึกษาต่อ

3.1.1 เพศ ค่าแก้ หญิง และชาย

3.1.2 ประเภทของสถาบันการศึกษาที่สำเร็จ ได้แก่ รัฐบาลและเอกชน

3.1.3 ภูมิลำเนา ได้แก่ 14 จังหวัดภาคใต้และจังหวัดอื่นนอกเหนือ จังหวัดภาคใต้

3.1.4 อาชีพของบุคคล ได้แก่ รับราชการ รัฐวิสาหกิจ ธุรกิจเอกชน ค้าขาย รับจ้าง ลูกจ้าง เกษตรกรรม และอื่น ๆ

3.1.5 อาชีพของมารดา ได้แก่ รับราชการ รัฐวิสาหกิจ ธุรกิจเอกชน ค้าขาย รับจ้าง ลูกจ้าง เกษตรกรรม และอื่น ๆ

3.1.6 รายได้ของบิดา จำนวนตามจริงรายได้ที่แทรกต่างกัน
โดยแบ่งเป็น 9 ช่วง

3.1.7 รายได้ของมารดา จำนวนตามจริงรายได้ที่แทรกต่าง
กัน โดยแบ่งเป็น 9 ช่วง

3.1.8 ระดับการศึกษาของบิดา ได้แก่ ประถมศึกษา มัธยมศึกษา^{ปีสุดท้าย}
และอุดมศึกษา

3.1.9 ระดับการศึกษาของมารดา ได้แก่ ประถมศึกษา มัธยม
ศึกษา และอุดมศึกษา

3.1.10 วิชาประเภทพื้นฐาน และวิชาชีพเฉพาะที่กำหนดค่าหัวรับผู้
เข้าสอบแต่ละสาขาวิชา

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ จำนวนของ
สถานภาพแต่ละคน ของผู้เข้าสอบ ได้แก่ เพศ ประเภทของสถาบันการศึกษาที่สำเร็จ ภูมิลำเนา
อาชีพของบิดาและมารดา รายได้ของบิดาและมารดา ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา และ
จำนวนคะแนนของผู้ที่สอบได้ในแต่ละสาขาวิชา

ข้อคงเหลือของคุณสมบัติ

- ผู้จัดเรื่องที่แบบสำรวจที่ใช้ในการวิจัยมีความตรงตามเนื้อหา (Content validity) และมีเนื้อหาครอบคลุมปัญหาที่กองการศึกษา
- เรื่องสำรวจหั้งหมกที่ตอบแบบสำรวจมีความจริงใจ เพราะไม่เป็นผล
เสียแก่นักศึกษา การแจกแบบสำรวจได้แบบไปในไปในสมควรที่สุด และได้หมายเหตุเดาไว้ในแบบ
สำรวจจากการสำรวจไม่มีผลกระทบต่อการสอบข้องทานแต่ละคน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการวิจัย

- สามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนการศึกษา
ภายใน วิทยาเขต และในระดับจังหวัด ทั้งในแง่ของการจัดตั้งสถาบันการศึกษา การเปิดขยาย
หลักสูตร การเพิ่มห้องเรียนหรือจำนวนนักเรียน ฯลฯ

2. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์สำหรับการเรียนการสอน การประเมินผลจึงเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาความสำนึกรดของผู้เรียนที่ให้ครุศาสตร์ด้านวิศวกรรมศาสตร์จะพัฒนาอย่างต่อเนื่องดูใจและรวดเร็ว

3. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่องานทางด้านกิจการธุรกิจและการแนะแนว การให้คำปรึกษา การสร้างเครือข่ายนักศึกษาที่มีภูมิหลังทางเศรษฐกิจไม่คี่ หรือมีปัญหาทางค้าการเงิน เช่น กิจการขนาดใหญ่ การศึกษา การจัดหน้าที่ เป็นต้น

เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

ประวัติวิทยาเขตเทคโนโลยีการค้า

วิทยาเขตเทคโนโลยีการค้า แต่เดิม เป็นวิทยาลัยเทคโนโลยีการค้า สงขลา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ต่อมาได้มีพระราชบัญญัติโอนไปเป็นอยู่กับวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เมื่อปี พ.ศ. 2518 โดยที่สถาบันการศึกษาที่โอนไปขึ้นกับวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา มีจำนวน 29 แห่ง ซึ่งทุกแห่งล้วนมีจากสังกัดกรมอาชีวศึกษา และตั้งกระจายอยู่ทั่วทุกภาคของประเทศไทย ในจำนวนนี้ มีทั้งกลุ่มสหกรณ์ เกษตรกรรม คหกรรม และศิลปกรรม และวิทยาลัยเทคโนโลยีการค้า สงขลา อยู่ในกลุ่มของ ช่างอุตสาหกรรม หลังจากที่ได้โอนไปแล้ว 2 ปี จึงเปลี่ยนชื่อจากวิทยาลัยเทคโนโลยีการค้า สงขลา เป็นวิทยาเขตเทคโนโลยีการค้า ซึ่งมีประวัติการจัดตั้ง ดังนี้

วิทยาลัยเทคโนโลยีการค้า สงขลา ตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 29 เมษายน 2498 และเปิดเรียนเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2498 ผู้อำนวยการ วิทยาลัยคนแรก และเป็นผู้มีส่วนก่อตั้งวิทยาลัยยุติธรรมหั้งเปิดเรียนได้ คือ นายพิริย์ อัจฉันทร์เพ็ญ

การจัดตั้งวิทยาลัยแห่งนี้ ได้เริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2496 โดยหลวงพระบรมราชูปถัมภ์ จารย์วิภาวดี อดีตคีร์มอาชีวศึกษาสมัยหนุ่นพร้อมด้วยคุณะ ได้เดินทางมาสำรวจสถานที่เพื่อ จัดตั้งสถานศึกษาประเภทอาชีวศึกษาระดับชั้นสูง ในส่วนภูมิภาค ด้วยความร่วมมือของนาย อุดุม บุญยประสพ ผู้ว่าราชการภาค 9 นายพวง สุวรรณรัตน์ ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา นายแปลง ศิลปกรรมพิเศษ ศึกษาธิการภาค 9 และรักษาการในตำแหน่งศึกษาธิการ จังหวัดสงขลา พร้อมด้วยหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัดอีกด้วยท่าน และด้วยความร่วมมือ ของ ม.ร.ว. สถิต ลดภัตต์ เลขาธิการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Dr. William Hodgest, Dr. Ayeman, Mr. Edgar B. Cale ผู้เข้าร่วมการอาชีวศึกษาแห่ง USOM ได้ปรึกษาตกลงใจตั้งสถานศึกษาในระดับวิทยาลัยเทคโนโลยีขึ้น โดยใช้ที่ดินบริเวณ

รายงานเลื่อนถวายด้วยดักจากศาลจังหวัดส่งลงมาไปทางที่ศูนย์ อันเป็นที่หลงหลวงหงษ์ห้ามไว้ตั้งแต่สมัยเจ้าพระยาเมธราช (บัน พุฒ) เป็นข้าหลวงค่างพระองค์ เมื่อ พ.ศ. 2439 มีเนื้อที่ประมาณ 250 ไร่

ในปี พ.ศ. 2496 กระทรวงศึกษาธิการได้จัดสรรงบประมาณสร้างอาคารเรียนชั่วคราวให้ 1 หลัง โรงฝึกงาน 2 หลัง บ้านพักครู 3 หลัง และบ้านพักภารโรง 1 หลัง องค์การบริหารวิเทศกิจ ได้รายเหลือจัดหาอุปกรณ์การสอนวิชาทางก่อสร้างและช่างกลโลหะให้ และบริษัทเซลล์ แห่งประเทศไทยได้ให้เครื่องจักรกลสำหรับแผนกวิชาช่างไม้ด้วย วิทยาลัยเทคนิคภาคใต้ สงขลา จึงสามารถเบิกค่าดำเนินการได้ในวันที่ 5 มิถุนายน 2498

ในปี พ.ศ. 2497 วิทยาลัยได้รับงบประมาณสร้างบ้านพักครูอีก 1 หลัง และได้เงินมาสร้างศาลาและลวดหนามกันบริเวณด้านทิศตะวันตกและทิศใต้

ตามมาในปี พ.ศ. 2498 วิทยาลัยได้รับงบประมาณสร้างที่ก่ออำนวยการ และห้องเรียน และได้กราบทพธิวิวาหศิลาฤกษ์ เมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2498 โดยพลเอกมังกร พวนโภธร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการสมัยยังไม่เป็นประธาน และได้กล่าวปราศรัย มีข้อความควรจะได้บันทึกไว้ คือ (วิทยาลัยเทคนิคภาคใต้ สงขลา 2510 : 2)

"การจัดวิทยาลัยเทคนิคในส่วนภูมิภาค เป็นการสนองนโยบายสำคัญอย่างหนึ่งของกระทรวงศึกษาธิการใน ปัจจุบันที่จะส่งเสริมการศึกษาวิชาชีพที่มีชนิดสูงในส่วนภูมิภาค สำหรับวิทยาลัยเทคนิคภาคใต้ ซึ่งเป็นสถาบันประเภทนี้ในส่วนภูมิภาคแห่งแรกและมีสถานที่ตั้งอยู่ในจังหวัดสงขลา ข้าพเจ้าได้สนใจและศึกษาตามการปฏิบัติงานของ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องตลอดมา ทั้งได้พยายามสัมมูลและขยายเหลือด้วยประการต่าง ๆ ข้าพเจ้าหวังว่า ท่านผู้ว่าราชการ ท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ท่านกรรมการที่ปรึกษาของวิทยาลัยตลอดจนเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนจะได้ความร่วมมือร่วมใจกันอย่างแข็งแรง ส่วนทางกระทรวงศึกษาธิการ ข้าพเจ้า ก็จะได้พยายามอย่างเต็มความสามารถในการที่จะ

ส่งเสริมสถาบันแห่งนี้ให้จริงก้าวหน้าสืบไปเพื่อสนอง
ความต้องการของประชาชนชาวปักษ์ใต้"

พลอากาศเอก หลวง เวิร์คุณากาศ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
สมัยนั้น ได้เขียนบันทึกไว้ว่า (วิทยาลัยเทคนิคภาคใต้ ลงมา 2510 : 2)

"การประกอบพิธีนิติฯ ได้เป็นการเริ่มประวัติ
การอาชีวศึกษาอีกบทหนึ่ง ซึ่งนับว่าสำคัญ เพราะจะ^{ดี}
ในส่วนภูมิภาคของประเทศไทยไม่เคยมีการจัด
การศึกษาแบบนี้"

Mr. Edgar B. Cale, Chief of the Education Division, U.S.
Operation Mission to Thailand (F.O.A.) ได้กล่าวไว้ว่า (วิทยาลัยเทคนิคภาคใต้
ลงมา 2510 : 2)

"For the last three years, we in F.O.A.,
have been interested in developing
Thailand's program of vocational education.
We are especially interested in the
training of skilled workers, as we
believe such training is extremely
vital if the school are to economy.
The great shortage of highly skilled
Thai workmen is commonly recognized in
the various occupational fields. The
development of industry and commerce
throughout the Kingdom, and we are glad
that we can assist in relieving the shortage

by aiding the institute in its important undertaking. I congratulate Governor Udom, Governor Puong, Luang Pramdy and their staff and the member of the local committees for their parts in getting this new institute off to such a good start. I look forward to a great future for this school in its services to the young people of Thailand and through them to the entire Kingdom."

การก่อสร้างอาคารศึกษาพัฒนาและห้องเรียนนี้ได้ดำเนินไปด้วยความล้ำชา เนื่องจากผู้รับจ้างประสบกุปสรกนานาประการ จึงแล้วเสร็จและประกอบพิธีเปิดศึกษา เมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2500 แม้กระนั้น การดำเนินงานก้านการศึกษาและด้านอื่น ๆ ก็มีค่าใช้จ่ายตามมาอย่างหลังนี้ แต่ได้รุกหน้าไปเป็นลำดับ เป็นการวางแผนฐานอันมั่นคง ก้านการศึกษา ระดับอาชีวศึกษาระดับสูง ไว้ให้ปรากฏในสายตาของนักเรียนของ โรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดสงขลา และแก่ประเทศไทยทั่วไปในภาคใต้

หลังจากนั้น สถาบันแห่งนี้ได้รับการพัฒนามากมายล้ำดับ ทั้ง ก้านบุคลากร หลักสูตร อุปกรณ์การเรียนการสอน อาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ทั้งนี้ภายใต้การดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพของผู้อำนวยการที่ทำหน้าที่สืบทอดกันมาตามลำดับ ดังนี้

1. นายพิรย์ อังจันทร์เพ็ญ	ระหว่างปี พ.ศ. 2498 – 2501
2. นายกุล มฤคทัต	ระหว่างปี พ.ศ. 2501 – 2513
3. นายพิชัย คงหนู	ระหว่างปี พ.ศ. 2514 – 2518
4. นายณัฐพร สังขยาสี	ระหว่างปี พ.ศ. 2518 จนถึงปัจจุบัน

ทอนมาในปี 2516 - 2528 เป็นช่วงที่สถาบันแห่งนี้ได้รับการพัฒนาไปอย่างมาก ประกอบกับการศึกษาทางค้านอาชีวศิลป์ได้ขยายตัวมากยิ่งขึ้น รัฐได้มองเห็นความสำคัญของอาชีวศึกษา อันเป็นการศึกษาค้านอาชีพในระดับกลาง และระดับสูง ซึ่งเป็นระดับที่จะช่วยเพิ่มรายได้ของประเทศอย่างมาก จึงได้มีการส่งเสริมสนับสนุนการอาชีวศึกษาอย่างกว้างขวาง และสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม ขณะนี้เอง วิทยาลัยเทคนิคภาคใต้ สังขยา จึงได้รับการพัฒนาตามโครงการเงินกู้เพื่อพัฒนาวิทยาลัยเทคนิค (Loan For The Improvement Of Technical Education) (โครงการเงินกู้เพื่อพัฒนาวิทยาลัยเทคนิค : อัคสานา) ซึ่งโครงการดังกล่าว กระทำการศึกษาดูการได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการรัฐมนตรี ในกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาอาชีวศึกษา เนื่อง ใช้ปรับปรุงการศึกษาวิชาช่างอุตสาหกรรม ในระดับช่างเทคนิค ให้มีวิทยาลัยเทคนิค 4 แห่ง ซึ่งสังกัดกรมอาชีวศึกษา ดังนี้

1. วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ
2. วิทยาลัยเทคนิคภาคพายัพ
3. วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
4. วิทยาลัยเทคนิคภาคใต้ สังขยา

โครงการเงินกู้เพื่อพัฒนาวิทยาลัยเทคนิค มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ปรับปรุงอาคารเรียนและโรงฝึกงานของวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง โดยสร้างใหม่ หรือปรับปรุงให้เหมาะสมกับงานช่างแต่ละสาขา ให้มีขนาดใหญ่และพอเพียงกับการท่องเที่ยว จำนวนรับนักศึกษา
2. ปรับปรุงและจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้เพิ่มเติม โดยพิจารณามาตรฐานของเครื่องมือใหม่ที่ทันสมัย ที่ต้องการสำหรับการเรียนรู้ รวมทั้งใหม่จำนวนพอเพียงที่จะให้นักศึกษาพัฒนาความสามารถ

3. ปรับปรุงความรู้ความชำนาญของครู-อาจารย์ ด้วยการเปิดโอกาสให้ศึกษาดูในระบบสูงชั้น โดยจัดหาทุนให้กับฯ และขอความร่วมมือจากรัฐบาลทางประเทศไทยเพื่อขอรับหนังสือ
4. ปรับปรุงทำร่างเรียนและคู่มือสอน ตามครุภารต์และอุปกรณ์ การสอนและถ่ายทอดวิชา ให้มีคุณภาพสูงชั้น...เพื่อให้เหมาะสมกับมาตรฐานระดับช่างเทคนิค
5. สาขาวิชาที่ปรับปรุงตามโครงการนี้ จะปรับปรุงเฉพาะสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม
6. สาขาวิชาดังต่อไปนี้ คือ
1. วิชาช่างก่อสร้าง (ช่างก่อสร้าง - ช่างสำรวจ)
 2. วิชาช่างอีเลคทรอนิกส์
 3. วิชาช่างไฟฟ้ากำลัง
 4. วิชาช่างโลหะ
 5. วิชาช่างกลโรงงาน
 6. วิชาช่างบันต์

จากผลการพัฒนาดังกล่าวทำให้วิทยาเขตเทคนิคภาคใต้มีความพร้อมมากยิ่งขึ้น ในการดำเนินการกิจกรรมวิชาชีพ โดยเน้นพัฒนาฝีมือในการบริการทางด้านศึกษาของประเทศไทย 14 จังหวัดภาคใต้ ผลงานโครงการเงินกู้ฯ ได้ประสบผลสำเร็จตามภารกิจประดิษฐ์ ที่วางไว้ 4 ประการ คือ (วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา : เอกสารอัคลล่าเนา)

1. การปรับปรุงอาคารเรียนและโรงฝึกงานของวิชาชีพเทคนิคทั้ง 4 แห่ง สามารถบรรลุเป้าหมายและปรับปรุงให้เหมาะสมกับงานช่างแต่ละสาขาวิชา รวมถึงการสร้างอาคาร ห้องสมุด และการจัดกรุ๊ปประกอบอาคาร และประปานภัยออกอีกครับ จากการสร้างปรับปรุงในภาคสร้างดังกล่าว สามารถขยายจำนวนนักศึกษาได้มากยิ่งขึ้น

2. การปรับปรุงและจัดทำเครื่องมือเครื่องจักรเพิ่มเติม สามารถจัดซื้อเครื่องมือเครื่องจักรทาง ฯ ใน 7 สาขาวิชา ทำให้ได้เครื่องมือเครื่องจักรที่มีมาตรฐานทันสมัย ตรงกับที่ตลาดแรงงานใช้อยู่ เพียงพอที่จะให้นักศึกษาหาความรู้ความชำนาญได้เป็นอย่างดี

3. การปรับปรุงความรู้ความชำนาญของครู-อาจารย์ ได้ส่งครู-อาจารย์ไปฝึกอบรม และคุยงานต่างประเทศ ทั้งในเยอรมัน อังกฤษ และอเมริกา นอกจากนี้ได้ส่งครู-อาจารย์ไปศึกษาดูในระดับปริญญาตรี และปริญญาโทในสาขาวิชาทางอุดสาหกรรม ทั้งในประเทศไทย และต่างประเทศ ซึ่งครู-อาจารย์ที่ผ่านการฝึกอบรมและการศึกษาดูในสาขา วิชาทางฯ ได้รับความรู้ ประสบการณ์และวิทยาการสมัยใหม่ เป็นกำลังสำคัญในการสอน และฝึกหัดให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถ และความชำนาญในแต่ละสาขาวิชา เพื่อนำไปประกอบอาชีพเนื่อสาขาวิชาฯ ได้

4. การปรับปรุงทำรากเรียน และคู่มือสอน ตลอดจนการปรับปรุงหลักสูตร และอุปกรณ์การสอน ได้จัดทำหลักสูตรโดยครุภัณฑ์มีจากผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาทางฯ ทั้งในและต่างประเทศ รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของรัฐ และบริษัทอุดสาหกรรม ฯ

ในปี พ.ศ. 2518 ซึ่งอยู่ในระหว่างการพัฒนาตามโครงการเงินกู้นี้ ได้มีพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยี ที่นี้ เนื่องด้วยความต้องการของบรรดานักศึกษาที่เรียกร้องให้รัฐจัดตั้งมหาวิทยาลัยทางค้านอาชีวศึกษาขึ้น เพื่อจะได้มีโอกาสศึกษาดูในสิ่งที่ต้องการ ในการจัดตั้ง มีวัตถุประสงค์ในการยกระดับครุภัณฑ์ศึกษา ระดับปริญญาตรี ให้การศึกษาทางค้านวิชาชีพทั้งระดับต่ำกว่าปริญญา ระดับปริญญาตรี และประกาศนียบัตรชั้นสูง ทำการวิจัยส่งเสริม การศึกษาทางค้านวิชาชีพ และให้บริการทางวิชาการแก่สังคม (พระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยี และอาชีวศึกษา พ.ศ. 2518)

ในการจัดตั้งช่วงแรก มีผู้ให้หายประการ เพราะเป็นหน่วยงานใหม่ ที่ไม่มีสถานที่ทำงาน สถานศึกษา อุปกรณ์ เครื่องมือและบุคลากร การดำเนินงานไปได้ จึงต้องอาศัยทักษะทางฯ ในสังกัดกรมอาชีวะเป็นสำคัญ จากมีผู้ดังกล่าวจึงทำเป็นห้องรวมสถานศึกษาบางแห่งของกรมอาชีวศึกษา เข้ากับการทำเนินงานของวิทยาลัยเทคโนโลยี และอาชีวศึกษา ความเห็นชอบของสภาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา และกระทรวงศึกษาธิการ รัฐบาลจึงได้ตราพระราชบัญญัติ เพื่อโอนอำนาจให้ห้องส่วนของกรมอาชีวศึกษา มาเป็นของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ซึ่งมีสถานศึกษา จำนวน 28 แห่ง (พระราชบัญญัติโอนอำนาจบางส่วนของกรมอาชีวศึกษา มาเป็นของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ. 2518) และอีก 2 ปีต่อมา คือ ปี พ.ศ. 2520 ได้เปลี่ยนชื่อสถานศึกษาที่โอนมาเป็นวิทยาเขตต่างๆ วิทยาลัยเทคโนโลยีก็ได้ ส่งผล จึงเปลี่ยนเป็นวิทยาเขตเทคนิคก็ได้ ตั้งแต่นั้นมา

ตอนเนื่องจากมีดังกล่าว วิทยาเขตเทคนิคก็ได้ ก็ได้พัฒนาไปในแบบมา ตามลำดับ ทำให้สามารถขยายบทบาทของวิทยาเขตมากยิ่งขึ้น บทบาทที่สำคัญประการหลัก ก็คือ การพัฒนาประชากร และพัฒนาอาชีวะของประชากรในห้องถัน 14 จังหวัดภาคใต้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จังหวัดสงขลา และจังหวัดยะลา ก็เป็นจังหวัดที่มีอาชีวะ รองจากวิทยาเขตเทคนิคก็ได้ จำนวนมาก น่องจากเป็นสถาบันที่เก่าแก่ และ เป็นสถาบันเดียวทางอาชีวศึกษาในห้องถัน 14 จังหวัดภาคใต้ จึงได้รับการพัฒนาทางค้านต่างๆ มากกว่าสถาบันอื่นๆ ในการพัฒนาสถาบันประเภทเดียวกัน ใน้านหลังสูตร และหันเรียนได้ ขยายมากยิ่งขึ้น ความความต้องการของห้องถันและสังคม ทางค้านครุ-อาชีวฯ ก็ได้พัฒนา ทั้งค้านปริมาณ และทางคานคุณภาพ และเนื่องจากหลักสูตรที่เปิดสอนส่วนใหญ่เป็นหลักสูตรระดับ วิชาชีพสูง ที่รับ托เนื่องจากหลักสูตรระดับวิชาชีพ ของกรมอาชีวศึกษาทั้งทางคานอุทสาหกรรม

พิธีกรรม และกิจกรรม จึงทำให้บุคคลการศึกษาจากระดับถังกลาง บุคคลที่ศึกษาอยู่ในวิทยาเขตเทคโนโลยี จำนวนมาก แต่วิทยาเขตสามารถรับไว้ได้ในจำนวนจำกัด ในปีการศึกษา 2529 ที่ จำนวนบุคคลในทุกสาขาวิชา จำนวน 5,413 คน มีสูงสุดที่ หรือสามารถรับเอาไว้ได้เพียง 1,694 คน หรือ 31.30 % (วิทยาเขตเทคโนโลยีกิตติ์ 2529 : เอกสารอัสดงฯ) และในจำนวนบุคคลที่ได้ถังกลางอาจจะมีการสละสิทธิ์และอาจจะไม่ได้เรียนต่อทางเบี้ยนรักษาสิทธิ์ เอาไว้ ทั้งนี้ เพราะอาจจะมีภูมิทั่วๆ เช่น มีภูมิทางด้านการเมืองก็ เป็นต้น

ปัจจุบัน นักศึกษาวิทยาเขต จะเปิดสอนในระดับวิชาชีพ วิชาชีพชั้นสูง และประกาศนียบัตรประจำครุภัณฑ์ ยังได้เปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรี ในบางสาขา อาทิ กัญชล มีนักศึกษาทั้งหมดเข้าและภาคปลาย รวม 3,300 คน มีครู-อาจารย์ เจ้าหน้าที่ และบุคลากร 300 คน มีเนื้อที่ประมาณ 260 ไร่ (ในรวมทั้งหมดในเขตอำเภอตากนิปะمام 160 ไร่) มีห้องและอุปกรณ์สร้าง ซึ่งเป็นอสังหาริมทรัพย์ จำนวนเงินประมาณ 85,683,103 บาท (ตู้ธนกร สังฆารี, 2529 : 2 - 11)

การขยายงานด้านการศึกษาของวิทยาเขต เป็นไปตามลำดับ ดังนี้

พ.ศ. 2498

เปิดแผนกวิชาช่างก่อสร้าง

แผนกวิชาพัฒนาการ

แผนกวิชาช่างไม้ (หลักสูตร 1 ปี)

พ.ศ. 2499

เปิดแผนกวิชาช่างเครื่องยนต์

แผนกวิชาช่างกลโลง

พ.ศ. 2500

เปิดแผนกวิชาช่างไฟฟ้า

แผนกวิชาเคมีศาสตร์

พ.ศ. 2504

ขยายระดับการศึกษาแผนกวิชาพัฒนาการให้สูงขึ้น

ดังระดับวิชาชีพชั้นสูง

- พ.ศ. 2507 ขยายระดับการศึกษาแผนกวิชาช่าง เครื่องยนต์ให้สูงขึ้น ดึงระดับวิชาชีพชั้นสูง
- เปิดแผนกวิชาช่างกล เกษตร ในระดับวิชาชีพชั้นสูง เป้าหมายชื่อแผนกวิชาช่างไม้ เป็นช่างครุภัณฑ์
- พ.ศ. 2508 เปิดแผนกวิชาและอาชญากรรมในระดับวิชาชีพชั้นสูง และรับผู้สำเร็จชั้น มศ. 5 มาเข้าเรียนตามหลักสูตร 3 ปี
- พ.ศ. 2509 ขยายระดับการศึกษาแผนกวิชาช่างก่อสร้าง และแผนกวิชาคหกรรมมาสตร์ให้สูงขึ้น ดึงระดับวิชาชีพชั้นสูง เปิดแผนกวิชาออกแบบสถาปัตย์ในระดับวิชาชีพชั้นสูง และรับผู้สำเร็จชั้น มศ. 5 มาเข้าเรียน ตามหลักสูตร 3 ปี
- พ.ศ. 2510 ตัดชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาช่างยนต์ ช่างก่อสร้าง และคหกรรม-สถาปัตย์ เพื่อวิทยาลัยจะได้มีห้องเรียนและห้องปฏิบัติงาน หรือโรงงานว่างพอ และมีครุอุปกรณ์พอที่จะรับนักเรียนเข้าเรียนในชั้นระดับวิชาชีพชั้นสูง ได้มากขึ้น
- พ.ศ. 2510 เปิดแผนกวิชาช่างอีเล็กทรอนิกส์
- พ.ศ. 2512 เปิดแผนกวิชาช่างไฟฟ้าฝึกหัดครูมัชยมน
- พ.ศ. 2513 เปิดแผนกวิชาช่างกล โลหะ และแผนกวิชาไฟฟ้าฝึกหัดครูมัชยมน ภาคฤดูร้อน
- พ.ศ. 2514 เปิดปราสาทฟูฟื้นกำลัง
- พ.ศ. 2514 เปิดแผนกวิชาช่างส่วนราชการ และแผนกวิชาสถาปัตยกรรมระดับวิชาชีพ
- พ.ศ. 2525 เปิดแผนกวิชาไฟฟ้าฝึกหัดครูมัชยมนสาขาวิชาช่างยนต์
- พ.ศ. 2526 เปิดแผนกวิชาการคลาด และแผนกวิชาไฟฟ้าฝึกหัดครูมัชยมนช่างไฟฟ้า
- พ.ศ. 2527 เปิดแผนกวิชาเทคโนโลยีชั้นสูง

พ.ศ. 2528 เปิดแผนกวิชา เครื่องกลเรือ

พ.ศ. 2529 เปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชา

ธุรกิจศึกษา บัญชี และสาขาวิชากรุศารสตร์อุตสาหกรรม
เครื่องกล

ระดับหลักสูตร และสาขาวิชาที่เปิดสอนในปัจจุบัน นั้นนี้

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

1. สาขาวิชาพัฒนาการ

2. สาขาวิชาช่างสำรวจ

3. สาขาวิชาช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

1. สาขาวิชาบัญชี

2. สาขาวิชาเลขานุการ

3. สาขาวิชาภาษาต่างๆ

4. สาขาวิชาช่างสำรวจ

5. สาขาวิชาช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม

6. สาขาวิชาช่างก่อสร้าง

7. สาขาวิชาช่างเหล็กในโอลิมปิกส์

8. สาขาวิชาช่างเย็บ

9. สาขาวิชาช่างกล เกมทราย

10. สาขาวิชาช่างกลเรือ

11. สาขาวิชาช่างกลโรงงาน

12. สาขาวิชาช่างโลหะ

13. สาขาวิชาช่างไฟฟ้า

14. สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์

15. สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ
16. สาขาวิชาพานิชและการค้า
17. สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป

หลักสูตรประกาศนียบัตรประดิษฐ์มัธยม

1. สาขาวิชาภาษาไทยมัธยมหัวใจ
2. สาขาวิชาภาษาไทยมัธยมอุดสาครรัม ช่างเย็บ
3. สาขาวิชาภาษาไทยมัธยมอุดสาครรัม ช่างไฟฟ้า

หลักสูตรระดับปริญญาตรี

1. สาขาวิชาช่างกิจศึกษา บัญชี
2. สาขาวิชาครุศาสตร์อุดสาครรัม เครื่องกล

กับที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 1 ว่า ในการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสถาบันนี้ จำเป็นต้องอาศัยมัธยัสถ์ทาง ฯ มากมาย และจะต้องจัดมัธยัสถ์ทาง ฯ อย่างเป็นระบบ ข้อมูลที่จำเป็นและถูกต้อง จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการบริหารการศึกษา การจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการหาทางพัฒนาการเรียนให้ดีดีและดีดี ตามหลักการ สถานภาพของผู้สอนเจ้าศึกษาต้องจึงเป็นส่วนที่จำเป็นและสำคัญต่อการดำเนินกิจกรรมดังกล่าว

สถานภาพผู้สอนเจ้าศึกษา

สถานภาพ เป็นสิ่งที่บ่งบอกลักษณะ และสภาพคุณ ฯ ของบุคคล ทั้งทางคุณบุคคลลักษณะ ความสามารถ ตลอดจนความเรื่องเด้อต่าง ฯ ซึ่งมีรายละเอียดมากมาย ซึ่งส่วนใหญ่ เลือกศึกษาเฉพาะคัวแบบที่มีความสำเร็จ เป็นประดิษฐ์ และจำเป็นต่อการศึกษา กีด เพศ มรดกทางด้านการศึกษาที่เป็นเรื่อง ภูมิล้ำนานา อาชีพของบุคคล อาชีพของมารดา รายได้ ของบุคคล รายได้ของมารดา ระดับการศึกษาของบุคคล ระดับการศึกษาของมารดา และ คะแนนผลการสอบของผู้สอนเจ้าศึกษา

วิธีค่าเบี่ยงการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้ระเบียบวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research Method) เพื่อศึกษาสถานภาพผู้เข้าศึกษาต่อวิทยาเขตเทคโนโลยีภาคใต้ ปีการศึกษา 2529 โดยมุ่งศึกษาสถานภาพด้าน เพศ ประเทสสถาบันการศึกษาที่ผู้เข้าสอบสำเร็จ ภูมิลังเนา อาชีพ ของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ของบิดา รายได้ของมารดา ระดับการศึกษาของบิดา ระดับ การศึกษาของมารดา และวิเคราะห์คะแนนผลการสอบของผู้ที่สอบได้ ทั้งนี้เป็นการศึกษาโดยส่วน รวม และจำแนกตามสาขาวิชา

1. ประชารถและตัวอย่างประชากร

การวิจัยครั้งนี้ ในส่วนของการศึกษาสถานภาพผู้วิจัยใช้ประชากรซึ่งเป็นผู้สมัครเข้า ศึกษาต่อทั้งหมดในทุกสาขาวิชา ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 5413 คน สำรวจวิเคราะห์คะแนนผลการ สอนของผู้ที่สอบได้ ใช้จำนวนที่ส่วนใหญ่ทั้งหมดในทุกสาขาวิชา ซึ่งผู้วิจัยได้คัดจาก ๑.๒ ข. ของ วิทยาเขต มีจำนวนทั้งสิ้น 1694 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ในส่วนของสถานภาพผู้วิจัยได้สร้าง และพัฒนา ขึ้นเอง โดยอาศัยแนวทางจากแบบสอบถามของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาในการสอบถามนักศึกษาใหม่ เพื่อติดตามประเมินผลการศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพรับลง ปีการศึกษา 2528 (วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา 2528 : เอกสารอัสดง)

ส่วนข้อมูลซึ่งเป็นคะแนนของผู้ที่สอบเข้าได้ ผู้วิจัยอาศัยแบบ ๑.๒ ข. ของวิทยาเขต โดยคัดมาเฉพาะผู้ที่สอบได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เริ่มกระทำตั้งแต่วันที่ 25 มีนาคม – 25 เมษายน 2529 รวมใช้เวลา 4 สัปดาห์ เป็นเวลา 4 สัปดาห์ เนื่องจาก ศูนย์วิจัยครัวเรือนประชากรซึ่งเป็นผู้สมัครห้องน้ำ และมีจำนวนมาก ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาแบบสำรวจไปกับใบบันทึกฉบับโดยทั่วไป แบบสำรวจให้ในวันที่มาสมัคร อย่างไรก็ตาม ก็มีแบบสำรวจบางชุดที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ครบจำนวนข้อที่กำหนด แต่ผู้วิจัยก็นำแบบสำรวจที่ไม่ได้มาทั้งหมดมาทบทวนและเพิ่มข้ออีก หนึ่งครั้งเพื่อปรับปรุงความถูกต้องของแบบสำรวจ

ส่วนข้อมูลซึ่งเป็นกระแสของผู้ที่ตอบเช่นไร ผู้วิจัยได้คัดแยกจาก ค.2 ข.หลังจากที่วิเคราะห์ได้มาทั้งหมดแล้ว

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้คำนวณการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{x})

4.1 ข้อมูลด้านสถานภาพ วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency)

และหาค่าร้อยละ (Percent)

4.2 ข้อมูลที่เป็นกระแสของผู้ที่ตอบเช่นไร วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x})

(ล้วน สายไหม 2524 : 72) และหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (Ferguson 1971 : 62) และแบ่งกลุ่มค่าเบี่ยงเบนออกเป็น 3 กลุ่ม ตามการนับวันการทางสถิติ คือ กลุ่มค่าเบี่ยงเบนสูง กลุ่มค่าเบี่ยงเบนกลาง และกลุ่มค่าเบี่ยงเบนต่ำ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานภาพของผู้สอบเข้าศึกษาต่อในวิทยาเขตเทคโนโลยีภาคใต้ ปีการศึกษา 2529 และวิเคราะห์คะแนนของผู้ที่สอบเข้าศึกษาต่อได้ในแต่ละสาขาวิชา เพื่อให้การวิจัยมีรезультатดีและน่าเชื่อถือ ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์และนำเสนอดังนี้

โดยแยกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้สอบเข้าศึกษาต่อในวิทยาเขตเทคโนโลยีภาคใต้ โดยส่วนรวมซึ่งใช้ระดับหลักสูตรเป็นหลัก คือ ระดับวิชาชีพ วิชาชีพขั้นสูง และฝึกหัดครุภัณฑ์และปริญญาตรี ส่วนรายละเอียดจำแนกตามสาขาวิชาเป็นหลัก ในกรณีที่ห้องส่วนรวมและส่วนย่อยซึ่งเป็นรายละเอียด ใช้วิธีการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percent)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นคะแนนของผู้ที่สอบเข้าได้ในทุกสาขาวิชาซึ่งเป็นคะแนนวิชาพื้นฐานและวิชาชีพเฉพาะ ใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าความกว้างกลาง ($S.D.$) ของคะแนนในส่วนของผู้ที่สอบได้ และหาค่า 50% ของคะแนนเต็ม เพื่อใช้พิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน นอกเหนือไปนี้ ได้แบ่งช่วงคะแนนของผู้ที่สอบได้ออกเป็น 3 กลุ่ม ตามกระบวนการทางสถิติ คือกลุ่มคะแนนสูง กลุ่มคะแนนปานกลาง และกลุ่มคะแนนต่ำ ทั้งนี้ เพื่อให้สมเหตุสมผลในการเรียนการสอน ซึ่งเป็นส่วนเกี่ยวข้องกับการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้สอบเข้าศึกษาต่อในวิทยาเขต
เทคโนโลยีภาคใต้ ปีการศึกษา 2529

1.1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพโดยส่วนรวม จำแนกตาม
ระดับหลักสูตร เนื้อ ประเทของสาขาวิชาศึกษาที่สำเร็จ ภูมิลักษณะ
อาชีพของบุคคล อาชีพของมารดา รายได้ของบุคคล รายได้ของมารดา
และระดับการศึกษาของบุคคล และระดับการศึกษาของมารดา

ตารางที่ 1 จำนวนผู้สมัครและสอบได้จำแนกตามระดับหลักสูตรและเพศ

ระดับหลักสูตร	ชาย		หญิง		รวม		
	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ	
วิชาชีพ	สมัคร	457	8.41	776	14.28	1233	22.78
	สอบได้	148	2.72	220	4.05	368	6.80
วิชาชีพขั้นสูง	สมัคร	2317	42.63	1421	26.15	3738	69.06
	สอบได้	663	12.20	512	5.42	1175	21.71
ฝึกหัดครุ�ชยม และปริญญาตรี	สมัคร	228	4.20	214	3.94	442	8.17
	สอบได้	67	1.23	84	1.55	151	2.97
รวม	สมัคร	3002	55.50	2411	44.54	5413	100.00
	สอบได้	878	16.22	816	15.07	1694	31.30

ตารางที่ 1 แสดงว่าจำนวนผู้สมัครสอบทั้งหมด 5,413 คน เป็นชาย 3,002 คน หรือ 55.50% หญิง 2,411 คน หรือ 44.54% ในจำนวนนี้ ผู้สอบได้เป็นชาย 878 คน หรือ 16.22% หญิง 816 คน หรือ 15.07%

เมื่อพิจารณาตามระดับหลักสูตร ระดับวิชาชีพมีผู้สมัคร 1,233 คน หรือ 22.78% สอบได้ 368 คน หรือ 6.80% เป็นชาย 148 คน หรือ 2.72% หญิง 220 คน หรือ 4.05% ระดับวิชาชีพขั้นสูง มีผู้สมัคร 3,738 คน สอบได้ 1,175 คน หรือ 21.71% เป็นชาย 663 คน หรือ 12.20% หญิง 512 คน หรือ 5.42% ระดับฝึกหัดครุมชยมและปริญญาตรี มีผู้สมัคร 442 คน สอบได้ 151 คน หรือ 2.79% เป็นชาย 67 คน หญิง 84 คน หรือ 1.23% และ 1.55% ตามลำดับ

สรุปได้ว่า ในจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อทั้งหมด เป็นผู้สมัครและสอบได้ที่เป็นผู้ชายมากกว่าหญิง สำหรับในระดับวิชาชีพผู้สมัครและสอบได้ที่เป็นผู้หญิงมากกว่าชาย และในระดับวิชาชีพขั้นสูงผู้สมัครและสอบได้ที่เป็นผู้ชายมากกว่าหญิง ส่วนระดับฝึกหัดครุมชยมและปริญญาตรี และสอบได้ที่เป็นผู้ชายและผู้หญิงมีจำนวนใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 2 จำนวนผู้สมัครและสอบได้จำแนกตามระดับหลักสูตรและประเภทสถานศึกษาของผู้ที่สำเร็จ

ระดับหลักสูตร	รัฐบาล		เอกชน		ไม่ระบุ		รวม		
	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ	
วิชาชีพ	สมัคร	811	14.29	309	5.54	121	2.23	1233	22.78
	สอบได้	247	4.54	67	1.23	54	0.99	368	6.80
วิชาชีพขั้นสูง	สมัคร	2579	47.45	806	14.83	353	6.50	3738	69.06
	สอบได้	920	16.93	140	2.58	115	2.12	1175	21.71
ฝึกหัดครูมัธยม สมัคร และปริญญาตรี สอนได้	สมัคร	367	6.75	64	1.18	11	0.20	442	8.17
	สอบได้	135	2.48	10	0.18	6	0.11	151	2.97
รวม	สมัคร	3757	69.41	1171	21.63	485	8.96	5413	100
	สอบได้	1302	24.05	217	4.01	125	2.31	1694	31.30

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนผู้สมัครสอบในระดับวิชาชีพ วิชาชีพขั้นสูงและระดับฝึกหัดครูมัธยมและปริญญาตรีรวมทั้งสิ้น 5,413 คน เป็นระดับวิชาชีพ 1,233 คน หรือ 22.78% วิชาชีพขั้นสูง 3,738 คน หรือ 69.06% และฝึกหัดครูมัธยมและปริญญาตรี 442 คน หรือ 8.17% จำนวนผู้สอบได้ระดับวิชาชีพ 368 คน หรือ 6.80% ในจำนวนนี้มาจากสถานศึกษาของรัฐบาล 247 คน เอกชน 67 คน คิดเป็น 4.54% และ 1.23% ตามลำดับ ระดับวิชาชีพขั้นสูงสอบได้ 1,175 คน หรือ 21.71% จากสถานศึกษาของรัฐบาล 920 คน เอกชน 149 คน คิดเป็น 16.93% และ 2.58% ตามลำดับ ระดับฝึกหัดครูมัธยมและปริญญาตรีสอบได้ 151 คน หรือ 2.79% จากสถานศึกษาของรัฐบาล 135 คน เอกชน 10 คน คิดเป็น 2.48% และ 0.18% ตามลำดับ

สรุปได้ว่า ในจำนวนผู้สอบเข้าศึกษาต่อทั้งส่วนรวม และในส่วนของหลักสูตรแต่ละระดับผู้สมัครและสอบได้ส่วนมากเป็นผู้ที่สำเร็จจากโรงเรียนรัฐบาล

“ ๓ จุดที่นักศึกษาต้องรับรู้ คือ ภาระทางการเงินที่ต้องรับผิดชอบ แล้วจะมีภาระทางใจที่ต้องรับผิดชอบ ”

ตารางที่ 3 แสดงว่า จำนวน ผู้สมัครสอบในระดับวิชาชีพ วิชาชีวเคมีสูง
และปีกห้องเรียน และปริญญาตรี 5,413 คน มีผู้สอบได้ 1,694 คน หรือ 31.17 %
ในจำนวนนี้ เป็นผู้ได้รับวิชาชีวเคมีจังหวัดสงขลามาได้ 790 คน หรือ 14.5 % รองลงมาคือ^๑
นครศรีธรรมราช 712 คน หรือ 13.14 % นราธูร 122 คน หรือ 2.24 % สงขลา 82 คน หรือ
1.51 %

เมื่อจำแนกตามระดับอาชีวศึกษา จำนวนผู้สมัครและสอบได้ว่างุกระดับสูงใบสูตร
ผู้มีวิชาชีวเคมีจังหวัดสงขลา และจังหวัดใกล้เคียง ส่วนระดับวิชาชีวเคมีสมัครและสอบได้ส่วนใหญ่
มาจากจังหวัดสงขลา คือมี 931 คน และสอบได้ 271 คน ส่วนระดับวิชาชีวเคมีสูง และปีกห้องเรียน
และปริญญาตรี ผู้สมัครและสอบได้มีจำนวนน้อยจากจังหวัดสงขลา นครศรีธรรมราช และ
พัทลุงตามลำดับ

สรุปได้ว่าในจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด ผู้สอบและสอบได้จำนวนใหญ่มากจากจังหวัด
สงขลาและจังหวัดใกล้เคียง เช่น จังหวัดนครศรีธรรมราช นราธูร และยะลาเป็นต้น

ପାଇଁ ଏହାକୁ କିମ୍ବା ଏହାରେ କିମ୍ବା ଏହାରେକୁ କିମ୍ବା ଏହାରେକୁ କିମ୍ବା

ตารางที่ 4 แสดงว่า จำนวนผู้สมัครในระดับวิชาชีพ วิชาชีพหัตถศิลป์ และปม. แห่งประเทศไทย ทั้งสิ้น 5,413 คน ส่วนใหญ่ 1,694 คน หรือ 31.30 % จำนวนนี้ บิดามีอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด ที่ 517 คน หรือ 9.51 % รองลงมาคือรัฐราชการ 396 คน หรือ 7.29 % ค้าขาย 270 คน หรือ 4.97 % รับจ้าง 135 คน หรือ 2.48 % และบุตรธุรกิจในครอบครัว จำนวน 301 คน หรือ 5.56 %

เมื่อพิจารณา จำแนกตามระดับของหลักสูตร ผู้สอนได้ในระดับวิชาชีพ 368 คน บิดามีอาชีพรับราชการมากที่สุด รองลงมาคือ ค้าขายและเกษตรกรรม ระดับวิชาชีพหัตถศิลป์ 1,175 คน บิดามีอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด รองลงมาคือ ค้าขาย รับราชการ และรับจ้าง ตามลำดับ ระดับปม. และบริษัทฯ 151 คน บิดามีอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด รองลงมาคือ รัฐราชการ ค้าขาย และรับจ้าง ตามลำดับ

สรุปเดียวในจำนวนผู้สมัครเข้าสอบแข่งขัน ผู้สมัครสอบเข้าวิชาชีพหัตถศิลป์ จำนวน 3,697 คน บิดามีอาชีพเกษตรกรรม และรองลงมาคือค้าขายและรับราชการ โดยที่สอบเข้าวิชาชีพหัตถศิลป์ และสอบเข้าวิชาช่างปูนซูญกานต์ คือ ค้าขาย เกษตรกรรม และรับจ้าง จำนวน 1,040 คน หรือ 28.04 % รองลงมาคือ รัฐราชการ จำนวน 940 คน หรือ 25.34 % ตามลำดับ บิดามีอาชีพหัตถศิลป์ จำนวน 1,694 คน หรือ 45.62 % รองลงมาคือ ค้าขาย จำนวน 1,175 คน หรือ 32.56 % ตามลำดับ

ទារាង ៥ ចំណាំរបស់ក្រសួងពេទ្យ និង ជាបន្ទុកនគរបាល និង ក្រសួងពេទ្យ និង ក្រសួងពេទ្យ

៣០

គណៈបណ្ឌិតខ្លួន	របរាយការ		ចិត្តវត្ថុភាព		ក្រុងការឱ្យការឱ្យ		ការឱ្យ		ក្រុងការ		ក្រុងការ		ក្រុងការ		ក្រុងការ		
	ទីនំបូណ្ឌ	ទីលើបូណ្ឌ	ទីនំបូណ្ឌ	ទីលើបូណ្ឌ	ទីនំបូណ្ឌ	ទីលើបូណ្ឌ	ទីនំបូណ្ឌ	ទីលើបូណ្ឌ	ទីនំបូណ្ឌ	ទីលើបូណ្ឌ	ទីនំបូណ្ឌ	ទីលើបូណ្ឌ	ទីនំបូណ្ឌ	ទីលើបូណ្ឌ	ទីនំបូណ្ឌ	ទីលើបូណ្ឌ	
និរាស្រី	សៀវភៅ	75	1.38	8	0.15	9	0.17	476	8.76	63	1.16	22	0.40	268	4.93	204	3.75
	សកម្មធម៌	35	0.64	5	0.09	4	0.07	121	2.23	20	0.37	8	0.15	54	0.99	40	0.74
និរាស្រី	សៀវភៅ	142	2.61	39	0.72	27	0.50	1077	19.82	166	3.05	44	0.81	1284	23.63	304	5.59
	សកម្មធម៌	60	1.10	4	0.07	4	0.07	285	5.24	51	0.94	20	0.37	410	7.54	95	1.75
ដឹកនាំអីវិញ្ញុ	សៀវភៅ	24	0.44	10	0.18	13	0.24	110	2.02	15	0.28	9	0.17	181	3.33	30	0.55
	សកម្មធម៌	8	0.15	-	-	3	0.06	31	0.57	3	0.06	2	0.04	20	1.29	6	0.11
នរ	សៀវភៅ	241	4.43	57	1.05	49	0.90	1663	30.72	244	4.49	75	1.38	1733	32.02	538	9.93
	សកម្មធម៌	103	1.90	9	0.17	11	0.20	437	8.07	74	1.36	30	0.55	534	9.87	141	2.59

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่า ในจำนวนผู้สมัครทั้งหมด 15413 คน และสอบได้ 1694 คน หรือ 31.30% ผู้สมัครและสอบได้มีการคาดคะเนประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรมมากที่สุด รองลงมาคือ ก้าขาย รับจ้างและรับราชการ ตามลำดับ ส่วนอาชีพอื่น ๆ มีจำนวนน้อย โดยที่ผู้สมัครมีการคาดคะเนประกอบอาชีพเกษตรกรรม 1733 คน หรือ 32.02% และสอบได้ 534 คน หรือ 9.87% มาคาดคะเนการคาดคะเนประกอบอาชีพก้าขาย 1663 คน หรือ 30.72% สอบได้ 437 คน หรือ 8.07% สำหรับการคาดคะเนประกอบอาชีพรับจ้างและรับราชการ มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ รับจ้าง 244 คน รับราชการ 241 คน หรือ ประมาณ 5% จำนวนที่สอบได้ เป็นผู้ที่มีการคาดคะเนประกอบอาชีพรับราชการมากกว่ารับจ้าง

หากพิจารณาในแต่ละระดับหลักสูตร จะเห็นได้ว่า ระดับวิชาชีพชั้นสูง ฝึกหัด ครูนักยุบและปริญญาตรี ผู้สมัครมีการคาดคะเนประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรมมากที่สุด ส่วนรับจ้างและรับราชการมีจำนวนมากกว่ารองลงมาตามลำดับ ยกเว้นระดับวิชาชีพผู้สมัครมีการคาดคะเนอาชีพค้าขายมากที่สุด ส่วนเกษตรกรรม รับราชการ และรับจ้างมีจำนวนรองลงมาตามลำดับ

สรุปโดย นักวิเคราะห์และเชิงทดลอง ผู้เขียนขอระบุสืบทอดว่า จำนวนผู้ที่สอบได้ในแต่ละระดับหลักสูตร สามารถคาดคะเนอาชีพทางด้านเกษตรกรรม รองลงมาได้อีกสอง คือ รับราชการ และรับจ้าง สำหรับระดับวิชาชีพผู้สมัครสอบได้ในแต่ละระดับ ผู้เขียนสามารถคาดคะเนอาชีพค้าขายมากที่สุด ส่วนเกษตรกรรม และรับราชการ มีจำนวนรองลงมา สำหรับระดับวิชาชีพนี้สูง ผู้เขียนขอระบุสืบทอดว่า การคาดคะเนอาชีพเกษตรกรรม มากที่สุด ตามที่ และที่รับราชการมีจำนวนรองลงมา สำหรับผู้ที่คาดคะเนอาชีพรับราชการนี้ ผู้เขียนขอระบุสืบทอด ผู้สอบได้ เป็นผู้ที่คาดคะเนอาชีพรับราชการมากกว่าค้าขายและรับจ้าง ซึ่งมีจำนวนไม่ใช่สูงกัน

ตารางที่ 6 จานวนผู้เข้าเรียนสอบต่อ จำนวนครั้งต่อห้องสอบ จำเป็นตามระดับชั้น ก่อนถึงวันสอบ

ระดับหลักสูตร	ภาคการศึกษา	ภาคฤดูร้อน			ภาคฤดูหนาว			ภาคฤดูร้อน			ภาคฤดูหนาว			ภาคฤดูร้อน			ภาคฤดูหนาว			ภาคฤดูร้อน			
		ภาคฤดูร้อน	ภาคฤดูหนาว	รวม	ภาคฤดูร้อน	ภาคฤดูหนาว	รวม	ภาคฤดูร้อน	ภาคฤดูหนาว	รวม	ภาคฤดูร้อน	ภาคฤดูหนาว	รวม	ภาคฤดูร้อน	ภาคฤดูหนาว	รวม	ภาคฤดูร้อน	ภาคฤดูหนาว	รวม	ภาคฤดูร้อน	ภาคฤดูหนาว	รวม	
ศิษย์เก่า	สมบัติ	153	2.82	260	4.78	174	3.20	169	3.11	148	3.72	62	1.14	36	0.66	20	0.37	21	0.39	190	3.50	1233	22.78
	สมบัติ	22	0.40	52	0.96	42	0.77	49	0.90	51	0.94	28	0.52	16	0.29	5	0.10	4	0.07	99	1.82	368	6.80
นักเรียนปีสุดท้าย	สมบัติ	443	8.15	936	17.22	618	11.37	443	8.15	350	6.44	133	2.45	65	1.20	31	0.57	32	0.59	687	12.64	3738	69.06
	สมบัติ	115	2.12	304	5.59	185	3.40	119	2.19	102	1.88	45	0.83	22	0.40	9	0.17	13	0.24	261	4.80	1175	21.71
นักเรียนปีสุดท้าย	สมบัติ	47	0.86	110	2.02	84	1.55	62	1.14	49	0.90	14	0.26	8	0.15	-	-	4	0.07	64	1.18	442	8.17
	สมบัติ	12	0.22	35	0.64	32	0.58	16	0.29	19	0.35	7	0.13	1	0.02	-	-	1	0.02	28	0.52	151	2.79
รวม	สมบัติ	643	11.88	1306	24.73	876	16.18	674	12.45	547	10.11	209	3.86	109	2.01	51	0.94	57	1.05	941	17.38	5413	100
	สมบัติ	149	2.75	391	7.22	259	4.78	184	3.40	172	3.18	80	1.47	39	0.72	14	0.26	18	0.33	388	7.17	1694	31.30

ตารางที่ ๖.. แสดงว่าผู้สมัครในระดับวิชาชีพ วิชาชีพชั้นสูง และระดับปีกหัดครุภัณฑ์และปริญญาตรี จำนวนทั้งสิ้น 5,413 คน ส่วนได้ 1,694 คนหรือ 31.30 % ในจำนวนนี้ มีค่ามีรายได้ ระหว่าง 1,501 – 2,500 บาท มากที่สุด ถือ 391 คน หรือ 7.22 % รองลงมาถือ ระหว่าง 2,500 – 3,500 บาท 259 คนหรือ 4.78 % ระหว่าง 3,501 – 4,500 บาท 184 คนหรือ 3.40 % ระหว่าง 4,501 – 6,000 บาท 172 คนหรือ 3.18 % ตามลำดับ 1,501 บาท 149 คนหรือ 2.75 % น้อยที่สุด ค่ารายได้ของบิดา 388 คนหรือ 7.17 %

เมื่อพิจารณาตามระดับของหลักศิรุบทว่า จำนวนผู้สอบได้ในระดับวิชาชีพ 368 คนหรือ 6.80 % รายได้ของบิดาระหว่าง 1,501 – 2,500 บาทนี้มากที่สุดรองลงมาถือ ระหว่าง 4,501 – 6,000 และ 3,501 – 4,500 บาท ตามลำดับ ระดับวิชาชีพชั้นสูง 1,175 คนหรือ 21.71 % เป็นผู้ที่บิดามีรายได้ระหว่าง 1,501 – 2,500 บาท มากที่สุด รองลงมาถือ ระหว่าง 2,501 – 3,500 บาท 3,501 – 4,500 บาท และตามลำดับ 1,501 บาท ตามลำดับ สำหรับระดับ ป. และปริญญาตรี มีผู้สอบได้ 151 คนหรือ 2.79 % เป็นผู้ที่บิดามีรายได้ระหว่าง 1,501 – 3,500 บาทมากที่สุด เช่นเดียวกัน รองลงมาถือ ระหว่าง 2,501 – 3,500 บาทและ 4,501 – 6,000 บาทตามลำดับ ผู้สอบได้ที่บิดามีรายได้เกินกว่า 9,001 บาท นี้จำนวนอยู่ กว่ารายได้ ๗ ในทุกระดับหลักสูตร

สรุปได้ว่า ในจำนวนผู้สอบเข้าศึกษาต่อทั้งส่วนรวม และส่วนของหลักสูตร แต่ละระดับ ผู้สมัคร ส่วนและสอบได้ประมาณ 50 % ค่ารายได้ต่อเดือน อยู่ระหว่างมากกว่า 1,501 – 3,500 บาท ต่อเดือน ซึ่งห้อยในระดับค่า และบิดามีรายได้และสอบได้ในระดับ วิชาชีพ เป็นผู้ที่บิดามีรายได้สูงกว่าผู้สมัครและสอบได้ในระดับอื่น

ការបង់ 7 ទីនាក់ស្ថិតក្នុងក្រសួងពី ការណ៍គម្រោងអាជីវកម្ម និង រាយការណ៍នាំ

គម្រោងអីខ្លួន	តារាង 1501	តារាង 1501-2500	2501-3500	3501-4500	4501-6000	6001-7500	7501-9000	9001-10000	នាក់រាយ 10000	នាក់រាយ 10000	នាក់រាយ 10000
ធម្មជាតិ	សំគាល់	296	5.45	299	5.50	170	3.13	123	2.26	101	1.86
	សំបីជាតិ	58	1.07	80	1.47	48	0.88	31	0.57	44	0.81
ធម្មជាតិ	សំគាល់	870	16.01	1015	18.68	596	10.97	338	6.22	157	2.89
	សំបីជាតិ	254	4.67	315	5.80	171	3.15	100	1.84	47	0.86
ភូមិដែលមិនមែនឯុទ្ធសាស្ត្រ	សំគាល់	94	1.73	140	2.58	77	1.42	37	0.68	23	0.42
	សំបីជាតិ	13	0.61	38	0.70	30	0.55	10	0.18	7	0.13
ទំនាក់ទំនង	សំគាល់	1260	23.28	1454	26.86	843	15.57	498	9.16	281	5.17
	សំបីជាតិ	345	6.37	433	7.99	249	4.58	141	2.59	98	1.80

ตารางที่ 7 แสดงว่าจำนวนผู้สมัครสอบหุ่นยนต์กระดับหลักสูตร ทั้งสิ้น 5,413 คน
ผู้สอบได้จำนวน 1,694 คนหรือ 31.30 % ในจำนวนผู้ที่สอบได้มีรายได้ระหว่าง 1,501 – 2,500 บาท จำนวน 433 คนหรือ 7.99 % รองลงมาคือต่ำกว่า 1,501 บาท จำนวน 345 คน หรือ 6.37 % ระหว่าง 2,501 – 3,500 บาท
จำนวน 249 คน หรือ 4.58 % และ 3,501 – 4500 บาท จำนวน 141 คนหรือ 2.59 % ผู้มีรายได้สูงกว่า 9,000 บาทมีจำนวนน้อยที่สุด และผู้มีได้รับรายได้ของมาตรการจำนวน 377 คนหรือ 6.96 %

เมื่อพิจารณาตามระดับหลักสูตร พบรายได้ของนิสิตของผู้สอบได้หุ่นยนต์หลักสูตร เป็นไปในท่านองเดียวกัน กล่าวคือ ผู้ที่สอบได้มีรายได้ระหว่าง 1,501 – 2,500 บาท รองลงมาคือ ต่ำกว่า 1,501 บาท ระหว่าง 2,501 – 3,500 และ 3,501 – 4,500 บาท ตามลำดับ เนหะระดับ ปม. และปริญญาตรี ไม่มีเห็นการค้ามีรายได้สูงกว่า 7,500 บาทเลย

สรุปได้ว่า ในจำนวนผู้สอบเข้าศึกษาต่อทั้งส่วนรวม และในส่วนของหลักสูตร แยกระดับ ผู้สมัครและสอบได้ เกินกว่า 50 % เป็นผู้ที่การค้าซื้อขายได้ก่อเกิดอยู่ระหว่าง ต่ำกว่า 1,501 – 3,500 บาท ซึ่งเป็นรายได้สูงในระดับหนึ่ง

ตารางที่ 8 จำนวนผู้สมัครและสอบเข้า จัดแข่งขันระดับประเทศสู่ระดับ การศึกษาฯ ประจำปี

ชั้นเรียนหลักศึกษา	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา			อุดมศึกษา			นิรนานุ			รา			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
วิชาภาษาไทย	655	12.05	324	5.96	120	2.21	134	2.47	1233	22.78	919	16.98	306	5.65	138	2.54
	154	2.83	92	1.69	39	0.72	83	1.53	368	6.80						
วิชาภาษาอังกฤษ	2239	41.20	648	11.92	256	4.71	568	10.78	3738	69.06	231	4.25	1175	21.71		
	681	12.53	176	3.24	87	1.60										
วิทยาศาสตร์	279	5.13	90	1.66	28	0.52	45	0.83	442	8.17						
	84	1.55	38	0.70	12	0.22	17	0.31	151	2.79						
คณิตศาสตร์	3137	57.95	1062	19.62	413	7.63	765	14.13	5413	100						
	919	16.98	306	5.65	138	2.54	331	6.11	1694	31.30						

ตารางที่ 3 แสดงว่าจำนวนผู้สมัครสอบในระดับวิชาชีพ วิชาชีพชั้นสูง

และฝึกอบรมและปริญญาตรี ทั้งสิ้น 5,413 คน สอบได้ 1,694 คนหรือ 31.30% ในจำนวนนี้ มีค่าของผู้สอบໄก์การศึกษาระดับประดิษฐ์มากที่สุด คือ 919 คนหรือ 16.98% รองลงมาคือระดับมัชยมศึกษา 306 คนหรือ 5.65% และระดับอุดมศึกษา 138 คนหรือ 2.54% เดชะผู้สอบໄก์มีได้รับการศึกษาของบิดา จำนวน 331 คนหรือ 6.11%

เมื่อพิจารณาจำนวนนักเรียนระดับของหลักสูตร พบร้าญผู้สอบໄก์ระดับวิชาชีพ

368 คนหรือ 6.80% ระดับวิชาชีพชั้นสูง 1,175 คนหรือ 21.71% และระดับฝึกหัดครุ มัชยมและปริญญาตรี 151 คนหรือ 2.79% มีค่าของผู้สอบໄก์ทุกระดับมีการตีกษะระดับประดิษฐ์มากที่สุด รองลงมาคือ มัชยมศึกษา และอุดมศึกษา ตามลำดับ

สรุปได้ว่า ในจำนวนผู้สอบเข้าศึกษาต่อทั้งส่วนรวม และในส่วนของหลักสูตร แต่ละระดับผู้สมัครสอบ และสอบໄก์เบื้องต้นจากการศึกษาในระดับประดิษฐ์มากที่สุด

ມາຮາງທີ ๙ ຈຳກັນໄປຕະຫຼອກແລ້ວສອນທີ່ ອົງ ຂໍເພັດຄວາມຮູ້ຂອງພຸດທັບເຖິງ ແລະ ກາຣົກົມໄພມາຊີດ

ຈົບຕັດທັງໝົດ	ມາຮາງຕົກມາ		ມີຄົນເສີກາ		ມີຄົນເສີກາ		ມີຄົນເສີກາ	
	ຈົນວັນ	ວຸນຍັບ	ຈົນວັນ	ວຸນຍັບ	ຈົນວັນ	ວຸນຍັບ	ຈົນວັນ	ວຸນຍັບ
ວິນາເຊົາ	ສົມກາ	854	15.71	16.4	3.02	61	1.12	154
	ສອນໄຕ	213	3.92	56	1.03	19	0.35	80
ວິນາເຊົາ	ສົມກາ	2519	46.35	362	6.66	131	2.41	726
	ສອນໄຕ	742	13.65	118	2.17	45	0.83	270
ວິນາເຊົາ	ສົມກາ	326	6.00	36	0.66	16	0.29	64
	ສອນໄຕ	100	1.84	17	0.91	5	0.09	29
ວິນາເຊົາ	ສົມກາ	3699	68.33	562	10.38	208	3.84	944
	ສອນໄຕ	1055	19.49	191	3.52	69	1.27	379

ตารางที่ ๙ แสดงว่าผู้สมัครสอบทุกระดับของหลักสูตรจำนวน 5,413 คน สอบได้ 1,694 คนหรือ 31.30 % ในจำนวนนี้ มีผู้มาร่วมการศึกษาระดับประถมศึกษา มากที่สุด จำนวน 1,055 คนหรือ 19.49 % มัธยมศึกษา 191 คน หรือ 3.52 % อุดมศึกษา 67 คนหรือ 1.27 % และผู้ที่มีคุณสมบัติการศึกษาของมารดา จำนวน 379 คนหรือ 7.00% เป็นผู้พิจารณาตามระดับของหลักสูตร พบรหัสสอบใบ合格ระดับส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มาร่วมการศึกษาระดับประถมศึกษา รองลงมาคือ มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ตามลำดับ สรุปได้ว่า ในจำนวนผู้สอบเข้าศึกษาต่อทั้งส่วนรวม และในส่วนของหลักสูตร แยกระดับ ผู้สมัคร สอบและสอบได้เป็นผู้มาร่วมการแข่งขันการศึกษา ในระดับประถมศึกษามากที่สุด

1.2 ผลการวิเคราะห์สถานภาพในส่วนที่เป็นรายละเอียด จำแนกตามสาขาวิชา เพศ ประเทืองสถาบันการศึกษาที่สำเร็จ ภมิลั่นена อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ของบิดา รายได้ของมารดา ระดับการศึกษาของบิดา และระดับการศึกษาของมารดา

ตารางที่ 10 จำนวนผู้สมัครและสอบไตรคบวิชาชีพ จำแนกตามสาขาวิชาและเพศ

สาขาวิชา	ชาย		หญิง		รวม		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
พนิชยกรรม	สมัคร	133	10.79	709	57.50	842	68.29
	สอบได้	34	2.76	197	15.98	231	18.73
ช่างส่วนตัว	สมัคร	114	9.25	22	1.78	136	11.03
	สอบได้	53	4.30	12	0.97	65	5.27
ช่างเทคนิค	สมัคร	210	17.03	45	3.65	255	20.68
สถาปัตยกรรม	สอบได้	61	4.95	11	0.89	72	5.84
	สมัคร	457	37.06	776	62.94	1,233	100.00
รวม	สอบได้	148	12.00	220	17.84	368	29.85

จากการที่ 10 จะเห็นได้ว่า ในจำนวนผู้สมัครในระดับวิชาชีพ ทั้งหมด 1,233 คน สอบได้ 368 คน เป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชายคือ ผู้หญิง 776 คน ผู้ชาย 457 คน หรือ 62.94% และ 37.06% ตามลำดับ และผู้ที่สอบได้เป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย คือ เป็นผู้หญิง 220 คน หรือ 17.84% และ ผู้ชาย 148 คน หรือ 12.00% ของจำนวนผู้สมัครทั้งหมด

หากพิจารณาในแต่ละสาขาวิชา จะเห็นได้ว่า สาขาวิชาพนิชยการ ผู้หญิงมาสมัครมากที่สุด คือ จำนวน 709 คน หรือ 57.50% และสอบได้ 197 คน หรือ 15.98% ของจำนวนผู้มาสมัคร ทั้งหมด (ผู้สมัคร 84.20% ผู้สอบ 85.28% ของจำนวนผู้สมัครและสอบได้ในสาขาวิชา) ส่วนสาขาวิชาช่างเทคนิคสถาปัตยกรรมและส่วนราชการจำนวนผู้สมัครและสอบได้ เป็นผู้ชายมากกว่าผู้หญิง

สรุปได้ว่า ระดับวิชาชีพ ผู้สมัครและสอบได้เป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย โดยที่สาขาวิชาการ ผู้สมัครและสอบได้ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหญิง ส่วนสาขาวิชาช่างเทคนิคสถาปัตยกรรมและช่างส่วนตัว ผู้สมัครและสอบได้ส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย

ตารางที่ 11 จำนวนผู้สมัครและสอบได้ระดับวิชาชีพชั้นสูง จำแนกตามสาขาวิชาและเพศ

สาขาวิชา		ชาย		หญิง		รวม	
		จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ
บัญชี	สมัคร	78	2.09	453	12.12	531	14.21
	สอบได้	19	0.51	114	3.05	133	3.56
เลขานุการ	สมัคร	3	0.08	260	6.96	263	7.04
	สอบได้	-	-	125	3.34	125	3.34
การตลาด	สมัคร	74	1.98	319	8.53	393	10.51
	สอบได้	6	0.16	64	1.71	70	1.87
ช่างสำรวจ	สมัคร	82	2.19	9	0.24	91	2.43
	สอบได้	53	1.42	7	0.19	60	1.61
ช่างเทคนิคสถานปัตยกรรม	สมัคร	74	1.98	12	0.32	86	2.30
	สอบได้	47	1.25	6	0.16	53	1.42
ช่างก่อสร้าง	สมัคร	43	1.15	-	-	43	1.15
	สอบได้	42	1.12	-	-	42	1.12
ช่างเทคโนโลยีชั้นสูง	สมัคร	134	3.58	1	0.13	135	3.61
	สอบได้	23	0.61	-	-	23	0.62
ช่างยนต์	สมัคร	404	10.81	-	-	404	10.81
	สอบได้	131	3.50	-	-	131	3.50
ช่างกลโรงงาน	สมัคร	55	1.47	-	-	55	1.47
	สอบได้	25	0.67	-	-	25	0.67
ช่างเครื่องกล เครื่อง	สมัคร	118	3.16	-	-	118	3.16
	สอบได้	21	0.56	-	-	21	0.56
ช่างกลโรงงาน	สมัคร	156	4.17	1	0.03	157	4.20
	สอบได้	64	1.77	1	0.03	65	1.74
ช่างโลหะ	สมัคร	184	4.92	3	0.08	187	5.00
	สอบได้	62	1.66	2	0.05	64	1.71
ช่างไฟฟ้ากำลัง	สมัคร	569	15.22	14	0.37	583	15.60
	สอบได้	99	2.65	1	0.03	100	2.68
ช่างอิเล็กทรอนิกส์	สมัคร	342	9.15	17	0.45	359	9.60
	สอบได้	70	1.87	1	0.03	71	1.90
อาหารและโภชนาการ	สมัคร	1	0.03	118	3.16	119	3.18
	สอบได้	1	0.03	63	1.69	64	1.71
ผ้าและเครื่องแต่งกาย	สมัคร	-	-	116	3.10	116	3.10
	สอบได้	-	-	65	1.74	65	1.74
คหกรรมศาสตร์ทั่วไป	สมัคร	-	-	98	2.62	98	2.62
	สอบได้	-	-	63	1.69	63	1.69
รวม	สมัคร	2,317	61.99	1,421	38.01	3,738	100.00
	สอบได้	663	17.74	512	13.70	1,175	31.43

จากการที่ 11 จะเห็นได้ว่าในจำนวนผู้สมัครสอบระดับวิชาชีพชั้นสูง จำนวน 3,738 คน ส่วนใหญ่ 1,175 คน หรือ 31.43 % ผู้สมัครและสอบได้ที่เป็นผู้ชายมากกว่า ผู้หญิง ก่อให้ชายสมัคร 2,317 คน หรือ 61.99 % ส่วนได้ 663 คน หรือ 17.74 % ผู้หญิงสมัคร 1,421 คน หรือ 38.01 % ส่วนได้ 512 คน หรือ 13.70 %

หากพิจารณาในแต่ละสาขาวิชา จะเห็นได้ว่า สาขาวิชาที่มีผู้มาสมัครมากที่สุด คือ ร่างไฟฟ้า สมัคร 563 คน หรือจำนวน 15.60 % ส่วนได้ 100 คน หรือ 2.66 % ลำดับรองลงมาคือ สาขาวิชา บัญชี สมัคร 531 คน หรือ 14.21 % ส่วนได้ 133 คน หรือ 3.56 % แผนกวิชาช่างยนต์ สมัคร 404 คน หรือ 10.81 % ส่วนได้ 131 คน หรือ 3.50 % สาขาวิชาที่มีคนสมัครมากใกล้เคียงกัน คือสาขาวิชาการตลาด อุตสาหกรรม และอาชญากรรม โดยมีผู้สมัคร 393 คน หรือ 10.51 % , 359 คน หรือ 9.60 % และ 263 คน หรือ 7.04 % ตามลำดับ และผู้ที่สอบได้ 70 คน หรือ 1.87 % 359 คน หรือ 9.60 % และ 125 คน หรือ 3.34 % ตามลำดับ หากพิจารณาถึงเพศ ของผู้สมัครในแต่ละสาขาวิชา จะเห็นได้ว่า สาขาวิชาบัญชี เลขานุการ การตลาด อาหาร และโภชนาการ ชายและเครื่องแต่งกาย มีผู้สมัครและสอบได้ที่เป็นเพศหญิงมากที่สุด ส่วน สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม พลังงาน ผู้ที่สมัครและสอบได้ส่วนมากเป็นผู้ชาย

สรุปได้ว่า ในระดับวิชาชีพชั้นสูง ผู้สมัครและสอบได้ที่เป็นผู้ชายมากกว่า ผู้หญิง โดยที่สาขาวิชาที่เป็นร่างอุตสาหกรรมผู้สมัครและสอบได้ส่วนมากเป็นผู้ชาย ส่วน สาขาวิชาทางบริหารธุรกิจและคหกรรมศาสตร์ ผู้สมัครและสอบได้ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง

ตารางที่ 12 จำนวนผู้สมัครและสอบได้ระดับ ป.ม. ปริญญาตรี จำแนกตามสาขาวิชาและเพศ

สาขาวิชา	ชาย		หญิง		รวม		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ป.ม. ทั่วไป	สมัคร	41	9.28	130	29.41	171	38.69
	สอบได้	5	1.13	65	14.71	70	15.84
ป.ม. ช่างยนต์	สมัคร	42	9.50	-	-	42	9.50
	สอบได้	21	4.75	-	-	21	4.75
ป.ม. ช่างไฟฟ้ากำลัง	สมัคร	30	6.79	3	0.68	33	7.47
	สอบได้	22	4.98	3	0.68	25	5.66
บธ.บ. ธุรกิจศึกษา	สมัคร	15	3.39	81	18.32	96	21.72
	สอบได้	4	0.90	16	3.62	20	4.52
ต.อ.บ. เครื่องกล	สมัคร	100	26.62	-	-	100	22.62
	สอบได้	15	3.39	-	-	15	3.39
รวม	สมัคร	228	51.58	214	48.42	442	100
	สอบได้	67	15.16	84	19.00	151	34.16

จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่าในจำนวนผู้สมัครสอบระดับประกาศนียบัตรฝึกหัดครูมัธยม และปริญญาตรี ทั้งหมด 442 คน มีผู้สมัครที่เป็นชายและหญิงจำนวนใกล้เคียงกัน คือเป็นชาย 228 คน หรือ 51.58% และเป็นหญิง 214 คน หรือ 48.42% โดยที่ผู้ชายสอบได้ 67 คน และผู้หญิงสอบได้ 84 คน หรือ 15.16% และ 19.00% ของจำนวนผู้สมัคร ตามลำดับ
 หากพิจารณาผู้ที่มาสมัครและสอบได้ในแต่ละสาขาวิชา จะเห็นว่า ป.ม. ทั่วไป และบธ.บ. ธุรกิจศึกษานี้ มีจำนวนผู้สมัครและสอบได้ที่เป็นผู้หญิงมากกว่าที่เป็นผู้ชายมาก ส่วนสาขาวิชา ป.ม. ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า และ ต.อ.บ. เครื่องกล ผู้สมัครและผู้สอบได้เกือบทั้งหมดที่เป็นผู้ชาย
 สรุปได้ว่า สาขาวิชา ป.ม. ทั่วไป และ บธ.บ. ธุรกิจศึกษา ผู้สมัครและสอบได้ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง ส่วนสาขาวิชา ป.ม. ช่างอุตสาหกรรมและ ต.อ.บ. ผู้สมัครและสอบได้ส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย

ตารางที่ 13 จำนวนผู้สมัครและสอบได้ระดับวิชาชีพ จำแนกตามสาขาวิชาและประเภทสถานศึกษา
ที่สำเร็จ

สาขาวิชา	รัฐบาล		เอกชน		ในระบบ		รวม		
	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ	
พนิชยการ	สมัคร	547	44.36	243	19.70	52	4.22	842	68.29
	สอบได้	166	13.46	51	4.14	14	1.14	213	18.73
ช่างสำรวจ	สมัคร	107	8.68	17	1.38	12	0.97	136	11.03
	สอบได้	49	3.97	5	0.40	11	0.89	65	5.26
ช่างเทคนิค	สมัคร	157	12.73	41	3.33	57	4.62	255	20.68
	สอบได้	32	2.60	11	0.89	29	2.35	72	5.84
สถาปัตยกรรม	สมัคร	811	65.77	301	24.41	121	9.81	1,233	100.00
	สอบได้	247	20.03	67	5.43	54	4.38	368	29.85

จากการที่ 13 จะเห็นได้ว่าในจำนวนผู้สมัครสอบระดับวิชาชีพทั้งหมด 1,233 คนสอบได้ 247 คน หรือ 29.85% เป็นผู้ที่มาจากโรงเรียนรัฐบาล 811 คน หรือ 65.77% และมาจากการเรียนเอกชน 301 คน หรือ 24.41% โดยผู้ที่มาจากโรงเรียนรัฐบาลสอบได้ 247 คน และโรงเรียนเอกชนสอบได้ 67 คน หรือ 20.03% และ 5.43% ตามลำดับ

หากพิจารณาจำนวนผู้ที่มาสมัครและสอบได้ในแต่ละสาขาวิชาจะเห็นได้ว่าสาขาวิชาพนิชยการมีผู้สมัครมากที่สุด คือ 842 คน หรือ 68.29% และสอบได้ 231 คน หรือ 18.73% ของจำนวนผู้สมัครสอบทั้งหมด และในจำนวนนี้เป็นผู้ที่มาจากโรงเรียนรัฐบาล จำนวน 547 คน หรือ 44.36% และมาจากการเรียนเอกชน จำนวน 243 คน หรือ 19.70% โดยผู้ที่มาจากโรงเรียนรัฐบาลสอบได้จำนวน 166 คน หรือ 13.46% และโรงเรียนเอกชนสอบได้ 51 คน หรือ 4.14% ส่วนสาขาวิชาช่างเทคนิคสถาปัตยกรรมและสาขาวิชาช่างสำรวจ มีจำนวนผู้สมัครและสอบได้รองลงมาตามลำดับ

สรุปได้ว่า ทุกสาขาวิชาในระดับวิชาชีพ ผู้สมัครและสอบได้สูนในใหญ่ส่วนมากมาจากโรงเรียนรัฐบาล และมีสาขาวิชาพนิชยการสาขาเดียวที่มีผู้สมัครและสอบได้ที่ส่วนมากมาจากโรงเรียนเอกชนมากกว่าสาขาวิชาอื่น ๆ

ตารางที่ 14 จำนวนผู้สมัครและสอบได้ครั้งคับวิชาเข้มข้นสูง จำแนกตามสาขาวิชาและประนาสตามพื้นที่

สาขาวิชา	รัฐบาล		เอกชน		ไม่ระบุ		รวม	
	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ
บัญชี	สมัคร	231	6.18	255	6.82	45	1.20	531 14.21
	สอบได้	82	2.19	47	1.26	4	0.11	133 3.56
เลขานุการ	สมัคร	145	3.88	97	2.59	21	0.56	263 7.04
	สอบได้	86	2.30	25	0.67	14	0.37	125 3.34
การตลาด	สมัคร	198	5.30	123	3.29	72	1.92	393 10.51
	สอบได้	53	1.42	8	0.21	9	0.24	70 1.87
ช่างสำรวจ	สมัคร	58	1.55	20	0.54	13	0.35	91 2.43
	สอบได้	32	0.86	19	0.51	9	0.24	60 1.61
ช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม	สมัคร	40	1.07	22	0.59	24	0.64	86 2.30
	สอบได้	30	0.80	19	0.51	4	0.11	53 0.42
ช่างก่อสร้าง	สมัคร	43	1.15	—	—	—	—	43 1.15
	สอบได้	42	1.12	—	—	—	—	42 1.12
ช่างเทคโนโลยีขั้นสูง	สมัคร	111	2.97	19	0.50	5	0.13	135 3.61
	สอบได้	21	0.56	—	—	2	0.05	23 0.62
ช่างยนต์	สมัคร	287	7.68	88	2.35	29	0.78	404 10.81
	สอบได้	107	2.86	10	0.27	14	0.37	131 3.50
ช่างกลเกษตร	สมัคร	35	0.94	17	0.45	3	0.08	55 1.47
	สอบได้	19	0.51	3	0.08	3	0.08	25 0.67
ช่างเครื่องกลเรือ	สมัคร	47	1.26	13	0.35	58	1.55	118 3.16
	สอบได้	13	0.35	2	0.05	6	0.16	21 0.56
ช่างกลโรงงาน	สมัคร	143	3.83	—	—	14	0.37	157 4.20
	สอบได้	52	1.39	—	—	13	0.35	65 1.74
ช่างโลหะ	สมัคร	181	4.84	—	—	6	0.16	187 5.00
	สอบได้	61	1.63	—	—	3	0.08	64 1.71
ช่างไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์	สมัคร	435	11.64	116	3.10	32	0.86	583 15.60
	สอบได้	84	2.25	4	0.11	12	0.32	100 2.68
ช่างอิเล็กโทรนิกส์	สมัคร	317	8.48	36	0.96	6	0.16	359 9.60
	สอบได้	65	—	3	—	3	—	71 1.90
อาหารและโภชนาการ	สมัคร	114	3.05	—	—	5	0.13	119 3.18
	สอบได้	59	1.58	—	—	5	0.13	64 1.71
ผ้าและเครื่องแต่งกาย	สมัคร	100	2.68	—	—	16	0.43	116 3.10
	สอบได้	55	1.47	—	—	10	0.27	65 1.74
กหกรรรมศาสตร์พัฒนาใบ	สมัคร	94	2.51	—	—	4	0.11	98 2.62
	สอบได้	59	1.58	—	—	4	0.11	63 1.69
รวม	สมัคร	2579	68.99	806	21.56	353	9.44	3738 100.00
	สอบได้	920	24.61	140	3.75	115	3.08	1175 31.43

จากตารางที่ 14 จะเห็นได้ว่า ในจำนวนผู้สมัครสอบระดับวิชาชีพสูง ทั้งหมด 3738 คน ส่วนได้ จำนวน 1175 คน เป็นผู้มาจากโรงเรียนรัฐบาล 2579 คน หรือ 68.99% และมาจากโรงเรียนเอกชน 806 คน หรือ 21.56% โดยผู้มาจากโรงเรียนรัฐบาลสอบได้ 920 คน และโรงเรียนเอกชนสอบได้ 140 คน หรือ 24.61 และ 3.75% ตามลำดับ

หากพิจารณาผู้สมัครและสอบได้ในแต่ละสาขาวิชา ปรากฏผลดังนี้

1. สาขาวิชาปัจจัยทางการเมืองและสังคม จำนวนผู้สมัครมากที่สุด คือ 583 คน หรือ 15.60% และสอบได้ 100 คน หรือ 2.68 คน (คิดเป็น 17.15% ของจำนวนผู้สมัครในสาขาวิชา) ในจำนวนนี้ เป็นผู้มาจากโรงเรียนรัฐบาล 435 คน หรือ 11.64% และมาจากโรงเรียนเอกชน 116 คน หรือ 3.10% โดยผู้มาจากโรงเรียนรัฐบาลสอบได้ 84 คน และโรงเรียนเอกชนสอบได้ 4 คน หรือ 2.25 และ 0.11% ตามลำดับ

2. สาขาวิชาภาษาไทย จำนวนผู้สมัครสอบมากเป็นลำดับที่ 2 คือ 531 คน หรือ 14.21% และสอบได้ 133 คน หรือ 3.56% ของจำนวนผู้สมัครทั้งหมด (คิดเป็น 25.05% ของจำนวนผู้สมัครสอบในสาขาวิชา) ในจำนวนนี้ เป็นผู้มาจากโรงเรียนรัฐบาล 231 คน หรือ 6.18% และมาจากโรงเรียนเอกชน 255 คน หรือ 6.82% โดยผู้มาจากโรงเรียนรัฐบาลสอบได้ 82 คน และโรงเรียนเอกชนสอบได้ 47 คน หรือ 2.19 และ 1.26% ตามลำดับ

3. สาขาวิชาปัจจัยทางการเมืองและสังคม จำนวนผู้สมัครมากเป็นลำดับที่ 4 คือ จำนวน 404 คน และสอบได้ 131 คน หรือ 3.50% ของผู้สมัครทั้งหมด เป็นผู้มาจากโรงเรียนรัฐบาลมากกว่าโรงเรียนเอกชน ทั้งในส่วนของผู้สมัครและสอบได้

4. สาขาวิชาการตลาด และอุตสาหกรรม มีจำนวนผู้สมัครสอบได้เกียงกัน คือ การตลาด 393 คน และอุตสาหกรรม 359 คน หรือ 10.5 และ 9.60% ตามลำดับ และสอบได้จำนวน ใกล้เคียงกัน คือ 70 และ 71 คน ตามลำดับ หรือ ประมาณ 2% ของจำนวนผู้สมัครสอบทั้งหมด

ส่วนสาขาวิชาเคมีการ ผู้สมัครจำนวนรองลงมาจากสาขาวิชานี้อีก 1 ราย
โดยผู้สมัคร แล้วส่วนใหญ่มาจากโรงเรียนรัฐบาลนี่จำนวนมากกว่าผู้มาจากโรงเรียนเอกชน ส่วนรับ
สาขาวิชานี้ก็จะต้องมีค่าสมัครน้อยที่สุด ถึง 43 คน และส่วนมาก 42 คน ทั้งนี้ เพราะผู้สมัคร
เป็นผู้ที่ได้รับโควตาเพื่อส่งมาจากโรงเรียนทาง ๆ และให้เฉพาะโรงเรียนรัฐบาล

สรุปได้ว่า ในระดับวิชาชีพนั้นสูง ผู้สมัครและสอบได้สำเร็จจากโรง
โรงเรียนรัฐบาล และสาขาวิชาชีวะซึ่งสาขาวิชานี้มีผู้ที่สำเร็จจากโรงเรียนเอกชนมาก
กว่าผู้ที่สำเร็จจากโรงเรียนรัฐบาล แต่อัตราส่วนการสอบได้ยอดกว่า และในบรรดาผู้ที่
สำเร็จจากโรงเรียนเอกชน สาขาวิชาที่มีผู้สมัครลดลงอย่างมาก ถึง การตลาด และงานบริการ
ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า สาขาวิชาชีวาระก็จะต้องมีผู้สมัครลดลงอย่างมาก ช่างโลหะ อาชีวกรรมและ
โภชนาการ ผ้าและเครื่องแต่งกาย และหัตถกรรมศาสตร์ทั่วไป ไม่มีผู้สมัครที่สำเร็จจาก
โรงเรียนเอกชนเลย

ตารางที่ 15 จำนวนผู้สมัครและสอบไก้ระดับ ป.ม. ปริญญาตรี จำแนกตามสาขาวิชาและ
ประเภทสถานศึกษาที่สำเร็จ

สาขาวิชา	รัฐบาล		เอกชน		ไม่ระบุ		รวม		
	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ	
ป.ม.พื้นที่	สมัคร	152	34.39	17	3.85	2	0.45	171	38.69
	สอบได้	64	14.48	6	1.36	-	-	70	15.84
ป.ม.ช่างยนต์	สมัคร	36	8.14	3	0.68	3	0.68	42	9.50
	สอบได้	18	4.07	1	0.23	2	0.45	21	4.75
ป.ม.ช่างไฟฟ้า	สมัคร	30	6.79	1	0.23	2	0.45	33	7.47
	สอบได้	22	4.98	1	0.23	2	0.45	25	5.66
บธ.บ.ธุรกิจศึกษา	สมัคร	60	13.57	34	7.69	2	0.45	96	21.72
บัญชี	สอบได้	16	3.62	2	0.45	2	0.45	20	4.52
ก.อ.บ.เครื่องกล	สมัคร	89	20.14	9	2.04	2	0.45	100	22.62
	สอบได้	15	3.39	-	-	-	-	15	3.39
รวม	สมัคร	367	83.03	64	14.48	11	2.49	442	100.00
	สอบได้	135	30.54	10	2.26	6	1.36	151	34.16

จากตารางที่ 15 จะเห็นได้ว่า ในจำนวนผู้สมัครสอบในระดับประกาศนียบัตรที่ศึกษารัฐบาล และปริญญาตรีทั้งหมด 442 คน สอบได้ 151 คน หรือ 34.16% ผู้ที่สมัครส่วนใหญ่มาจากโรงเรียนรัฐบาลคือ 367 คน หรือ 83.03% และสอบได้ 135 คน หรือ 30.54% ของจำนวนผู้สมัครทั้งหมด ทางพิจารณาผู้มาสมัครและสอบได้แต่ละสาขาวิชา จะเห็นได้ว่า สาขาวิชาที่หัดศึกษารัฐบาล ที่น้ำไป สมัครและสอบได้มากที่สุด คือ ผู้ที่สมัครและสอบได้มาจากโรงเรียนรัฐบาลมากกว่าเอกชน คือ ผู้ที่สมัครมาจากโรงเรียนรัฐบาล 152 คน หรือ 34.39% และสอบได้ 64 คน หรือ 14.48% ของผู้สมัครทั้งหมด ส่วนสาขาวิชาอื่น ๆ ผู้สมัครและสอบได้มาจากโรงเรียนรัฐบาลมากกว่าเอกชน เช่นเดียวกัน

สรุปโดยว่า ในระดับ ป.ม. และปริญญาตรี ผู้สมัครและสอบได้ส่วนใหญ่สำเร็จมาจากการเรียนรัฐบาล มีผู้สำเร็จจากโรงเรียนเอกชนมาสมัครและสอบได้มากที่สุดในบางสาขาวิชา

ค่าว่างที่ 16 จีนวันพุธสัมมาร์ตและหอบ้าว หะบันวิชาชีพ จีนเมืองคานส์หางวิชาและหอบ้าน

สถานที่	ลักษณะ		น้ำหนักตัว		หัวใจ		กระดูก		กล้ามเนื้อ		มรณะ		กระดูก		กระดูก		ฟัน		น้ำหนัก		
	จบ.	%	จบ.	%	จบ.	%	จบ.	%	จบ.	%	จบ.	%	จบ.	%	จบ.	%	จบ.	%	จบ.	%	
พื้นที่ทั่วไป	สมบูรณ์	699	56.69	28	2.28	25	2.02	4	0.32	8	0.65	13	1.05	9	0.73	6	0.49	25	2.03	3	0.24
	สมบูรณ์	203	16.46	5	0.41	2	0.16	-	-	2	0.16	1	0.08	2	0.16	3	0.24	4	0.32	1	0.08
ท้องสักร้าว	สมบูรณ์	60	4.87	14	1.14	8	0.65	9	0.73	3	0.24	3	0.24	2	0.16	1	0.08	1	0.08	-	-
	สมบูรณ์	30	2.43	5	0.41	6	0.49	3	0.24	-	-	3	0.24	2	0.16	2	0.16	1	0.08	-	-
ท้องเหล็ก	สมบูรณ์	172	13.95	17	1.38	15	1.22	5	0.41	2	0.16	15	1.22	9	0.73	-	-	3	0.24	3	0.24
	สมบูรณ์	38	3.07	3	0.24	6	0.49	1	0.08	-	-	5	0.41	3	0.41	-	-	-	3	0.24	1
ท้องร้าว	สมบูรณ์	931	75.50	59	4.78	48	3.89	18	1.46	13	1.05	31	2.51	21	1.70	8	0.65	29	2.35	7	0.57
	สมบูรณ์	271	21.98	13	1.05	14	1.14	4	0.32	2	0.16	9	0.73	7	0.57	5	0.41	5	0.41	2	0.16

จากตารางที่ 16 จะเห็นว่าในจำนวนผู้สมัครในระดับวิชาชีพ ทั้งหมด 1,233 คน สอบได้ 368 คน หรือ 29.84 % นั้น ในจำนวนผู้ที่มีคุณลักษณะอยู่ใน 14 จังหวัดภาคใต้ ผู้ที่มาสมัครและสอบได้มากที่สุด มีคุณลักษณะอยู่ในจังหวัดสงขลา รองลงมาคือ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดปัตตานี และจังหวัดสตูลตามลำดับ โดยทั่วไปในจังหวัดสงขลาผู้มีผู้สมัคร 931 คน หรือ 75.50 % สอบได้ 271 คน หรือ 21.98 % จังหวัดนครศรีธรรมราชมาเป็นอันดับ 2 59 คน หรือ 4.78 % สอบได้ 13 คน หรือ 1.05 % จังหวัดพัทลุงมาเป็นอันดับ 3 48 คน หรือ 3.89 % สอบได้ 14 คน หรือ 1.14 % สำหรับจังหวัดปัตตานีและสตูลมีจำนวนผู้สมัครและสอบได้คิดกิจลักษณะ ก็อปปัตตานี ผู้สมัคร 31 คน สตูล 29 คน หรือ 2.51 และ 2.35 % ตามลำดับ และบ่อตานีสอบได้ 9 คน สตูลสอบได้ 5 คน หรือ 0.75 และ 0.41% ตามลำดับ นอกจากนี้ผู้สมัครและสอบได้จำนวนน้อย

หากพิจารณาในแต่ละสาขาวิชา จะเห็นได้วา 3 สาขาวิชา ที่ผู้สมัครและสอบได้มากที่สุด 3 จังหวัด จำนวนมากตามลำดับ เป็นเดียวกันกับที่กล่าวมาโดยส่วนรวม คือจังหวัดสงขลาผู้สมัครและสอบได้มากที่สุด รองลงมาคือนครศรีธรรมราชและพัทลุงตามลำดับ

สรุปได้ว่า ผู้สมัครและสอบได้ในระดับวิชาชีพ ทั้งส่วนรวม และสาขาวิชา ส่วนใหญ่มากจากจังหวัดสงขลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาขาวิชาพาณิชย์และการทาง เทคนิค สถาปัตยกรรม

ลักษณะ		สังฆภิกษา	บวรศรัทธา	พุทธศรัทธา	บารมี	ธรรมะ	พระคู่เปี้ยน	นราธิราช	สุราลัภ	เมรุเชิงราก	กานต์	หังษา	ภูมพัก	ภูมรา	ภูมบันดุ	ภูมฯ	ภูมฯ	
	๙๖.	%	๙๖.	%	๙๖.	%	๙๖.	%	๙๖.	%	๙๖.	%	๙๖.	%	๙๖.	%	๙๖.	
บัญชี	สมค์	๒๑๖	๖๙๙	๖๘	๑,๐๒	๔๕	๑,๒๐	๒๒	๕๙	๑๓	๓๕	๑,๔	๓๘	๑,๓	๓๕	๖	๑๖	
	สอนปี๊	๙๒	๒,๔๗	๑๑	๒,๒๙	๖	๑๖	๗	๑๙	๕	๑๓	๓	๐๖	๔	๑๑	๑	๐๓	
เลขบัญชี	สมค์	๙๒	๒,๔๗	๒๗	๒,๗	๗๒	๑๐	๒๗	๒๑	๕๖	๑๖	๔	๒๑	๔	๑๑	๔	๐๓	
	สอนปี๊	๓๒	.๘๖	๑๔	.๓๘	๗	๑๙	๗	๑๙	๑๙	๕๑	๑	.๐๓	๔	.๑๑	๔	๑๖	
การ核算	สมค์	๑๗๓	๔,๖๗	๓๔	๙๑	๔๖	๑,๒๓	๑๖	๔๓	๙	๒๔	๒	๐๕	๔	๑๑	๘	.๒๑	
	สอนปี๊	๒๙	.๗๘	๑๐	.๒๗	๑๑	.๒๙	๓	.๐๘	๒	.๐๕	๒	.๐๕	-	-	๑	.๐๓	
ช่างสำรวจ	สมค์	๔๘	๑,๒๙	๙	.๒๔	๑๐	.๒๗	๓	.๐๘	๖	.๑๖	๔	.๑๑	๓	.๐๓	๑	.๐๓	
	สอนปี๊	๓๗	.๙๙	๓	.๐๘	๗	.๑๙	๓	.๐๘	๓	.๐๘	๑	.๐๓	๑	.๐๓	๑	.๐๓	
ช่างสำรวจ	สมค์	๔๐	๑,๐๗	๗	.๑๙	๑	.๐๓	๑๕	.๔๐	๓	.๐๘	๘	.๒๑	๔	.๑๑	-	-	
	สอนปี๊	๒๖	.๗๕	๕	.๑๓	๑	.๐๓	๗	.๑๖	๑	.๐๓	๒	.๐๕	-	-	-	-	
ช่างก่อสร้าง	สมค์	๗	.๑๙	๔	.๑๑	๔	.๑๑	-	-	๑	.๐๓	๒	.๐๕	๑	.๐๓	-	-	
	สอนปี๊	๗	.๑๙	๔	.๑๑	๔	.๑๑	-	-	๑	.๐๓	๒	.๐๕	๓	.๐๘	-	-	
ช่างเทคนิคและช่างลงประทุน	สมค์	๗๑	๑,๙๐	๑๑	.๒๙	๑๑	.๒๙	๑๐	.๒๗	๘	.๒๑	๘	.๒๗	๑	.๐๓	๑	.๐๓	
	สอนปี๊	๑๐	.๒๗	๓	.๐๘	๓	.๐๘	๒	.๐๕	-	-	-	-	๑	.๐๓	-	-	
ช่างยนต์	สมค์	๑๐๕	๒,๘๑	๘๐	๒,๑๔	๓๕	.๙๔	๒๐	.๕๔	๒๒	.๕๙	๑๗	.๔๖	๘	.๒๑	๒๑	.๕๖	
	สอนปี๊	๓๖	.๙๖	๒๙	.๗๘	๙	.๒๔	๗	.๑๙	๑๑	.๒๙	๓	.๐๘	๒	.๐๕	-	-	
ช่างเทคนิค	สมค์	๒๖	.๗๐	๖	.๑๖	๑๑	.๒๙	๓	.๐๘	๓	.๐๘	๖	.๑๖	๒	.๐๕	-	-	
	สอนปี๊	๘	.๒๑	๒	.๐๕	๗	.๑๙	-	-	๒	.๐๕	๑	.๐๓	๑	.๐๓	-	-	
ช่างก่อสร้าง	สมค์	๒๔	.๖๔	๑๔	.๓๘	๑๓	.๓๕	๖	.๑๖	๒	.๐๕	๙	.๒๔	-	-	-	-	
	สอนปี๊	๖	.๑๖	๖	.๑๖	๓	.๐๘	๑	.๐๓	-	-	๓	.๐๘	-	-	-	-	
ช่างเครื่องกลอาชีว	สมค์	๔๕	๑,๒๐	๒๙	๗๘	๑๖	.๔๓	๑๙	.๕๑	-	-	๑	.๐๓	๒	.๐๕	๖	.๑๖	
	สอนปี๊	๒๐	.๕๔	๙	.๒๔	๓	.๐๘	๑๐	.๒๗	-	-	๒	.๐๕	๒	.๐๕	-	-	
ช่างกลไวน์	สมค์	๕๕	๑,๔๗	๓๗	.๙๙	๒๙	.๗๘	๗	.๑๙	๑๑	.๒๙	๘	.๒๑	๕	.๑๓	๑	.๐๓	
	สอนปี๊	๑๒	.๓๒	๒๒	.๕๙	๕	.๑๓	๒	.๐๕	๕	.๑๓	-	-	๑	.๐๓	๑	.๐๓	
ช่างทำฟัน	สมค์	๑๔๙	๓,๙๙	๑๐๔	๒,๗๙	๖๑	๑,๖๓	๓๗	.๙๙	๔๘	.๒๙	๒๗	.๗๒	๓๔	.๗๑	๒๖	.๗๐	
	สอนปี๊	๒๙	.๗๘	๑๔	.๓๘	๗	.๑๙	๑๐	.๒๗	๑๓	.๓๕	๔	.๑๑	๔	.๑๑	-	-	
ช่างเสื้อผ้ามือสอง	สมค์	๑๒๓	๓,๓๐	๘๕	๒,๒๘	๔๖	๑,๒๓	๑๙	.๕๑	๔	.๑๑	๑๕	.๔๐	๑๘	.๔๘	๕	.๑๓	
	สอนปี๊	๓๒	.๘๖	๑๘	.๔๘	๔	.๔๐	๒	.๐๕	-	-	๑	.๐๓	๑	.๐๓	-	-	
ช่างงานออกแบบสถาปัตยกรรม	สมค์	๔๗	๑,๒๖	๑๑	.๒๙	๒	.๖๔	๘	.๒๑	๙	.๒๔	๒	.๐๕	๔	.๑๑	๔	.๐๓	
	สอนปี๊	๓๒	.๘๖	๔	.๑๑	๘	.๒๑	๓	.๐๘	๒	.๐๕	-	-	๑	.๐๓	-	-	
ห้องเรียนและห้องทดลอง	สมค์	๔๓	๑,๑๕	๑๐	.๒๗	๑๑	.๒๙	๓	.๐๘	๘	.๒๑	๖	.๑๖	๓	.๐๕	๓	.๐๓	
	สอนปี๊	๒๕	.๗๐	๔	.๑๑	๕	.๑๓	๓	.๐๘	๕	.๑๓	๒	.๐๕	-	-	-	-	
ห้องเรียนและห้องทดลอง	สมค์	๑๓๖๓๐๖	.๔๖	๕๔๘	๔,๖๙	๔๐๓๑๐,๘๐	๑๙๖๕	๓๑	๑๖๗๑	๑,๔๖	๑๑๗๓	๑,๑	๖๔๑	๑,๑	๖๔	.๖๔	๖๔	๑,๖๙
	สอนปี๊	๔๖	๑,๒๓	๑๖๒	๔,๓๔	๑๐๓	๒,๖๘	๖๙	.๘๕	๔๐๑	.๐๗	๔๑	.๑๐	๒๘	.๗๘	๓๗	๐,๐๐	๓๑,๔๓

จากตารางที่ 17 จะเห็นได้ว่าในจำนวนนักเรียนสมัครสอบระดับวิชาชีพมีสูง จำนวน 3,738 คน และสอบได้ 1,175 คน หรือ 31.43 % นั้น ในจำนวนนักเรียนมีภูมิลำเนาอยู่ใน 14 จังหวัดภาคใต้ นั้น ผู้มาสมัครและสอบได้มากที่สุดมาจากจังหวัดสงขลา รองลงมาคือ จังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดพัทลุง ตามลำดับ โดยหัวส่วนมากจากจังหวัดสงขลา จำนวน 1,363 คน หรือ 36.46 % สอบได้ 461 คน หรือ 12.35 % ผู้มาจากการจังหวัดนครศรีธรรมราช สมัคร 548 คน หรือ 14.69 % สอบได้ 162 คน หรือ 4.34 % ผู้มาจากการจังหวัดพัทลุงสมัคร 403 คน หรือ 10.8 % สอบได้ 100 คน หรือ 2.68 %

หากพิจารณาผู้มาสมัครและสอบได้ในแต่ละสาขาวิชา จะเห็นได้ว่าผู้มาจากการจังหวัดสงขลา นครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง เป็นจังหวัดที่มีผู้สมัครและสอบได้มากในทุกสาขาวิชา เช่น เที่ยวต่างประเทศ

สรุปได้ว่า ผู้สมัครและสอบได้ในระดับวิชาชีพนั้น ๆ มาจากจังหวัดต่าง ๆ ในภาคใต้ โดยที่จังหวัดสงขลามีผู้สมัครและสอบได้มากที่สุด รองลงมาคือ นครศรีธรรมราช และพัทลุง ตามลำดับ ส่วนจังหวัดยะลา และกรุงเทพมหานครมีจำนวนผู้สมัครและสอบได้ที่ใกล้เคียงกัน และในส่วนของสาขาวิชาที่มีลักษณะเช่นเดียวกัน ก็มีผู้สมัครและสอบได้มากจากจังหวัดต่าง ๆ โดยที่จังหวัดสงขลามีผู้สมัครและสอบได้มากที่สุดในทุก ๆ สาขาวิชา

ទារាង 18 ពាណិជ្ជកម្មនគរបាលសង្គម នគរបាល នគរបាល

តាមវិធានា	សង្គម			នគរបាល			នគរបាល			អគ្គិស្ស			ប៊ុត្រូវ			បានចិត្ត			ក្របៀវត្ស			អង្គភាព			ប្របាយ			នំនាំ						
	ចុះ	%	ចុះ	%	ចុះ	%	ចុះ	%	ចុះ	%	ចុះ	%	ចុះ	%	ចុះ	%	ចុះ	%	ចុះ	%	ចុះ	%	ចុះ	%	ចុះ	%	ចុះ	%	ចុះ	%				
ប.ម.ភ័ណ៌	សម្រាប់ សូលីតិ	72	16.3	34	7.7	18	4.7	2	0.6	8	1.8	15	3.4	6	1.4	5	1.1	6	1.4	-	-	1	0.2	4	0.9	-	-	-	-	171	38.68			
ប.ម.ផែនឃ	សម្រាប់ សូលីតិ	30	6.8	16	3.6	5	1.1	1	0.2	3	0.7	5	1.4	3	0.7	3	0.7	3	0.7	-	-	1	0.2	-	-	-	-	-	70	15.83				
ប.ម.ផែនយេត្ត	សម្រាប់ សូលីតិ	7	1.6	13	2.9	4	0.9	-	-	6	1.6	-	-	3	0.7	2	0.4	3	0.7	-	-	2	0.4	-	-	-	-	-	-	2	0.4	42	9.50	
ប.ម.ខោងឈើ	សម្រាប់ សូលីតិ	14	3.1	11	2.5	1	0.2	-	-	2	0.5	2	0.5	1	0.2	-	-	1	0.2	1	0.2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	33	7.46		
ប.ម.ឯកសាធារណ៍ ដឹកជញ្ជូន	សម្រាប់ សូលីតិ	36	8.1	22	4.9	5	1.1	12	2.7	6	1.4	3	0.7	4	0.9	-	-	-	-	1	0.2	1	0.2	1	0.2	-	-	-	-	5	1.1	96	21.72	
គ.ប.ធម៌	សម្រាប់ សូលីតិ	9	2.0	1	0.2	-	-	5	1.1	2	0.4	-	2	0.4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.2	20	4.52	
គ.ប.ធម៌	សម្រាប់ សូលីតិ	26	5.9	25	5.7	9	2.0	4	0.9	8	1.8	2	0.4	4	0.9	7	1.6	5	1.1	2	0.4	1	0.2	1	0.2	3	0.7	-	-	-	3	0.7	102	23.07
គ.ប.ធម៌	សម្រាប់ សូលីតិ	5	1.3	1	0.2	1	0.2	-	1	0.2	-	2	0.5	3	0.7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	0.5	15	3.4	
ទីផ្សារ	សម្រាប់ សូលីតិ	155	35.1	105	23.6	37	8.4	18	4.1	30	6.8	22	5.0	18	4.1	14	3.2	15	3.4	3	0.7	4	0.9	3	0.7	8	1.8	-	-	-	10	2.3	442	99.98
ទីផ្សារ	សម្រាប់ សូលីតិ	58	13.1	32	7.2	8	1.8	6	1.4	11	2.5	7	1.6	11	2.5	7	1.6	4	0.9	-	1	0.2	-	1	0.2	-	-	-	5	1.3	151	34.16		

จากการที่ 18 จะเห็นได้ว่าในจำนวนผู้สมัครสอบในระดับประกาศนียบัตร

ผู้ที่ได้ครุภัณฑ์และปริญญาตรี ห้องหมก 442 คน และสอบได้ 151 คน หรือ 34.16 % แล้ว
ในจำนวนผู้มีภูมิล่าเรนาอยู่ใน 14 จังหวัดภาคใต้ ผู้ที่มาสมัครมากที่สุดมาจากจังหวัดสงขลา
นครศรีธรรมราช พัทลุง ตรัง ตามลำดับ โดยผู้ที่สมัครมาจากจังหวัดสงขลา จำนวน 155 คน
หรือ 35.1% สอบได้ 58 คน หรือ 13.1 % ผู้ที่สมัครมาจากจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน
105 คน หรือ 23.6 % สอบได้ 32 คน หรือ 7.2 % ผู้สมัคร ที่มาจากจังหวัด
พัทลุง 37 คน หรือ 8.4 % สอบได้ 8 คน หรือ 1.8 % ผู้สมัครที่มาจากจังหวัดตรัง 30 คน
หรือ 6.8 % สอบได้ 11 คน หรือ 2.5 %

หากพิจารณาผู้ที่มาสมัครและสอบได้ ในแต่ละสาขาวิชา จะเห็นได้ว่าที่มาจาก
จังหวัดสงขลา และจังหวัดนครศรีธรรมราช มีจำนวนมากในทุกสาขาวิชา เช่น คีวักัน

สรุปได้ว่า ในระดับผู้ที่ได้ครุภัณฑ์และปริญญาตรี ผู้สมัครและสอบได้ทั้งในส่วนรวม
และแต่ละสาขาวิชา มาจากเกือบทุกจังหวัดในภาคใต้ โดยที่จังหวัดสงขลามีผู้สมัครและสอบได้
มากที่สุด

គ្រារោងទី 19 ក្រសួងពេទ្យក្រប់ខែត្រូវបានបង្កើត និងបញ្ចប់ដោយក្រសួងពេទ្យ និងក្រសួងការពាណិជ្ជកម្ម

៥៦

សាលាវិទ្យា	បណ្តាញការ	ចំណេះការ		គ្រឿងអភិវឌ្ឍន៍		ប្រកិត្យាវិធាន		ប្រកិត្យាបាយក្សែង		ប្រកិត្យាបាយក្សែង		ការប្រកាសរាយការ		ប៊ីន ១		ប្រាសុ		រាយការ			
		ចំណេះ	រូមលេខ	ចំណេះ	រូមលេខ	ចំណេះ	រូមលេខ	ចំណេះ	រូមលេខ	ចំណេះ	រូមលេខ	ចំណេះ	រូមលេខ	ចំណេះ	រូមលេខ	ចំណេះ	រូមលេខ	ចំណេះ	រូមលេខ		
ជិត្យិយការ	សំគាល់	153	12.41	31	2.51	17	1.38	234	18.98	91	7.38	18	1.46	180	14.60	48	3.89	70	5.68	842	68.28
	សំណើតិច	53	4.30	8	.65	5	.41	47	3.81	23	1.87	4	0.32	37	3.00	9	.73	45	3.65	231	18.73
ផ្ទាល់ខ្លួន	សំគាល់	25	2.03	1	.08	3	.24	18	1.46	7	0.57	5	0.41	37	3.00	10	0.81	30	2.43	136	11.03
	សំណើតិច	9	.73	-	-	-	-	3	0.24	3	0.24	3	0.24	20	1.62	5	0.41	22	1.78	65	5.27
ប្រាសិទ្ធផល	សំគាល់	8.4	6.81	5	.41	5	.41	47	3.81	31	2.51	4	0.32	37	3.00	19	1.54	23	1.87	255	20.68
	សំណើតិច	25	2.03	2	.16	2	.16	11	0.69	6	0.49	2	0.16	4	0.32	5	0.41	15	1.22	72	5.84
ប្រាសិទ្ធផល	សំគាល់	262	21.25	37	3.00	25	2.03	299	24.25	124	10.06	27	2.19	254	20.60	77	6.24	123	9.98	1233	100
	សំណើតិច	8.7	7.06	10	.81	7	0.57	61	4.95	32	2.60	9	0.73	61	4.95	19	1.54	82	6.65	368	29.84

ตารางที่ 19 แสดงว่าจำนวนผู้สมัครในระดับวิชาชีพ 1,233 คน ส่วนได้ 368 คน หรือ 29.84 % ในจำนวนนี้ บิวดมีอาชีพรับราชการมากที่สุด จำนวน 87 คน หรือ 7.06 % รองลงมาคือ ก้าชาย และเกษตรกรรม 61 คน หรือ 4.95 % รับจ้าง 32 คน หรือ 2.60 %

เมื่อจำแนกพิจารณาตามสาขาวิชา พมวสาขาวิชาพิชัยการ มีผู้สอบได้ 231 คน บิวดมีอาชีพรับราชการมากที่สุด รองลงมาคือ ก้าชาย เกษตรกรรม และรับจ้าง ตามลำดับ สาขาวิชาช่างสำรวจ มีผู้สอบได้ 65 คน บิวดมีอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด รองลงมาคือ รับราชการ และก้าชาย รับจ้าง ลูกจ้าง สาขาวิชาช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม มีผู้สอบได้ 72 คน บิวดมีอาชีพรับราชการมากที่สุด รองลงมาคือ ก้าชาย รับจ้าง เกษตรกรรม และอีก ๑ ตามลำดับ

สรุปได้ว่า ในระดับวิชาชีพ บิวดมีอาชีพและก้าชายมากที่สุด มีผู้สอบได้ 231 คน โภคทรัพย์ โภคทรัพย์และก้าชายมากที่สุด รับจ้าง ภารกิจและเกษตรกรรมมีจำนวน รองลงมาตามลำดับ และบิวดมีอาชีพและก้าชายมากที่สุด ในการสอบได้ในอาชีพหั้งสามคั่งก่อสร้างมีจำนวนใกล้เคียงกัน โดยที่บิวดมีอาชีพเป็นข้าราชการสอบได้มากที่สุด ในส่วนของสาขาวิชา ลักษณะอาชีพบิวดมีอาชีพและก้าชายมากที่สุด ในการสอบได้ในสาขาวิชาพิชัยการ มีลักษณะเดียวกันกับส่วนรวม สำหรับ สาขาวิชาช่างสำรวจ สำหรับบิวดมีอาชีพและก้าชายมากที่สุด ในการสอบได้ในอาชีพทางด้านเกษตรกรรมมากที่สุด สำหรับสาขาวิชาช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม บิวดมีอาชีพและก้าชายมากที่สุด เป็นข้าราชการ

ສາທາວໂລ	ວິນາສາດ	ຮັບສ້າງ	ຈຳນວນ	ຮ່ອມຂະ	ຈຳນວນ	ຄໍານາຍ	ຮັບຈຳນາງ	ສູກຈຳນາງ	ເທັກຄວາມການ	ສິນ ກາ	ໄມ້ນະບຸ	ຮາມ
ບົນຊີ	ສົມຄວ້າ ສອນໄປ໌	89 18	2.38 0.48	11 1	0.29 0.03	7 3	0.19 0.08	140 40	3.75 1.07	60 13	1.61 0.35	18 6
ເລຂານາງານ	ສົມຄວ້າ ສອນໄປ໌	37 24	0.99 0.64	1 1	0.03 0.03	3 2	0.08 0.05	52 18	1.39 0.48	29 3	0.78 0.35	6 4
ການຄົກຕົກ	ສົມຄວ້າ ສອນໄປ໌	53 8	1.42 0.21	8 1	0.21 0.03	5 -	0.13 -	120 23	3.21 0.62	30 3	0.80 0.08	6 1
ໜ້າງສ່າງວາຈ	ສົມຄວ້າ ສອນໄປ໌	20 13	0.54 0.35	3 2	0.08 0.05	3 -	0.08 -	12 8	0.32 0.21	5 1	0.13 0.13	1 -
ໜ້າງເທົ່ານື້ນສົກສາປັບຄວານ	ສົມຄວ້າ ສອນໄປ໌	26 15	0.70 0.40	2 1	0.05 0.03	3 1	0.08 0.03	19 13	0.51 0.35	9 5	0.24 0.13	6 5
ໜ້າງກອບສ່າງ	ສົມຄວ້າ ສອນໄປ໌	6 6	0.16 0.16	2 2	0.05 0.05	- -	- -	- -	0.23 0.23	5 3	0.13 0.13	9 7
ໜ້າງທັນໄໂລຢັນເພີ້ງ	ສົມຄວ້າ ສອນໄປ໌	30 4	0.80 0.11	5 -	0.13 -	- -	- -	22 3	0.59 0.08	11 3	0.29 0.40	4 2
ໜ້າງທັນໄໂລຢັນເຫຼືອ	ສົມຄວ້າ ສອນໄປ໌	63 17	1.69 0.45	8 4	0.21 0.11	1 1	0.03 0.03	47 11	1.26 0.29	32 8	0.86 0.21	14 6
ໜ້າງແທກເກະກາ	ສົມຄວ້າ ສອນໄປ໌	12 4	0.32 0.11	- -	- -	- -	2 0	0.05 0.03	4 1	0.11 0.03	1 -	18 -
ໜ້າງເກົ່ານິກຸອລເຊືອ	ສົມຄວ້າ ສອນໄປ໌	11 2	0.29 0.05	- -	- -	- -	10 2	0.27 0.05	5 2	0.13 0.05	1 0	18 0
ໜ້າງກົງໄງ່ງານ	ສົມຄວ້າ ສອນໄປ໌	22 10	0.59 0.27	- -	- -	1 7	0.03 0.19	24 5	0.64 0.13	18 2	0.48 0.05	8 18
ໜ້າງໂສ່າງ	ສົມຄວ້າ ສອນໄປ໌	24 6	0.64 0.16	2 1	0.05 0.03	2 1	0.05 0.03	31 9	0.83 0.24	22 9	0.59 0.24	3 -
ໜ້າງເຫັນນັກສິດ	ສົມຄວ້າ ສອນໄປ໌	89 10	2.38 0.27	28 2	0.75 0.05	8 1	0.21 0.03	99 23	0.65 0.62	40 6	1.07 0.16	14 4
ໜ້າງເກົ່າສີກິມື້ນີ້	ສົມຄວ້າ ສອນໄປ໌	71 15	1.90 0.40	15 2	0.40 0.05	5 3	0.13 0.08	69 9	1.85 0.24	44 3	1.18 0.29	96 10
ອາກາະແບບນາງານ	ສົມຄວ້າ ສອນໄປ໌	19 8	0.51 0.21	1 -	0.03 -	- 4	0.21 0.11	40 7	1.07 0.19	5 3	0.37 0.08	14 1
ໜ້າງເກົ່າສີກິມື້ນີ້	ສົມຄວ້າ ສອນໄປ໌	16 11	0.43 0.29	1 -	0.03 -	- 9	0.11 0.24	4 3	0.22 0.08	2 1	0.05 0.03	55 26
ຄົກກຽມສະຫຼັກຄໍາໄປ	ສົມຄວ້າ ສອນໄປ໌	599 177	16.02 4.74	87 17	2.33 0.45	39 12	1.04 0.32	683 190	18.27 5.08	331 97	8.86 2.59	156 33
771	ສົມຄວ້າ ສອນໄປ໌	599 177	16.02 4.74	87 17	2.33 0.45	39 12	1.04 0.32	683 190	18.27 5.08	331 97	8.86 2.59	156 33

จากตารางที่ 20. แสดงว่าจำนวนผู้สมัครสอบในระดับวิชาชีพชั้นสูง 3,738 คน บิดาของผู้สมัครสอบมีอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด คือ จำนวน 1,247 คน หรือ 33.36 % รองลงมาคืออาชีพค้าขาย 683 คน หรือ 18.27 % รับราชการ 599 คน หรือ 16.02 % และรับจ้าง 331 คน หรือ 8.86 % และผู้สมัครสอบไม่ได้ระบุอาชีพของบิดา จำนวน 505 คน หรือ 13.51 % ในจำนวนผู้สอบได้ 1,175 คน เป็นผู้ที่บิดามีอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด คือ 391 คน หรือ 10.46 % รองลงมาคือ ค้าขาย 190 คน หรือ 5.08 % นอกนั้นมีอาชีพรับราชการ รับจ้าง และอาชีพอื่น ๆ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตามสาขาวิชา จะเห็นได้ว่ายังผู้สมัครสอบที่บิดามีอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด เรียงตามลำดับดังนี้ คือ สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง 6.05 % ช่างยนต์ 5.38 % ช่างอิเล็กทรอนิกส์ 2.57 % และช่างโลหะ เลขานุการ ช่างกล อาหารและโภชนาการ ผ้าและเครื่องแต่งกาย คหกรรมศาสตร์ทั่วไป และเทคโนโลยีขั้นสูง ส่วนสาขาวิชาบัญชี และการตลาด บิดาของผู้สมัครสอบ มีอาชีพค้าขายมากกว่าอาชีพอื่น ๆ รองลงมาคือเกษตรกรรม และรับราชการ สาขาวิชาช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม มีผู้ที่บิดามีอาชีพรับราชการมากกว่าอาชีพอื่น ๆ รองลงมาคือ อาชีพเกษตรกรรม และค้าขาย

สรุปได้ว่า ในระดับวิชาชีพชั้นสูง บิดาของผู้สมัครและสอบได้มีอาชีพทางด้านเกษตรกรรมมากที่สุด รองลงมาคือค้าขายและรับราชการตามลำดับ ส่วนในสาขาวิชา เกือบทุกสาขาวิชาที่ผู้สมัครและสอบได้มีอาชีพทางด้านเกษตรกรรมมากที่สุด รองลงมาคือ รับราชการ และ/หรือค้าขาย ย่อวันสาขาวิชาบัญชีและการตลาดบิดาจะมีอาชีพทางด้านค้าขายมากที่สุด รองลงมาคือเกษตรกรรมและรับราชการ

ចារង់ 21 ចំណាំសុំអេក្រសែបតី នគរបាល ប.ម. ស្រីពូក ជាបន្ទាន់សាធារណៈខ្មែរ

តាមវិធាតា	ប័ណ្ណភាពការ			ចិត្តភាពការធម៌			តាមរយៈការងារ			ចិត្តភាពការងារ			ការងារ			ការងារ			
	ចំណាំ	ទីរដ្ឋលេខា	ចំណាំ	ទីរដ្ឋលេខា	ចំណាំ	ទីរដ្ឋលេខា	ចំណាំ	ទីរដ្ឋលេខា	ចំណាំ	ទីរដ្ឋលេខា	ចំណាំ	ទីរដ្ឋលេខា	ចំណាំ	ទីរដ្ឋលេខា	ចំណាំ	ទីរដ្ឋលេខា	ចំណាំ		
ស្អែក	3.1	7.01	2	0.46	4	0.90	24	5.43	7	1.58	2	0.45	80	18.10	4	0.90	17	3.85	171
សុខិត្តិន៍	1.7	3.85	1	0.23	2	0.46	7	1.58	-	-	-	-	32	7.24	1	-	10	2.26	70
ស្អែក	5	1.13	-	-	-	-	5	1.13	4	0.90	1	0.23	25	5.66	-	-	2	0.45	42
សុខិត្តិន៍	3	0.68	-	-	-	-	3	0.68	2	0.45	1	0.23	10	2.26	-	-	2	0.45	21
ស្អែក	5	1.13	2	0.45	2	0.45	3	0.68	-	-	-	-	19	4.30	1	0.23	1	0.23	33
សុខិត្តិន៍	4	0.90	2	0.45	1	0.23	3	0.68	-	-	-	-	13	2.90	1	0.23	1	0.23	25
ស្អែក	20	4.52	3	0.68	1	0.23	27	6.11	10	2.26	1	0.23	22	4.98	4	0.90	8	1.81	96
សុខិត្តិន៍	6	1.36	1	0.23	-	-	4	0.90	3	0.68	-	-	2	0.45	1	0.23	3	0.68	20
ស្អែក	11	2.49	2	0.45	4	0.90	12	2.71	2	0.45	1	0.23	48	10.86	3	0.68	11	2.49	100
សុខិត្តិន៍	2	0.46	-	-	-	-	2	0.45	1	0.23	-	-	8	1.81	-	-	2	0.45	15
ស្អែក	72	16.29	9	2.04	11	2.49	71	16.06	29	6.56	5	1.13	194	43.89	12	2.71	39	8.82	442
សុខិត្តិន៍	32	7.24	4	0.90	3	0.68	19	4.30	6	1.36	1	0.23	65	14.71	3	0.68	18	4.07	151
																		34.16	

จากตารางที่ 21 แสดงว่าจำนวนผู้สมัครสอบในระดับ ปม. และปริญญาตรี 442 คน บิดาของผู้สมัครสอบมีอาชีพเกษตรกรรม 194 คน หรือ 43.89 % รับราชการ 72 คน หรือ 16.29 % และค้าขาย 71 คน หรือ 16.06 % โดยที่ในจำนวนผู้สอบได้ 151 คน หรือ 34.16 % บิดามีอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด รองลงมา คือรับราชการ และค้าขายตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสำนักวิชา จะเห็นได้ว่ามีกذاของผู้สมัครสอบมีอาชีพเกษตรกรรม เรียงตามลำดับคือ คือ ปม. ทั่วไป 18.10 % กอ.ม. คือ 10.46 % ปม. ยางยนต์ 5.66 % และปม. ยางไฟฟ้า 4.30 % เนพะบด.บ. คือ กิจศึกษาภูมิปัญญา ท่านันท์บินมีอาชีพค้าขายมากที่สุด คือ 6.11 % รองลงมา คือ เกษตรกรรม 4.98 % และรับราชการ 4.52 %

สรุปได้ว่า ในระดับผู้ปกครอง มัธยม และปริญญาตรี บิดาของผู้สมัครและสอบได้มีอาชีพทางด้านเกษตรกรรมจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ รับราชการ และค้าขาย ตามลำดับ

ទារាងទี่ 22 ការងារសំណើនៅសេវាទី នគរបាលភ្នំពេញ ជំនាញការងារ និង លាក់ខូចុងក្រោម

62

ផ្សេងៗរបៀប	ការប្រាការ		គ្រឿងឈាម		ប្រាកែតិក		ប្រាកែតិក		គ្រឿងឈាម		ការងារ										
	ចាំបាច់	រាយតាម	ចាំបាច់	រាយតាម	ចាំបាច់	រាយតាម	ចាំបាច់	រាយតាម	ចាំបាច់	រាយតាម	ចាំបាច់	រាយតាម	ចាំបាច់	រាយតាម	ចាំបាច់	រាយតាម	ចាំបាច់	រាយតាម	ចាំបាច់	រាយតាម	
អនុយការ	សំគាល់	40	3.24	7	0.57	6	0.49	349	28.30	40	3.24	12	0.97	179	14.52	143	11.60	66	5.35	8.42	68.29
	សំណើតិត	14	1.14	5	0.41	2	0.16	83	6.73	13	1.05	2	0.16	32	2.60	34	2.76	46	3.73	231	18.73
បង្កេវទេរទេរ	សំគាល់	6	0.49	-	-	1	0.08	37	3.00	6	0.49	6	0.49	49	3.97	11	0.89	20	1.62	136	11.03
	សំណើតិត	5	0.41	-	-	1	0.08	18	1.46	2	0.16	3	0.24	16	1.30	3	0.24	17	1.38	65	5.27
បង្កេវទេរទេរ	សំគាល់	29	2.35	1	0.08	2	0.16	90	7.30	17	1.38	4	0.32	40	3.24	50	4.05	22	1.78	255	20.68
	សំណើតិត	16	1.30	-	-	1	0.08	20	1.62	5	0.41	3	0.24	6	0.49	3	0.24	18	1.46	72	5.84
ការងារ	សំគាល់	75	6.08	8	0.65	9	0.73	476	38.00	63	5.11	22	1.78	268	21.73	204	16.54	108	8.76	1233	100
	សំណើតិត	35	2.84	5	0.41	4	0.32	121	9.81	20	1.62	8	0.65	54	4.38	40	3.14	81	6.57	368	29.84

จากตารางที่ 22 ชี้ว่างานนี้มีสมัครและสอบได้ ระดับวิชาชีพ จำนวน 22 คน ตามสาขาวิชาและอาชีพของมารดาที่ 1,233 คน นักศึกษาที่มารดาไม่มีอาชีพค้าขายสมัครสอบมากที่สุด และสอบได้มากที่สุด คือ สมัคร 476 คนหรือ 38.60 % สอบได้ 121 คนหรือ 9.81 % ส่วนนักศึกษาที่สมัคร และสอบได้จำนวนรองลงมา คือ นักศึกษาที่มารดาไม่มีอาชีพเกษตรกรรม สมัคร 268 คน หรือ 21.73 % สอบได้ 54 คนหรือ 4.38% อาชีพอื่น ๆ สมัคร 204 คน หรือ 16.54% สอบได้ 40 คน หรือ 3.14 %

หากพิจารณาความแผนกวิชา จะปรากฏว่า นักศึกษาที่สมัครสอบและสอบได้มากที่สุด - คือสาขาวิชา พนิชยการ ส่วนหางเทคโนโลยีสถาปัตยกรรม มีมารดาที่มีอาชีพค้าขาย และนักศึกษาที่สมัคร และสอบได้มากที่สุด ในแผนกวิชาสั่งสารวัจ มารดาไม่มีอาชีพเกษตรกรรม

สรุปได้ว่า ในระดับวิชาชีพ ผู้สมัครและสอบได้มีมารดาที่ประกอบอาชีพแตกต่าง กัน โดยที่มารดาที่มีอาชีพค้าขายมีจำนวนมากที่สุด รองลงมาเป็นอาชีพเกษตรกรรม และ รับราชการ ตามลำดับ ส่วนในแต่ละสาขาวิชา สาขาวิชานี้ลักษณะเหมือนกันกับส่วนรวม คือ ผู้ที่สมัครและสอบได้มีมารดาประกอบอาชีพค้าขายจำนวนมากที่สุด เกษตรกรรม และรับราชการ มีจำนวนรองลงมา ส่วนสาขาวิชาหางานความและเทคโนโลยีสถาปัตยกรรมมีอาชีพของมารดาที่ลักษณะ ไม่แตกต่างกันมากนัก

ສານາງິຫາ	ຫົວໜາການ		ຫົວໜາການ		ຫົວໜາການ		ຫົວໜາການ		ຫົວໜາການ		ຫົວໜາການ		ຫົວໜາການ		ຫົວໜາການ		ຫົວໜາການ		
	ຈຳການ	ຮ່ອມສະ	ຈຳການ	ຮ່ອມສະ	ຈຳການ	ຮ່ອມສະ	ຈຳການ	ຮ່ອມສະ	ຈຳການ	ຮ່ອມສະ	ຈຳການ	ຮ່ອມສະ	ຈຳການ	ຮ່ອມສະ	ຈຳການ	ຮ່ອມສະ	ຈຳການ	ຮ່ອມສະ	
ບັນຫຼຸງ	ສົມຄົມ ສອນໄຕ	1.9 6	0.51 0.16	1 -	0.03 -	3 -	0.08 -	21.4 52	5.74 1.39	25 11	0.67 0.29	9 6	0.24 0.16	100 28	2.68 0.75	64 12	1.72 0.32	96 18	2.57 0.48
ເລີນຖານ	ສົມຄົມ ສອນໄຕ	8 6	0.21 0.16	- -	- -	- -	- -	82 37	2.20 0.99	7 3	0.19 0.08	2 1	0.05 0.03	68 35	0.96 0.93	60 17	0.61 0.46	263 26	2.63 0.70
ກາຣຄສາດ	ສົມຄົມ ສອນໄຕ	1.0 1	0.27 0.03	2 2	0.05 0.05	4 1	0.11 0.03	16.4 28	4.40 0.75	19 2	0.51 0.05	5 -	0.13 -	63 16	1.69 0.43	35 4	0.94 0.11	91 16	2.44 0.43
ສ່າງພາວຊາດ	ສົມຄົມ ສອນໄຕ	3 1	0.08 0.03	1 1	0.03 0.03	- -	- -	16 9	0.43 0.24	2 1	0.05 0.03	- -	- -	39 28	1.05 0.75	12 9	0.32 0.24	18 11	0.48 0.29
ໜ້າງທັກນິຄົມທຳນັກປະການ	ສົມຄົມ ສອນໄຕ	6 4	0.16 0.11	1 1	0.03 0.03	2 1	0.05 0.05	34 20	0.91 0.54	6 2	0.18 0.05	3 3	0.08 0.08	15 6	0.08 0.16	13 10	0.10 0.16	0.35 0.5	0.16 0.16
ໜ້າງກ່ອສ່າງ	ສົມຄົມ ສອນໄຕ	4 4	0.11 0.11	- -	- -	- -	- -	4 4	0.11 0.11	- -	- -	- -	- -	16 16	0.43 0.43	2 2	0.5 0.5	1.7 1.7	0.46 0.46
ໜ້າງທັກໃນເຢັນບັງ	ສົມຄົມ ສອນໄຕ	4 2	0.11 0.05	2 -	0.05 -	- -	- -	46 11	1.23 0.29	9 2	0.24 0.05	2 -	0.05 -	47 4	1.26 0.11	10 1	0.27 0.03	15 1	0.40 0.08
ໜ້າງກ່ອນນັດ	ສົມຄົມ ສອນໄຕ	12 5	0.32 0.13	- -	- -	5 -	0.13 0.38	63 14	1.69 4	17 4	0.46 0.11	5 2	0.13 0.05	204 62	5.47 1.66	15 2	0.40 0.05	83 42	2.22 1.13
ໜ້າງກອນທັກ	ສົມຄົມ ສອນໄຕ	1 1	0.03 0.03	- -	- -	- -	- -	10 3	0.27 0.08	3 -	0.08 -	2 2	0.05 0.05	30 13	0.80 0.35	2 -	0.05 -	0.27 0.27	1.35 1.31
ໜ້າງກ່ອນທັກແຫຼ່ງ	ສົມຄົມ ສອນໄຕ	3 1	6.06 0.03	12 -	0.32 -	- -	- -	11 4	0.29 0.11	7 3	0.46 0.11	5 2	0.13 0.05	204 62	5.47 1.66	15 2	0.40 0.05	83 42	2.22 1.13
ໜ້າງກ່ອນໄດ້ງານ	ສົມຄົມ ສອນໄຕ	5 4	0.13 0.11	- -	- -	- -	- -	11 8	0.29 0.21	7 3	0.19 0.08	- -	- -	40 8	1.07 0.21	1 1	0.03 0.03	44 4	1.18 0.11
ໜ້າງໂທນະ	ສົມຄົມ ສອນໄຕ	5 1	0.13 0.03	- -	- -	- -	- -	10 3	0.27 0.08	3 -	0.08 -	2 2	0.05 0.05	30 13	0.80 0.35	2 -	0.05 -	0.27 0.27	1.35 1.31
ໜ້າງໄສກໍາສັງ	ສົມຄົມ ສອນໄຕ	23 6	0.62 0.26	16 -	0.43 -	7 -	0.19 -	36 8	0.96 0.21	6 2	0.16 0.05	- -	- -	60 19	1.60 0.51	16 10	0.43 0.27	34 22	0.97 0.59
ໜ້າງກ່ອນທັກນັກສັງ	ສົມຄົມ ສອນໄຕ	26 9	0.70 0.24	4 -	0.11 -	5 1	0.13 0.03	118 20	3.16 0.54	21 4	0.56 0.11	9 3	0.16 0.08	81 14	2.17 0.38	3 1	0.03 0.03	44 4	1.18 0.11
ອາຫາແລກກ່ອນທັກນັກສັງ	ສົມຄົມ ສອນໄຕ	8 4	0.21 0.11	- -	- -	1 1	0.03 0.03	22 11	0.59 0.29	4 4	0.11 0.11	- -	- -	60 29	1.63 0.78	8 6	0.16 0.16	34 9	0.93 0.24
ໜ້າງກ່ອນທັກນັກສັງ	ສົມຄົມ ສອນໄຕ	3 1	0.08 0.08	- -	- -	- -	- -	17 11	0.46 0.29	3 3	0.08 0.08	- -	- -	62 33	1.66 0.88	7 5	0.19 0.13	24 10	0.63 0.27
ກາທາງນາມກ່ອນທັກນັກສັງ	ສົມຄົມ ສອນໄຕ	2 2	0.05 0.05	- -	- -	- -	- -	25 11	0.67 0.29	3 2	0.08 0.05	- -	- -	54 37	1.45 0.99	6 3	0.16 0.08	14 8	0.38 0.21
ກາທາງນາມກ່ອນທັກນັກສັງ	ສົມຄົມ ສອນໄຕ	1.42 60	3.81 1.61	9 4	1.05 0.11	27 0.11	0.72 0.11	166 285	28.86 7.64	51 51	4.45 1.37	44 20	1.18 0.54	1284 410	8.15 11.00	655 95	2.55 2.55	17.55 24.6	3738 100
ລວມ																			

จากตารางที่ 23 ชี้ว่าจำนวนนักศึกษาที่สมัครสอบระดับวิชาชีพชั้นสูงทั้งสิ้น 3,738 คน โดยตัวนี้ ผู้สมัครสอบจำนวนมากที่สุดคือ 1,284 คน หรือ 34.41 % ส่วนได้ 410 คน หรือ 11.00 % มาจากมีอาชีพเกษตรกรรม ส่วนผู้สมัครจำนวนมากของลงมาคือ สมัคร 1,077 คน หรือ 28.86 % ส่วนได้ 285 คน หรือ 7.64 % มาจากมีอาชีพค้าขาย และผู้อื่นๆ จำนวน 655 คน หรือ 17.55 % ส่วนได้ 246 คน หรือ 6.59 % ในระบุ อาชีพมาก

เป็นพิจารณาตามแผนกวิชา ปรากฏว่า จากจำนวนทั้งหมด 17 แผนกวิชา นักศึกษาที่สมัครมากที่สุดใน 11 แผนกวิชา มาจากมีอาชีพเกษตรกรรม และอีก 5 แผนกวิชา มาจากมีอาชีพค้าขาย

สรุปได้ว่า ในระดับวิชาชีพชั้นสูง ผู้สมัครและสอบได้ส่วนมากมีอาชีพทาง ค้านเกษตรกรรมและค้าขาย โดยที่เกือบทุกสาขาในมหาวิทยาลัยฯ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม จำนวนมากที่สุด และค้าขายรองลงมา ยกเว้นสาขาวิชาบัญชี เลขานุการ การตลาด ซึ่งเทคนิคสถาปัตยกรรม และอีเล็กทรอนิกส์ มาจากผู้สมัครและสอบได้ประกอบอาชีพ ข้าราชการมากที่สุด รองลงมาเป็นเกษตรกรรม ส่วนอาชีพรับราชการนี้จำนวนน้อย แนะนำ ผู้สนใจทุกสาขา

พาราท 24 จันนูสัมภาระสบู่ตี ระหบ ป.ม. บรูด้าร์ จันนูศรีกานสาขาวาช แสง ว่าที่อาช่องนราฯ

๖๖

ผู้บริชา	รับราชการ		รับราชการ		รากอุดม		รากน้ำ		รากจาง		โภคภารก		ยืนฯ		ไม้ระบุ		รวม		
	จันนู	ร้อยละ	จันนู	ร้อยละ	จันนู	ร้อยละ	จันนู	ร้อยละ	จันนู	ร้อยละ	จันนู	ร้อยละ	จันนู	ร้อยละ	จันนู	ร้อยละ	จันนู	ร้อยละ	
บ. ม. ห้าม	สมค้า	5	1.13	-	-	3	0.68	40	9.05	6	1.36	6	1.36	77	17.42	7	1.58	27	6.11
	สอบไก	2	0.45	-	-	2	0.45	13	2.94	1	.23	2	0.45	33	7.46	2	0.45	15	3.39
บ. ม. ช่างบล็อก	สมค้า	3	0.68	-	-	9	2.04	3	0.68	-	-	23	5.20	-	-	4	.90	42	9.50
	สอบไก	2	0.45	-	-	5	1.13	1	.23	-	-	9	2.04	-	-	4	.90	21	4.75
บ. ม. ช่างไม้	สมค้า	-	-	-	1	.23	7	1.58	-	-	-	21	4.75	1	0.23	3	0.68	33	7.46
	สอบไก	-	-	-	1	.23	5	1.13	-	-	-	16	3.62	-	-	3	0.68	25	5.66
บ. ม. ช่างไม้	สมค้า	8	1.81	-	-	41	9.27	1	.23	-	-	25	5.65	16	3.62	5	1.13	96	21.72
	สอบไก	4	0.90	-	-	6	1.36	1	.23	-	-	5	1.13	3	0.68	1	.23	20	4.52
บ. อ. ม. ช่างอุดม	สมค้า	8	1.81	10	2.26	9	2.04	13	2.94	5	1.13	3	0.68	35	7.92	6	1.36	11	2.49
	สอบไก	-	-	-	-	2	0.45	-	-	-	-	7	1.58	1	.23	5	1.13	15	3.39
รวม	สมค้า	24	5.43	10	2.26	13	2.94	110	24.88	15	3.79	9	2.04	181	40.94	30	6.79	50	11.31
	สอบไก	8	1.81	-	-	3	0.68	31	7.01	3	0.68	2	0.45	70	15.83	6	1.36	28	6.33
																		151	34.16

จากตารางที่ 24 ช่องแสดงจำนวนผู้สมัครและสอบได้ระดับ ปม. ป.ตรี โดยจำแนกตามสาขาวิชาและอาชีพของมารดา จากจำนวนนักศึกษาที่สมัครหั้งสูง จำนวน 442 คน อาชีพของมารดาบุคคลศึกษาที่สมัครสอบจำนวนมากที่สุด

กืออาชีพเกษตรกรรม สมัคร 181 คนหรือ 40.94 % สอนไก่ 70 คนหรือ 15.83 % อาชีพรองลงมาคือ ค้าขาย สมัคร 110 คนหรือ 24.88 % สอนไก่ 31 คน หรือ 7.01% และไม่ระบุอาชีพ 50 คนหรือ 11.31 % สอนไก่ 28 คน หรือ 6.33 %

หากพิจารณาตามแผนก ปрактиくだังนี้ นักศึกษาที่สมัครสอบมากที่สุด และสอบได้มากที่สุดในแผนก ปม.หัวไป ปม.ช่างยนต์ ปม.ช่างไฟฟ้า และ กอ.บ. เครื่องกล มารดาเมื่ออาชีพเกษตรกรรม ส่วนนักศึกษาที่สมัครสอบ และสอบได้มากที่สุดในแผนก บช.บ.ธุรกิจศึกษามีภูมิปัญญา มากที่สุด

สรุปได้ว่า ในระดับฝึกหัดครมีชัยมและปริญญาตรี ผู้สมัครและสอบได้ ส่วนใหญ่มีอาชีพทางค้านเกษตรกรรมและค้าขาย โดยที่อาชีพทางค้านเกษตรกรรมมีจำนวนมากที่สุดในทุกสาขาวิชา และค้าขายเป็นอันดับรองลงมา ส่วนอาชีพรับราชการมีจำนวนน้อยเหลือกันในทุกสาขาวิชา

ការពាហ៍ 25 ចុះរាយការណ៍នៃសំគាល់ នគរូបាយការណ៍ ជាប្រភពការងារខ្លួនឱ្យការ

68

ផ្ទាល់ខ្សែក្រោម	អាជ្ញាក់ 1501 - 1501			2500 - 2501 - 3500			3501 - 4500			4501 - 6000			6001 - 7500			7501 - 9000			9001 - 10000			នៅបុរិ			
	ចុះរាយការ	ចុះរាយការ	ចុះរាយការ	ចុះរាយការ	ចុះរាយការ	ចុះរាយការ	ចុះរាយការ	ចុះរាយការ	ចុះរាយការ	ចុះរាយការ	ចុះរាយការ	ចុះរាយការ	ចុះរាយការ	ចុះរាយការ	ចុះរាយការ	ចុះរាយការ	ចុះរាយការ	ចុះរាយការ	ចុះរាយការ	ចុះរាយការ	ចុះរាយការ	ចុះរាយការ	ចុះរាយការ	ចុះរាយការ	ចុះរាយការ
អបីយការ	សម្រាប់	104	8.43	191	15.49	128	10.38	113	9.16	107	8.68	41	3.33	24	1.95	13	1.05	18	0.16	103	8.35	8.42	68.29		
	សម្រាប់	13	1.05	33	2.68	25	2.03	33	2.68	36	2.92	21	1.70	9	0.73	3	0.24	3	0.24	55	4.46	231	18.73		
សាធារាង	សម្រាប់	23	1.87	30	2.43	12	0.98	25	2.03	9	0.73	4	0.32	3	0.24	-	-	-	-	30	2.43	136	11.03		
	សម្រាប់	7	0.57	12	0.97	9	0.73	6	0.49	6	0.49	2	0.16	2	0.16	-	-	-	-	21	1.70	65	5.27		
សាខាអហុតិក	សម្រាប់	26	2.11	39	3.16	34	2.76	31	2.51	32	2.60	17	1.38	9	0.73	7	0.57	3	0.24	57	4.62	255	20.68		
	សម្រាប់	2	0.16	7	0.57	8	0.65	10	0.81	9	0.73	5	0.41	5	0.41	2	0.16	1	0.18	23	1.87	72	5.84		
សាខាអកិនិក	សម្រាប់	153	12.41	260	21.09	174	14.11	169	13.71	148	12.00	62	5.03	36	2.92	20	1.62	21	1.70	190	15.41	1233	100		
	សម្រាប់	22	1.78	52	4.22	42	3.41	49	3.98	51	4.11	28	2.27	16	1.30	5	0.41	4	0.32	99	8.03	368	29.84		

ตารางที่ 25 แสดงว่าจำนวนผู้สมัครสอบในระดับวิชาชีพรวม 1,233 คน ส่วนไก่ 368 คน คิดเป็น 29.84 % ในจำนวนนี้เป็นผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 1,501 - 2,500 บาท 52 คน หรือ 4.22 % รองลงมาคือ 4,501 - 6,000 บาท 51 คน หรือ 4.14 % และระหว่าง 3,501 - 4,500 บาท 49 คน หรือ 3.98 % ส่วนผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,501 บาท มีจำนวน 22 คน หรือ 1.78 %

เมื่อพิจารณาตามสาขาวิชา พบว่าจำนวนผู้สอบไก่ในสาขาวิชานิรยกรรม มีรายได้ระหว่าง 4,501 - 6,000 บาท สาขาวิชาช่างส่วนราษฎร์ บิความีรายได้ระหว่าง 1,501 - 2,500 บาท มากที่สุด รองลงมาคือ 2,501 - 3,500 บาท และต่ำกว่า 1,501 บาท ตามลำดับ และผู้สอบไก่ในสาขาวิชานี้ ไม่มีผู้ที่มีรายได้ตั้งแต่ 9,001 บาท ขึ้นไปเลย ส่วนสาขาวิชาช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม บิความีรายได้ระหว่าง 3,501 - 4,500 บาท มากที่สุด รองลงมาคือระหว่าง 4,501 - 6,000 บาท และ 2,501 - 3,500 บาท ตามลำดับ

สรุปได้ว่า ทุกสาขาวิชาในระดับวิชาชีพ บิความองผู้สมัครและสอบไก่ ส่วนมากมีรายได้ต่ำต้นๆ ไม่รีบกันเพ่า คือ ระหว่างต่ำกว่า 1,501 - 4,500 บาท และเฉพาะสาขาวิชาพนิชยกรรมสาขาเดียวที่รายได้ของบิความสูงกว่าสาขาอื่น ๆ

ตารางที่ 26 ชีวจําแนกนักศึกษาที่สมัครสอบห้องลิ้น 3,738 คน ได้ดังนี้

ผู้สมัครสอบจำนวนมากที่สุดคือ สมัคร 936 คน หรือ 25.08 % ส่วนไก่ 304 คน หรือ 8.15 % มีค่ามีรายได้ ระหว่าง 1501 - 2500 บาท ส่วนผู้สมัครจำนวนมากของลงมา กีอัลฟ์มาร์ 687 คน หรือ 18.41 % ส่วนไก่ 261 คน หรือ 6.99 % ในระบุรายได้บิก้า ส่วนผู้สมัคร 618 คน หรือ 16.56 % ส่วนไก่ 185 คน หรือ 4.96 % มีค่ามีรายได้ ระหว่าง 2501 - 3500 บาท และผู้สมัครจำนวน 443 คน เทากัน หรือ 11.87 % ส่วนไก่ 115 คน หรือ 3.08 % และ 119 คน หรือ 3.19 % มีค่ามีรายได้ต่ำกว่า 1501 บาท และ ระหว่าง 3501 - 4500 บาท ตามลำดับ

หากพิจารณาตามสาขาวิชา ปรากฏว่า จากจำนวนห้องหมุด 17 สาขาวิชา นักศึกษาที่สมัครจำนวนมากที่สุดใน 10 สาขาวิชา มีค่ามีรายได้ ระหว่าง 1501 - 2500 บาท อีก 3 สาขาวิชา มีรายได้ ระหว่าง 2501 - 3500 บาท ส่วนอีก 4 สาขาวิชา ในระบุรายได้ของบิก้า

สรุปได้ว่า ทุกสาขาวิชาในระดับวิชาชีพชั้นสูง มีค่าของผู้สมัครและสอบไก่ ส่วนมากมีรายได้ต่ำอยู่ในระดับต่ำ กีอัลฟ์มาร์ ระหว่าง ต่ำกว่า 1501 - 4500 บาท คงเดือน

ตารางที่ 27 จึงน้ำผึ้งสมุนไพร โรงพยาบาล ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ จำนวนครั้งและรายได้

72

รายการ	ครัวว่า 1501		1501—2500		2501—3500		3500—4500		4501—6000		6001—7500		7501—9000		9001—10000		มาตรฐาน		รวม		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
บ.ภ.พ.ท.บ.	20	4.52	43	9.73	31	7.01	22	4.98	4	0.90	1	0.23	—	—	1	0.23	27	6.11	171	38.68	
ส่วนตัว	5	1.13	16	3.62	13	2.94	7	1.58	11	2.49	4	0.90	—	—	—	—	14	3.17	70	15.83	
บ.ภ.ช.ภ.นส.	5	1.13	11	2.49	13	2.94	3	0.68	5	1.13	—	—	—	—	—	—	5	1.13	42	9.50	
ส่วนตัว	2	0.45	3	0.68	9	2.03	2	0.45	2	0.45	—	—	—	—	—	—	3	0.68	21	4.75	
บ.ภ.ช.ภ.นส.	4	0.90	10	2.26	7	1.58	2	0.45	5	1.13	—	—	—	—	—	—	5	1.13	33	7.46	
ส่วนตัว	2	0.45	8	1.81	6	1.36	1	0.23	3	0.68	—	—	—	—	—	—	5	1.13	25	5.66	
บ.ภ.ช.ภ.นส.	1	0.23	20	4.52	16	3.62	22	4.98	12	2.71	6	1.36	3	0.68	—	2	0.45	14	3.17	96	21.72
บ.ภ.ช.ภ.นส.	—	—	2	0.45	2	0.45	5	1.13	2	0.45	3	0.68	1	0.23	—	1	0.23	4	0.90	20	4.52
ค.อ.บ. เศรษฐกิจ	17	3.85	26	5.88	17	3.85	13	2.94	5	1.13	4	0.90	4	0.90	—	1	0.23	13	2.94	100	22.62
ส่วนตัว	3	0.68	6	1.36	2	0.45	1	0.23	1	0.23	—	—	—	—	—	—	—	2	0.45	15	3.39
ผู้คน	47	10.63	110	24.88	84	19.00	62	14.02	49	11.08	14	3.17	8	1.81	—	4	0.90	64	14.48	442	100.00
ลูกแม่ค้า	12	2.71	35	7.92	32	7.24	16	3.62	19	4.30	7	1.58	1	0.23	—	1	0.23	28	6.33	151	34.16

จากการที่ 27 ซึ่งแสดงจำนวนผู้สมัครและสอบได้ระดับ ปม. บ.ตรี โดย
จำแนกตามสาขาวิชา และรายได้ของบิดา ดังนี้ จำนวนผู้สมัครทั้งสิ้น 442 คน นักศึกษา
ที่สมัครจำนวนมากที่สุด คือ 110 คน หรือ 24.88 % สอบได้ 35 คน หรือ 7.92 % บิดามีรายได้
ระหว่าง 1501 – 2500 บาท ส่วนนักศึกษาที่สมัครจำนวนรองลงมาเมื่อแยกตามระดับรายได้ของ
บิดา คือ สมัคร 84 คน หรือ 19 % สอบได้ 32 คน หรือ 7.24 % บิดามีรายได้ระหว่าง 2501
– 3500 บาท สมัคร 64 คน หรือ 14.48 % สอบได้ 28 คน หรือ 6.35 % ไม่ระบุรายได้ของ
บิดา ผู้สมัคร 62 คนหรือ 14.02 % สอบได้ 16 คน หรือ 3.62 %

หากพิจารณาตามสาขาวิชา ปรากฏผลดังนี้ นักศึกษาที่สมัครสอบ และสอบได้มากที่สุด
ในสาขาวิชา ปม.หัวใจ ปม.ไฟฟ้า และ คธ.บ. เครื่องกล บิดามีรายได้ระหว่าง 1501–2500 บาท
บิดาผู้สมัครสอบและสอบได้มากที่สุด ในสาขาวิชา ปม.ช่างยนต์ และ บธ.บ. ช่างกิจศึกษานั้น มีราย
ได้ระหว่าง 2501 – 3500 บาท และ 3501 – 4500 บาท ตามลำดับ

สรุปได้ว่า ทุกสาขาวิชาในระดับฝึกหัดกรณีข้อมูลและปริมาณบิดา บิดาของผู้สมัคร และ
สอบได้ ส่วนมากมีรายได้อยู่ในระดับค่า คือ ระหว่าง ต่ำกว่า 1501 – 4500 บาท ตลอดจน

ទីក្រោង 28 ចាប់ពីសង្គមនិងខ្លួនប៉ែក និងក្នុងខ្លួន ជាមួយការសម្រាប់រាយការណ៍ទូទៅនៃការងារទា

ផ្នែកវិធាន	គេករោ 1501	1501 – 2500		2501 – 3500		3501 – 4500		4501 – 6000		6001 – 7500		7501 – 9000		9001 – 10000		មាត្រករ 10000		និងរបស់			
		ចាប់ពីសង្គម	ខ្លួនប៉ែក	ចាប់ពីសង្គម	ខ្លួនប៉ែក	ចាប់ពីសង្គម	ខ្លួនប៉ែក	ចាប់ពីសង្គម	ខ្លួនប៉ែក												
អតិថិជនការ	សំគាល់	205	16.63	206	16.71	110	8.92	84	6.81	70	5.68	19	1.54	8	0.65	6	0.49	4	0.32	130	10.54
	សំគាល់	39	3.16	48	3.89	24	1.95	19	1.54	26	2.27	7	0.67	2	0.16	–	1	0.08	63	5.11	231
ឆ្នាំសំរាប់	សំគាល់	37	3.00	34	2.76	20	1.62	10	0.81	9	0.73	1	0.08	–	–	–	–	–	25	2.03	136
	សំគាល់	14	1.14	16	1.30	8	0.65	4	0.32	9	0.65	–	–	–	–	–	–	–	15	1.22	65
ឆ្នាំហេតុកិច្ច	សំគាល់	54	4.38	59	4.78	40	3.24	29	2.35	22	1.78	8	0.65	2	0.16	2	0.16	1	0.08	38	3.08
	សំគាល់	5	0.41	16	1.30	16	1.30	8	0.65	8	0.65	5	0.41	1	0.08	–	1	0.08	12	0.97	72
សភាអនុម័យការរា	សំគាល់	296	24.01	299	24.25	170	13.79	123	9.98	101	8.19	28	2.27	10	0.81	0	0.65	5	0.41	193	15.65
	សំគាល់	58	4.70	80	6.49	48	3.89	31	2.51	44	3.57	12	0.97	3	0.24	–	–	2	0.16	90	7.30
ទីក្រោង	សំគាល់	296	24.01	299	24.25	170	13.79	123	9.98	101	8.19	28	2.27	10	0.81	0	0.65	5	0.41	193	15.65
	សំគាល់	58	4.70	80	6.49	48	3.89	31	2.51	44	3.57	12	0.97	3	0.24	–	–	2	0.16	90	7.30

จากตารางที่ 28 ซึ่งจำแนกผู้สมัครสอบและสอบได้ระดับวิชาชีพ ตามระดับรายได้ของ
ของมารดา ปรากฏว่าจากจำนวนผู้สมัครทั้งสิ้น 1,233 คน ผู้สมัครสอบจำนวนสูงสุด คือ สมัคร
299 คน หรือ 24.25 % ส่วนได้ 80 คน หรือ 6.49 % มารดา มีรายได้ระหว่าง 1501 –
2500 บาท ผู้สมัครจำนวนมากรองลงมาคือ สมัคร 296 คน หรือ 24.01 % ส่วนได้ 58 คน หรือ
4.70 % มารดา มีรายได้ต่ำกว่า 1501 บาท ผู้สมัคร 193 คน หรือ 15.65 % ส่วนได้ 90 คน
หรือ 7.30 % ไม่ระบุรายได้ของมารดา และผู้สมัคร 170 คน หรือ 13.79 % ส่วนได้ 48 คน
หรือ 3.89 % มารดา มีรายได้ระหว่าง 2501 – 3500 บาท

หากพิจารณาตามสาขาวิชา ปรากฏว่าผู้สมัครจำนวนสูงสุดในสาขาวิชานิตยกรรม และซาง
เทคนิคสถาปัตยกรรม มารดา มีรายได้ระหว่าง 1501 – 2500 บาท และผู้สมัครจำนวนมากรอง
ลงมา มารดา มีรายได้ต่ำกว่า 1501 บาท

สำหรับสาขาวิชาช่างส่วนร่วม ผู้สมัครจำนวนสูงสุดมารดา มีรายได้ต่ำกว่า 1501 บาท
และผู้สมัครจำนวนมากไม่เลี่ยงกัน มารดา มีรายได้ระหว่าง 1501 – 2500 บาท

สรุปโดยทุกสาขาวิชาในระดับวิชาชีพ มารดาของผู้สมัครและสอบได้ ส่วนมากมี
รายได้อยู่ในระดับต่ำ คือ ระหว่าง ต่ำกว่า 1501 – 4500 บาท พอเดือน

ตารางที่ 29 ชื่อจำแนกนักศึกษาที่สมัครสอบหังสิน 3,738 คน ได้คังนี้
 บุคลากรสอบจำนวนมากที่สุด ที่อสมัคร 1,015 คน หรือ 27.20 % สอบได้ 315 คน หรือ
 8.44 % มารคามีรายได้ ระหว่าง 1501 - 2500 บาท ส่วนบุคลากรจำนวนมากของ
 ลงมาต่อ สมัคร 870 คน หรือ 23.32 % สอบได้ 254 คน หรือ 6.81 % มารคามี
 รายได้ต่ำกว่า 1501 บาท บุคลากรจำนวน 664 คน หรือ 17.80 % สอบได้ 256 คน
 หรือ 6.86 % ในระบุรายได้มารคามา ส่วนบุคลากร 596 คน หรือ 15.97 % สอบได้
 171 คน หรือ 4.58 % มารคามีรายได้ ระหว่าง 2501 - 3500 บาท และบุคลากร
 338 คน หรือ 9.06 % สอบได้ 100 คน หรือ 2.68 % มารคามีรายได้ ระหว่าง
 3501 - 4500 บาท

หากพิจารณาตามสาขาวิชา ปรากฏว่ามี จำกัดจำนวนสาขาวิชาทางหนด
 17 สาขาวิชา นักศึกษาที่สมัครจำนวนมากที่สุดใน 11 สาขาวิชา มารคามีรายได้
 ระหว่าง 1501 - 2500 บาท อีก 5 สาขาวิชา มีรายได้ต่ำกว่า 1501 บาท และ
 อีก 1 สาขาวิชา ในระบุรายได้ของมารคามา

สรุปได้ว่า ทุกสาขาวิชาในระดับวิชาชีพชั้นสูง มารคามีของบุคลากรและ
 สอบได้ ส่วนมากมีรายได้อยู่ในระดับต่ำ ถึง ระหว่าง ต่ำกว่า 1501 - 4500 บาท
 ตลอดจน

ตารางที่ 30 จานวนผู้สมัครและสอบได้ ระดับ บ.ก. บัญชีครรภ์ จำนวนคนสำเร็จราชการและรายใหญ่ของมกราช

78

ส่วนราชการ	ผู้กว่า 1501	1501 - 2500			2501 - 3500			3501 - 4500			4501 - 6000			6001 - 7500			7501 - 9000			9001 - 10000			มากกว่า 10000			ไม่ระบุ			รวม			
		จานวน	ร้อยละ	จานวน	ร้อยละ	จานวน	ร้อยละ	จานวน	ร้อยละ	จานวน	ร้อยละ	จานวน	ร้อยละ	จานวน	ร้อยละ	จานวน	ร้อยละ	จานวน	ร้อยละ	จานวน	ร้อยละ	จานวน	ร้อยละ	จานวน	ร้อยละ	จานวน	ร้อยละ	จานวน	ร้อยละ	จานวน	ร้อยละ	
บ.น.ที่ ใบ	สมค��	42	9.50	57	12.89	19	6.60	9	2.04	6	1.36	2	0.68	-	-	-	-	-	-	-	-	26	5.88	171	38.68							
	สอบได้	15	3.39	21	4.75	16	3.62	2	0.45	1	0.23	1	0.23	-	-	-	-	-	-	-	-	14	3.17	70	15.83							
บ.น.ช่างเหมือง	สมค馬	11	2.49	9	2.04	11	2.49	3	-	3	0.68	1	0.23	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	0.90	42	9.50						
	สอบได้	4	0.90	3	0.68	7	1.58	1	0.23	2	0.45	1	0.23	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	0.68	21	4.75						
บ.น.ช่างไฟฟ้า	สมค馬	9	2.04	12	2.71	2	0.45	1	0.23	3	0.68	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	1.36	33	7.46						
	สอบได้	8	1.81	8	1.81	-	-	1	0.23	2	0.45	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	1.36	25	5.66					
บ.น.ช่างเทคนิค	สมค馬	9	2.04	29	6.56	16	3.62	17	3.85	4	0.90	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	21	4.75	96	21.72						
	สอบได้	1	0.23	2	0.45	4	0.90	6	1.36	2	0.45	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	1.13	20	4.52						
ก.บ.ม. ตรวจสอบเอกสาร	สมค馬	23	5.20	33	7.46	19	4.30	7	1.58	7	1.58	2	0.45	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	9	2.04	100	22.62					
	สอบได้	5	1.13	4	0.90	3	0.68	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	0.68	15	3.39					
รวม	สมค馬	34	21.26	140	31.67	77	17.42	37	8.37	23	5.20	5	1.13	-	-	-	-	-	-	-	-	-	66	14.93	442	99.98						
	สอบได้	33	7.46	38	8.60	30	6.79	10	2.26	7	1.58	2	0.45	-	-	-	-	-	-	-	-	-	31	7.01	151	34.16						

จากตารางที่ 30 ชั้นจำแนกผู้สมัครสอบและสอบได้ ระดับ ปม. และปริญญาตรี ตามระดับรายได้ของมารดา ปรากฏว่าจากบัญชีรายจ่าย 442 คน ผู้สมัครสอบจำนวนสูงสุด ก็จะสมัคร 140 คนหรือ 31.67 % สอบได้ 38 คนหรือ 8.60 % มารดา มีรายได้ระหว่าง 1501 – 2500 บาท ผู้สมัครสอบจำนวนมากรองลงมาคือ สมัคร 94 คน หรือ 21.26 % สอบได้ 33 คนหรือ 7.46 % มารดา มีรายได้ต่ำกว่า 1501 บาท และผู้สมัคร 77 คนหรือ 17.42 % สอบได้ 30 คนหรือ 6.79 % มารดา มีรายได้ระหว่าง 2501 – 3500 บาท

หากพิจารณาตามสาขาที่สมัครสอบ ปรากฏว่าผู้สมัครจำนวนสูงสุด ในแผนกวังฯ คือ ไปรษณีย์ ปม. ทั่วไป ปม. งานไฟฟ้า และคอก.บ. เครื่องกล มารดา มีรายได้ระหว่าง 1501 – 2500 บาท แผนกบธ.บ. อุรกิจศึกษาบัญชี มารดา มีรายได้ระหว่าง 3501 – 4500 บาท และแผนก ปม. งานยานยนต์ ผู้สมัครที่มารดา มีรายได้ต่ำกว่า 1501 บาท มีจำนวนเท่ากับระดับรายได้ 2501 – 3500 บาท

สรุปได้ว่า ทุกสาขาวิชาในระดับปีกหัดครุภัณฑ์ และปริญญาตรี มารดาของผู้สมัคร และสอบได้ ส่วนมาก มีรายได้อยู่ในระดับต่ำ คือ ระหว่าง ต่ำกว่า 1501 – 4500 บาท ต่อเดือน

ตารางที่ 31 จำนวนผู้ลงทะเบียนและรับใบ “บัตรเข้าฟาร์ม” จำแนกตามสาขาอาชีวฯ และ ระบบการศึกษาขั้นต่ำ

ส า น ก ร ช า	ปรับต้นศึกษา		นักเรียนศึกษา		อุปกรณ์ศึกษา		ไม่น่าจะ		รวม	
	จำนวน	รายละเอียด	จำนวน	รายละเอียด	จำนวน	รายละเอียด	จำนวน	รายละเอียด	จำนวน	รายละเอียด
อาชีวศึกษา	สมัคร 469	38.04	222	รายเดือน	จำนวน 59	จำนวน 4.79	จำนวน 92	จำนวน 7.46	จำนวน 842	จำนวน 68.29
	สอบได้ 103	8.35	58	รายเดือน	จำนวน 20	จำนวน 1.62	จำนวน 50	จำนวน 4.05	จำนวน 231	จำนวน 18.73
ช่างส่วนรวม	สมัคร 79	6.41	25	รายเดือน	จำนวน 17	จำนวน 1.38	จำนวน 15	จำนวน 1.22	จำนวน 136	จำนวน 11.03
	สอบได้ 33	2.68	8	รายเดือน	จำนวน 9	จำนวน 0.73	จำนวน 15	จำนวน 1.22	จำนวน 65	จำนวน 5.27
ช่างเทคนิค	สมัคร 107	8.68	77	รายเดือน	จำนวน 44	จำนวน 3.57	จำนวน 27	จำนวน 2.19	จำนวน 255	จำนวน 20.68
	สอบได้ 18	1.46	26	รายเดือน	จำนวน 10	จำนวน 0.81	จำนวน 18	จำนวน 1.46	จำนวน 72	จำนวน 5.84
ครุภัณฑ์	สมัคร 655	53.12	324	รายเดือน	จำนวน 120	จำนวน 9.73	จำนวน 134	จำนวน 10.87	จำนวน 1233	จำนวน 100
	สอบได้ 154	12.49	92	รายเดือน	จำนวน 39	จำนวน 3.16	จำนวน 83	จำนวน 6.73	จำนวน 368	จำนวน 29.84

จากตาราง 31 แสดงว่าในจำนวนผู้สมัครสอบระดับวิชาชีพทั้งหมด 1,233 คน บิดาของผู้สมัครสอบมีการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุด จำนวน 655 คน หรือ 53.12 % รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษา 324 คน หรือ 26.28 % ระดับอุดมศึกษา 120 คน หรือ 9.73 % และผู้สมัครสอบไม่ได้ระบุระดับการศึกษาของบิดา 134 คน หรือ 10.87 %

เมื่อพิจารณาตามสาขาวิชาของผู้สมัคร และที่สอบได้พบว่า บิดาของผู้สมัครสอบมีการศึกษาระดับประถมศึกษามากกว่าระดับอุดมศึกษา ในทุกสาขาวิชา โดยสาขาวิชาปั้งเงางานนิสิตสถาปัตยกรรมบิดาของผู้สมัครสอบมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษามากกว่าในสาขาวิชาอื่น ๆ ส่วนสาขาวิชาที่มีผู้การบิดาของผู้สมัครสอบมีการศึกษาระดับอุดมศึกษามากกว่าในสาขาวิชาอื่น ๆ

สรุปได้ว่า ทุกสาขาวิชาในระดับวิชาชีพ บิดาของผู้สมัครและสอบได้จะระดับประถมศึกษามากที่สุด รองลงมาคือมัธยม และอุดมศึกษา ตามลำดับ

ទារាងទี่ 32 ចាន់បានអ្នកនិយាយដែលរកសារការ និងការវិភាគដើម្បី ជាមួយការសារតាមវាទាំងនូវការដើម្បីក្នុងការរៀបចំការងារ

ដំណឹងទីនាម	ប្រព័ន្ធសេគាល់			មិនមែនសេគាល់			ឯកសារការងារ			ការងារ		
	ចាន់បាន	ទីរដល់	ចាន់បាន	ចាន់បាន	ទីរដល់	ចាន់បាន	ចាន់បាន	ទីរដល់	ចាន់បាន	ទីរដល់	ចាន់បាន	ទីរដល់
ឃីឡូវី	សំគាល់ សែបីតី	317 81	8.5 2.17	96 26	2.57 .70	30 7	.80 .19	88 19	2.36 .51	531 133	14.23 3.56	
ខេញការងារ	សំគាល់ សែបីតី	155 76	4.15 2.04	44 17	1.18 .46	1.4 11	.38 .29	50 21	1.34 .56	263 125	7.05 3.35	
ការខែត្រួត	សំគាល់ សែបីតី	218 39	5.84 1.05	59 11	1.58 .29	33 8	.88 .21	83 12	2.22 .32	393 70	10.53 1.88	
ផ្លូវរាជ	សំគាល់ សែបីតី	57 36	1.53 .96	15 8	.40 .21	6 3	.16 .08	13 13	.35 .35	91 60	2.44 1.61	
ផ្លូវការរាយ	សំគាល់ សែបីតី	36 19	9.6 .51	27 19	.72 .51	16 9	.43 .24	7 6	.19 .16	86 53	2.3 1.42	
ផ្លូវការរាយ	សំគាល់ សែបីតី	16 16	.43 .43	3 3	.08 .08	3 3	.08 .08	21 20	.56 .54	43 42	1.15 1.13	
រាយការពិនិត្យបំផុំ	សំគាល់ សែបីតី	90 12	2.41 .32	21 5	.56 .13	15 4	.40 .11	9 2	.24 .05	135 23	3.62 .62	
រាយការណ៍ដី	សំគាល់ សែបីតី	275 89	7.37 2.39	69 14	1.85 .38	18 7	.48 .19	42 21	1.13 .56	404 131	10.83 3.51	
រាយការងារទាំងអស់	សំគាល់ សែបីតី	36 19	.96 .51	9 2	.24 .05	5 -	.13 -	5 4	.13 .11	55 25	1.47 .67	
ផ្លូវការទីនាមទីរ៉ូ	សំគាល់ សែបីតី	48 11	1.29 .29	17 5	.46 .13	2 1	.05 .03	51 4	1.37 .11	112 21	3.16 .56	
ផ្លូវការពាណិជ្ជកម្ម	សំគាល់ សែបីតី	97 31	2.6 .83	26 11	.7 .29	10 3	.27 .08	24 20	.64 .54	157 65	4.21 1.74	
ផ្លូវការខែត្រួតពិនិត្យ	សំគាល់ សែបីតី	118 39	3.16 1.05	36 12	.96 .32	9 3	.24 .08	24 10	.64 .27	187 64	5.01 1.72	
ផ្លូវការការងារ	សំគាល់ សែបីតី	335 60	8.98 1.61	113 14	3.03 .38	48 8	1.29 .21	67 18	1.80 .48	583 100	15.62 2.60	
ផ្លូវការការងារ	សំគាល់ សែបីតី	204 32	5.47 .86	74 9	1.98 .24	40 9	1.07 .24	41 21	1.10 .56	359 71	9.62 1.90	
ធម៌ត្រួតពិនិត្យ	សំគាល់ សែបីតី	75 40	2.01 1.07	14 7	.38 .19	9 5	.24 "13	21 15	.56 .40	119 64	3.19 1.72	
ធម៌ត្រួតពិនិត្យ	សំគាល់ សែបីតី	67 44	1.8 1.18	13 6	.35 .16	1 1	.03 .03	17 12	.46 .32	93 63	2.63 1.69	
ធម៌ត្រួតពិនិត្យ	សំគាល់ សែបីតី	2239 6.01	60.00 18.75	648 176	17.37 4.72	256 67	6.86 2.33	586 231	15.7 6.19	3738 1175	100 31.49	

จากตารางที่ 32 ชี้ว่าจำแนกนักศึกษาที่สมัครสอบระดับวิชาชีพชั้นสูง ห้องเรียนจำนวน 3,738 คน ได้ดังนี้ ผู้สมัครสอบ 2,239 คน หรือ 60 % สอปได้ 681 คน หรือ 18.25 % บิดานิการศึกษาระดับประถมศึกษา นักศึกษาที่สมัครสอบ 648 คน หรือ 17.37 % สอปได้ 176 คน หรือ 4.72 % บิดานิการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และผู้สมัครสอบ 586 คน หรือ 15.7 % สอปได้ 231 คน หรือ 6.19 % ในระดับชั้นมัธยมศึกษาของบิดา สำหรับผู้สมัครที่บิดานิการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีเพียง 256 คน หรือ 6.86 % สอปได้ 87 คน หรือ 2.33 %

เมื่อพิจารณาตามแผนกวิชา ปรากฏว่า บิดานิการศึกษาระดับประถมศึกษามีบุตรสมัครในแผนกวิชาต่าง ๆ มากกว่าบิดาที่มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งก่อสร้าง และซ่างเครื่องกลเรื่อง ที่ผู้สมัครจำนวนมากที่สุดคือ ผู้ที่ไม่ระดับการศึกษาของบิดา

สรุปได้ว่า ทุกสาขาวิชา ในระดับวิชาชีพชั้นสูง บิดาของผู้สมัครและสอบได้ ส่วนมากจบการศึกษาในระดับประถมศึกษา

ตารางที่ ๓๓ จำนวนผู้สมัครและสอบได้ ระดับ ป. ม. บริบูรณ์ จำนวนตามสาขาไว้ และ จำนวนการถือหุ้นในปี

สาขาวิชา	ปรับเปลี่ยนศึกษา			มั่นคงศึกษา			อุดมศึกษา			ภาระน้ำ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ป. ม. ทั่วไป	สมัคร ๑๐๐ สอบได้ ๓๘	๒๒.๖๒ ๘.๖๐	๔๑ ๒๐	๙.๒๗ ๔.๕๒	๑๔ ๗	๓.๑๗ ๑.๕๘	๑๖ ๕	๓.๖๒ ๑.๑๓	๑๗๑ ๗๐	๓๘.๖๘ ๑๕.๘๓		
ป. ม. ช่างเทคนิค	สมัคร ๓๐ สอบได้ ๑๕	๖.๗๙ ๓.๓๙	๕ ๓	๑.๑๓ ๐.๖๘	๓ ๑	๐.๖๘ ๐.๒๓	๔ ๒	๐.๙๐ ๐.๔๕	๔๒ ๒๑	๙.๕๐ ๔.๗๕		
ป. ม. ช่างไฟฟ้า	สมัคร ๒๐ สอบได้ ๑๕	๔.๕๒ ๓.๓๙	๘ ๖	๑.๘๑ ๑.๓๖	๒ ๑	๐.๔๕ ๐.๒๓	๓ ๓	๐.๖๘ ๐.๖๘	๓๓ ๒๕	๗.๔๖ ๕.๖๖		
บ. บ. ฐานวิทยา นักศึกษา	สมัคร ๖๑ สอบได้ ๗	๑๓.๘๐ ๑.๕๘	๒๒ ๖	๔.๙๘ ๑.๓๖	๕ ๓	๑.๑๓ ๐.๖๘	๘ ๔	๑.๘๑ ๐.๙๐	๙๖ ๒๐	๒๑.๗๒ ๔.๕๒		
ศ. บ. บ. เครื่องจักร	สมัคร ๖๘ สอบได้ ๙	๑๕.๓๘ ๒.๐๔	๑๔ ๓	๓.๑๗ ๐.๖๘	๔ -	๐.๙๐ -	๑๔ -	๓.๑๗ ๐.๖๘	๑๐๐ ๑๕	๒๒.๖๒ ๓.๓๙		
รา	สมัคร ๒๗๙ สอบได้ ๘๔	๖๓.๑๑ ๑๙.๐๐	๙๐ ๓๘	๒๐.๓๖ ๘.๖๐	๒๘ ๑๒	๖.๓๓ ๒.๗๑	๔๕ ๑๗	๑๐.๑๘ ๓.๘๕	๔๔๒ ๑๕๑	๑๐๐ ๓๔.๑๖		

ตารางที่ 33 แสดงว่าจำนวนผู้สมัครสอบระดับ ปม. และปริญญาตรี 442 คน ส่วนได้ 151 คน หรือ 34.16 % ในจำนวนนี้ บิความีการศึกษาระดับประถม ศึกษา 84 คน หรือ 19.00 % มัธยมศึกษา 38 คน หรือ 8.60 % อุดมศึกษา 12 คน หรือ 2.71 % และผู้มีใบรับรองการศึกษาของบิค 17 คน หรือ 3.85 %

เมื่อพิจารณาตามสาขาวิชา พบว่า ปม.ทั่วไป มีผู้สอบได้ 70 คน หรือ 15.83 % ปม.ช่างยนต์ 21 คน หรือ 4.75 % ปม.งานไฟฟ้า 25 คน หรือ 5.66 % บชบ.ธุรกิจปั้นซี 20 คน หรือ 4.52 % และ ศ.อ.บ.เครื่องกล 15 คน หรือ 3.39 % ในจำนวนนี้ บิคของผู้สอบได้ทุกสาขาวิชา มีการศึกษาประถมศึกษามากที่สุด รองลงไป ที่อนัมัยศึกษา และอุดมศึกษา ตามลำดับ และ ศ.อ.บ.เครื่องกล ไม่มีผู้ที่บิความี การศึกษาระดับอุดมศึกษาเลย

สรุปได้ว่า ทุกสาขาวิชาในระดับมีตั้งแต่ 50% และปริญญาตรี บิความี ผู้สมัครและสอบได้มากกว่า 50% ที่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา

ตารางที่ ๓๔ จำนวนผู้สูมฤทธิ์และเสื่อมโทรม รังษีวิทยาลัย จำนวนคนสำราญและระดับคุณภาพของน้ำท่า

๘๖

ผู้ชำนาญ	น้ำรบกวนพืชชา		น้ำยอมพืชชา		น้ำทนพืชชา		น้ำดีๆ		น้ำดี	
	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%
ผู้เชี่ยวชาญ สอนได้	สมมูล	๕๘๗	๔๗.๖๑	๑๑๖	๙.๔๑	๓๖	๒.๙๒	๑๐๓	๘.๓๕	๘๔๒
	สอนไม่ได้	๑๓๘	๑๑.๑๙	๓๗	๓.๐๐	๘	๐.๖๕	๔๘	๓.๘๙	๒๓๑
ผู้ทรงส่วนร่วม สอนได้	สมมูล	๑๐๑	๘.๑๙	๑๓	๑.๐๕	๔	๐.๓๒	๑๘	๑.๔๖	๑๓๖
	สอนไม่ได้	๔๐	๓.๒๔	๒	๐.๕๗	๓	๐.๒๔	๑๕	๑.๒๒	๖๕
ผู้ทรงส่วนร่วม สอนไม่ได้	สมมูล	๑๖๖	๑๓.๔๖	๓๕	๒.๘๔	๒๑	๑.๗๐	๓๓	๒.๖๘	๒๕๕
	สอนไม่ได้	๓๕	๒.๘๔	๑๒	๐.๙๗	๘	๐.๖๕	๑๗	๑.๕๘	๗๒
ผู้ทรงส่วนร่วม สอนไม่ได้	สมมูล	๘๕๔	๖๙.๒๖	๑๖๔	๑๓.๓๐	๖๑	๔.๙๕	๑๕๔	๑๒.๔๙	๑๒๓๓
	สอนไม่ได้	๒๑๓	๑๗.๒๗	๕๖	๔.๕๔	๑๙	๑.๕๔	๘๐	๖.๔๙	๓๖๘

จากตาราง 34 แสดงว่าในจำนวนผู้สมัครระดับวิชาชีพทั้งหมด 1,233 คน มารดาของผู้สมัครสอบ มีการศึกษาระดับประดมศึกษามากที่สุด คือ 854 คน หรือ 69.26 % รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษา 164 คน หรือ 13.30 % และมัธยมศึกษา 61 คน หรือ 4.95 % โดยที่มารดาของผู้สมัครสอบ และสอบได้มีการศึกษาระดับประดมศึกษามากกว่าระดับชั้น ๑ ในทุกสาขาวิชา ก็ต่อมา มารดาของผู้สมัครสอบเป็นชั้นประถมศึกษา จำนวน 854 คน หรือ 69.26 % และสอบได้ 213 คน หรือ 17.27 % และในจำนวนนี้ สาขาวิชาพนิธิยการมีผู้สมัคร และสอบได้ที่มารดา มีการศึกษาระดับประดมศึกษามากที่สุด

สรุปได้ว่า ทุกสาขาวิชา ในระดับวิชาชีพ มารดาของผู้สมัครและสอบได้เกินกว่า 50% ที่จบการศึกษาระดับประดมศึกษา

ଆମ୍ବାର୍ଥ ଟ୍ରେନିଂ କ୍ଲାବ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିବାରେ ଆମ୍ବାର୍ଥ ଏବଂ ରହିବାରେ କାହାରେ କାହାରେ

ଫାନ୍ଡାରିଶ	ପ୍ରାରମ୍ଭକିଷା			ମୂଳବିକାଶ			ଉତ୍ତମକିଷା			ନୀରୁଦ୍ଧ			ଜାଗନ୍ମା		
	ଜାଗନ୍ମା	ରୋଭର୍	ରୋଭର୍ରୋଭର୍	ଜାଗନ୍ମା	ରୋଭର୍	ରୋଭର୍ରୋଭର୍	ଜାଗନ୍ମା	ରୋଭର୍	ରୋଭର୍ରୋଭର୍	ଜାଗନ୍ମା	ରୋଭର୍	ରୋଭର୍ରୋଭର୍	ଜାଗନ୍ମା	ରୋଭର୍	ରୋଭର୍ରୋଭର୍
ବେଶ୍	ଅମ୍ବାର୍ ରୋଭର୍	362 60	9.73 2.15	55 17	1.48 0.46	17 6	0.46 0.16	97 30	2.59 0.81	531 133	14.21 3.58				
ଇଞ୍ଜନ୍ଯାକା	ଅମ୍ବାର୍ ରୋଭର୍	178 79	4.76 2.12	27 17	0.73 0.46	3 1	0.08 0.03	55 28	1.48 0.75	263 125	7.07 3.36				
କର୍ମଚାରୀ	ଅମ୍ବାର୍ ରୋଭର୍	257 47	6.19 1.26	37 9	0.99 0.24	16 3	0.43 0.08	83 11	2.23 0.30	393 70	7.88 1.88				
ଶାଖାବାଜ	ଅମ୍ବାର୍ ରୋଭର୍	65 43	1.75 1.16	8 4	0.22 0.11	8 4	0.22 0.11	10 9	0.27 0.24	91 60	2.45 1.61				
ଶାଖାକଣିକାପାଇକାରାମ	ଅମ୍ବାର୍ ରୋଭର୍	33 14	0.89 0.38	12 9	0.32 0.24	8 4	0.22 0.11	33 26	0.89 0.70	86 53	2.31 1.42				
ଶାଖାପର୍ଯ୍ୟାନ	ଅମ୍ବାର୍ ରୋଭର୍	17 17	0.46 0.46	4 4	0.11 0.11	1 1	0.03 0.03	21 20	0.56 0.54	49 42	1.16 1.13				
ଶାଖାବିନ୍ଦୁ	ଅମ୍ବାର୍ ରୋଭର୍	104 18	2.80 0.48	11 2	0.30 0.05	3 1	0.08 0.03	17 2	0.46 0.05	135 23	3.63 0.62				
ଶାଖାପର୍	ଅମ୍ବାର୍ ରୋଭର୍	312 94	0.39 2.53	34 7	0.91 0.19	8 2	0.22 0.05	56 28	1.34 0.75	404 131	10.86 3.52				
ଶାଖାବାକାର	ଅମ୍ବାର୍ ରୋଭର୍	42 16	1.13 0.43	- -	- -	2 1	0.05 0.03	11 8	0.30 0.22	55 25	1.48 0.67				
ଶାଖାବର୍ତ୍ତନ	ଅମ୍ବାର୍ ରୋଭର୍	61 18	1.64 0.48	5 -	0.13 -	2 1	0.05 0.03	50 2	1.34 0.05	404 21	10.86 0.56				
ଶାଖାବର୍ତ୍ତନ	ଅମ୍ବାର୍ ରୋଭର୍	106 35	2.90 0.94	19 12	0.51 0.32	6 2	0.16 0.05	24 16	0.65 0.43	157 65	4.22 1.75				
ଶାଖାବର୍ତ୍ତନ	ଅମ୍ବାର୍ ରୋଭର୍	55 57	1.48 1.53	14 7	0.38 0.19	3 5	0.08 0.13	32 13	0.59 0.11	187 118	5.03 3.17				
ଶାଖାବର୍ତ୍ତନ	ଅମ୍ବାର୍ ରୋଭର୍	349 42	9.38 6.53	63 43	1.69 1.16	23 23	0.62 0.19	148 13	3.98 0.35	583 100	15.67 2.69				
ଶାଖାବର୍ତ୍ତନ	ଅମ୍ବାର୍ ରୋଭର୍	91 44	2.45 1.16	10 5	0.27 0.13	5 4	0.13 0.11	13 11	0.35 0.30	583 64	15.67 1.72				
ଶାଖାବର୍ତ୍ତନ	ଅମ୍ବାର୍ ରୋଭର୍	82 43	2.20 1.16	8 5	0.22 0.24	2 7	0.19 0.18	24 13	0.55 0.35	116 71	3.12 1.92				
ଶାଖାବର୍ତ୍ତନ	ଅମ୍ବାର୍ ରୋଭର୍	67 40	1.80 1.08	12 6	0.32 0.16	7 1	0.03 0.03	18 16	0.48 0.43	119 63	3.20 1.69				
ଶାଖାବର୍ତ୍ତନ	ଅମ୍ବାର୍ ରୋଭର୍	2519 742	67.72 19.96	362 118	9.73 3.12	131 45	3.52 1.21	726 270	19.22 7.26	3738 1175	100 32.59				

จากตาราง 35 แสดงว่าในจำนวนผู้สมัครสอบระดับวิชาชีพทั้งสิ้น 3,738 คน มากค่าของผู้สมัครสอบมีการศึกษาระดับประถมมากกว่าระดับอื่น ๆ จำนวน 2,519 คน หรือ 67.72 % รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษา 362 คน หรือ 9.73 % และอุดมศึกษา 131 คน หรือ 3.52 % และผู้สมัครสอบไม่ได้ระบุระดับการศึกษาของมากค่า จำนวน 708 คน หรือ 19.03 % โดยมีผู้สอบได้ที่มาการศึกษาระดับประถมศึกษา 742 คน หรือ 19.95 % มัธยมศึกษา 118 คน หรือ 3.17 % และอุดมศึกษา 45 คน หรือ 1.21 % ของจำนวนผู้สมัครสอบทั้งหมด

เมื่อพิจารณาสาขาของผู้สมัครสอบ มากค่าของผู้สมัครในทุกสาขาวิชานี้การศึกษา ระดับประถมศึกษามากที่สุด สาขาวิชางาไฟฟ้ากำลัง มากค่ามีการศึกษาระดับมัธยมศึกษามากกว่าสาขาวิชานี้ รองลงมาคือ สาขาวิชา บัญชี และช่างอีเล็คทรอนิกส์ โดยที่สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง และอีเล็คทรอนิกส์ มากค่าของผู้สมัครมีการศึกษาระดับอุดมศึกษามากกว่าสาขาวิชานี้ ๆ ด้วย และสาขาวิชาทางกลไกยศาสตร์ มากค่าของผู้สมัครไม่มีผู้ได้รับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเลย

สรุปได้ว่า ทุกสาขาวิชา ในระดับวิชาชีพ มากค่าของผู้สมัครและสอบได้ ส่วนมากจบการศึกษาระดับประถมศึกษา

ตารางที่ 36 จานวนผู้สมัครและสอบเข้า ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ประจำภาคฤดูร้อน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔

๙๐

ส่วนราชการ	ประมาณศึกษา			นักเรียนศึกษา			บุคคลภายนอก			ไม่ทราบ		
	จำนวน	รายจด	จำนวน	รายจด	จำนวน	รายจด	จำนวน	รายจด	จำนวน	รายจด	จำนวน	รายจด
น.ส.ท.ไป	สมค์ 44	126	28.51	18	4.07	1	0.23	26	5.88	171	38.69	
น.ส.ช.ยนต์	สมค์ 14	317	9.95	12	2.71	-	-	14	3.17	70	15.84	
น.ส.ช.ไพร้า	สมค์ 21	588	4.75	3	0.68	4	0.09	7	1.58	42	9.50	
น.ส.ช.รุกข์	สมค์ 12	16.51	2.04	2	0.45	2	0.45	4	0.90	21	4.75	
น.ส.ช.รุกข์	สมค์ 9	16.51	2.04	5	1.13	4	0.50	18	4.07	100	21.72	
น.ร.	สมค์ 100	73.76	22.63	36	8.14	16	3.62	64	14.48	442	100	

จากตาราง 36 แสดงว่าในจำนวนผู้สมัครสอบระดับ ปม. และปริญญาตรี 442 คน คาดการณ์ของผู้สมัครและสอบได้ มีการศึกษาระดับประดิษฐ์มากที่สุด กือ สมัครจำนวน 326 คน หรือ 73.76% สอบได้ 100 คน หรือ 22.62% ระดับนิตยมศึกษาสมัคร 36 คน หรือ 8.14% สอบได้ 17 คน หรือ 3.85% และอุดมศึกษา สมัคร 16 คน หรือ 3.62% สอบได้ 5 คน หรือ 1.13% ของผู้สมัครสอบหั้งนมด และเมื่อพิจารณาตามสาขาวิชา สาขา มาตรฐานของผู้สมัครสอบและสอบได้ในหลักสูตร 36 คน หรือ 8.14% คาดการณ์ของผู้สมัคร ในสาขาวิชา ปม. ช่างไฟฟ้า ไม่มีผู้ได้รับการศึกษาระดับอุดมศึกษาเลย

สรุปได้ว่า ทุกสาขาวิชา ในระดับฝึกหัดครุภัณฑ์ และปริญญาตรี คาดการณ์ของผู้สมัครและสอบได้ ส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับประดิษฐ์มากที่สุด

ตารางที่ ๓๗ อัตราส่วนของผู้สมัครและสอบได้ในแต่ละสาขาวิชา

สาขาวิชา	ระดับ	จำนวนผู้สมัคร	ผู้สอบได้	
			จำนวน	คิดเป็นร้อยละ ของผู้สมัคร
พัฒนาการ	ปวช.	842	231	27.43
ช่างสำรวจ	ปวช.	136	65	47.79
ช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม	ปวช.	255	72	28.23
บัญชี	ปวส.	531	133	25.25
เลขานุการ	ปวส.	263	125	47.53
การตลาด	ปวส.	393	70	17.81
ช่างสำรวจ	ปวส.	91	60	65.93
ช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม	ปวส.	86	53	61.63
ช่างก่อสร้าง	ปวส.	43	42	97.67
ช่างเทคโนโลยีขั้นสูง	ปวส.	135	23	17.04
ช่างยนต์	ปวส.	404	131	32.43
ช่างกลเกษตร	ปวส.	55	25	45.45
ช่างกลเรือ	ปวส.	118	21	17.80
ช่างกลโรงงาน	ปวส.	157	65	41.40
ช่างโลหะ	ปวส.	187	64	34.22
ช่างไฟฟ้ากำลัง	ปวส.	583	100	17.15
ช่างอิเล็กทรอนิกส์	ปวส.	359	71	19.78
อาหารและโภชนาการ	ปวส.	119	64	53.78
ผ้าและเครื่องแต่งกาย	ปวส.	116	65	56.03
คหกรรมศาสตร์ทั่วไป	ปวส.	98	63	64.29
ป.ม.ทั่วไป	ป.ม.	171	70	40.94
ป.ม.ช่างยนต์	ป.ม.	42	21	50.00
ป.ม.ช่างไฟฟ้า	ป.ม.	33	25	75.76
บธ.บ.ธุรกิจศึกษา-บัญชี	ปริญญาตรี	96	20	20.83
ค.อ.บ. เครื่องกล	ปริญญาตรี	100	15	15.00
รวม		5,413	1,694	31.30

จากตารางที่ 37 จะเห็นได้ว่า อัตราส่วนของผู้สมัครและสอบได้ในแต่ละสาขาวิชาแตกต่างกัน โดยที่อัตราส่วนการสอบค่อนขอย (ประมาณ 15 – 32 % ของผู้สมัครในแต่ละสาขาวิชา) ก็ว่า สาขาวิชาพนิชยการ ของไฟฟ้า มีจำนวนผู้สมัครสอบได้ ประมาณ 20% ไฟฟ้า สาขาวิชาพนิชยการ ของไฟฟ้า มีจำนวนผู้สมัครสอบมากที่สุด และอัตราการสอบได้ค่อนขอยในระดับค่า ก็ว่า สอบได้ 17.15% ของผู้สมัครในสาขาวิชา

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นกระเบนของผู้สอบเข้าศึกษาต่อไป
ในทุกสาขาวิชา

ພາວກາທ 38 ດະແນນອອມພູ້ທີ່ສົ່ງເຫັນທີ່ມາຫຼາຍໆ ຈຳເປັນຕາມສາມາດວິຊາ

ຮັບປາບະຫາດກົມພາບການຄອບຄົວວິຊາຂຶ້ນເລົາຂະ ທຸກໃຈ

ສານວິຊາ	ຈຳກັບ	ຮັບປາບະຫາດກົມພາບການຄອບຄົວວິຊາຂຶ້ນເລົາຂະ ທຸກໃຈ					
		N	50% ນອກຮະແນນເຕີມ	ꝝ	SD.	ກຸ່ມໄຕ້ຮະແນນສູງ	ກຸ່ມໄຕ້ຮະແນນປາກຄລາງ
ພົມຍາການ	ນາສ.	231	300	315.80	21.58	322 - 379	301 - 322
ໜ້າງສໍາງວັດ	ນາສ.	65	325	284.25	40.28	294 - 427	258 - 292
ໜ້າງເຫັນສົດຖານຸຍາກວັນ	ນາສ.	72	325	323.69	29.81	340 - 391	304 - 340
ນັບຊື່	ນາສ.	133	200	184.78	17.75	188 - 245	174 - 187
ໜ້ານາງຸກາວ	ນາສ.	125	200	229.14	27.40	246 - 294	215 - 245
ກາງຄົດກາ	ນາສ.	70	200	219.36	9.39	221 - 247	214 - 221
ໜ້າງສໍາງວັດ	ນາສ.	60	200	124.55	44.98	143 - 230	92 - 142
ໜ້າງເຫັນສົດຖານຸຍາກວັນ	ນາສ.	53	200	129.11	21.23	134 - 194	119 - 134
ໜ້າງກ່ອງເຮົາງ	ນາສ.	-	-	-	-	-	-
ໜ້າງທົກໄນໄລຍ່ານັ່ງ	ນາສ.	23	200	180.74	11.67	182 - 204	176 - 181
ໜ້າຍນັ້ນ	ນາສ.	131	200	179.78	14.10	184 - 229	172 - 183
ໜ້າກລາກຂອງ	ນາສ.	25	200	161.32	11.34	163 - 197	157 - 163
ໜ້າງເຄື່ອງກອວເຊີອ	ນາສ.	21	200	163.33	11.00	169 - 190	155 - 167
ໜ້າງກົດໂຮງໝານ	ນາສ.	65	200	164.11	13.86	168 - 203	158 - 167
ໜ້າງເອກະ	ນາສ.	64	200	188.16	13.78	193 - 226	179 - 192
ໜ້າງໄສ່ຫຼາກສັວງ	ນາສ.	100	200	138.42	16.19	143 - 184	127 - 143
ໜ້າງເອີ້ນໂຄກ່ານິກັ້ນ	ນາສ.	71	200	192.73	18.34	198 - 256	182 - 197
ອາຫານລະຫວ່າງໃຫນກາර	ນາສ.	64	200	179.64	19.19	188 - 250	169 - 186
ໜ້ານລະຫວ່າງໃຫນກາຍ	ນາສ.	65	200	169.98	16.07	176 - 227	162 - 175
ຫົກກວາມສາດກໍາໄນ	ນາສ.	63	200	195.48	14.85	201 - 230	186 - 201
ນ.ນ.ກໍາໄວ	ນ.ນ.	70	175	209.77	10.50	213 - 254	204 - 213
ນ.ນ.ບໍ່ຮ່າງທຸນສ	ນ.ນ.	21	100	143.43	3.77	145 - 152	142 - 145
ນ.ນ.ຫ້າງໄໝກໍາ	ນ.ນ.	25	100	115.92	12.92	125 - 140	108 - 123
ນອຍ.ນ.ຈົງກົງທີ່ກ່ອນ-ນັບເສີ	ບປ.ຫຼາຍ	20	550	438.40	65.27	491 - 580	409 - 484
ຕ.ອ.ນ.ເຄື່ອງກົດ	ນ.ເຮືອງຫຼາ	15	700	594.47	42.63	612 - 686	565 - 593

จากตารางที่ 38 แสดงให้เห็นว่า คะแนนของผู้สอบเข้าศึกษาต่อได้มีความแตกต่างกัน ทั้งในส่วนของระดับผลักดัน และสาขาวิชา ซึ่งสามารถแยกพิจารณาได้ ดังนี้

1. ระดับวิชาชีพ ในจำนวน 3 สาขาวิชา คือ พนักงาน ช่างสำรวจ และช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม สาขาวิชาพนักงานมีผลการสอบค่อนข้างดี คือคะแนนเฉลี่ยของผู้สอบมีค่าเป็น 315.80 คะแนน ซึ่งสูงกว่า 50% ของคะแนนเต็ม ผู้สอบได้รับมาก จะมีคะแนนไม่แตกต่างกันมากนัก คือ $SD = 21.58$ และผู้สอบส่วนใหญ่จะมีคะแนนอยู่ระหว่าง $337.38 - 249.22$ คะแนน

สำหรับสาขาวิชาช่างสำรวจ คะแนนเฉลี่ยของผู้สอบได้มีค่าเป็น 284.25 คะแนน ซึ่งต่ำกว่า 50% ของคะแนนเต็ม ถึง 40.25 คะแนน ผู้สอบได้มีคะแนนแตกต่างกันมาก คือ $SD = 40.28$ และคะแนนของผู้สอบได้รับในส่วนใหญ่จะอยู่ระหว่าง $324.50 - 244$ คะแนน

ส่วนสาขาวิชาช่างเทคนิคสถาปัตยกรรมผู้สอบได้มีคะแนนเฉลี่ยเป็น 323.69 ซึ่งใกล้เคียงกับ 50% ของคะแนนเต็ม คะแนนของผู้สอบไม่แตกต่างกันมากนัก คือ $SD = 29.81$ คะแนนของผู้สอบได้รับในส่วนใหญ่จะกระจายอยู่ระหว่าง $353.5 - 293.88$ คะแนน

2. ระดับวิชาชีพชั้นสูง ยกเว้นสาขาวิชาที่เป็นงานอุตสาหกรรม สาขาวิชาทางบริหารธุรกิจ และสาขาวิชาทางด้านคอมพิวเตอร์ ในจำนวนคิดเป็น สาขาวิชาทางบริหารธุรกิจมีผลการสอบค่อนข้างดี รองลงมาเป็นสาขาวิชาทางคอมพิวเตอร์ และงานอุตสาหกรรม ตามลำดับ

สำหรับทางบริหารธุรกิจ สาขาวิชาเรียนานการ มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ 229.14 คะแนน มากกว่า 50% ของคะแนนเต็ม คะแนนของผู้สอบได้รับในส่วนใหญ่จะกระจายอยู่ระหว่าง $201.74 - 256.54$ คะแนน คะแนนเฉลี่ยรองลงมาคือสาขาวิชาภาษาศาสตร์ มีค่าเป็น 219.36 คะแนน คะแนนผู้สอบได้มีความแตกต่างกันน้อยมาก คือ $SD = 9.39$ และผู้สอบส่วนใหญ่จะได้คะแนนกระจายอยู่ระหว่าง $209.37 - 228.75$ คะแนน สาขาวิชาช่างกลุ่มนี้ผลการสอบส่วนใหญ่ค่อนข้างต่ำ คือได้คะแนนเฉลี่ย 184.78 คะแนน ผู้สอบส่วนใหญ่จะได้คะแนนกระจายอยู่ระหว่าง $202.53 - 167.03$ คะแนน

สำหรับทางคหกรรมศาสตร์ ทุกสาขาวิชา มีผลการสอบอยู่ในเกณฑ์ใกล้เคียงกัน คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 50% ของคะแนนเต็ม และส่วนใหญ่เป็นมาตรฐานแก้ต่างกันไม่มากนัก สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไปอยู่ในเกณฑ์สูง เป็นอันดับแรก คะแนนส่วนใหญ่จะอยู่ระหว่าง 210.33 – 180.63 คะแนน โดยที่คะแนนเฉลี่ยเท่ากัน 195.46 คะแนน รองลงมาคือ สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ผู้สอบได้คะแนนเฉลี่ยเป็น 179.64 คะแนน ส่วนใหญ่จะกระจายอยู่ระหว่าง 198.83 – 160.45 คะแนน

ส่วนสาขาวิชาพยาบาลเครื่องแต่งกาย คะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำสุด คือ 169.98 คะแนน และคะแนนผู้สอบได้ส่วนใหญ่จะกระจายอยู่ระหว่าง 186.05 – 153.91 คะแนน ซึ่งต่ำกว่า 50% ของคะแนนเต็ม

สำหรับทางคหกรรมช่างอุตสาหกรรม คุณภาพนั้นอยู่ของผู้เข้าสอบในทุกสาขาวิชา ต่ำกว่า 50% ของคะแนนเต็ม โดยที่สาขาวิชาอีเล็กทรอนิกส์ที่คะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ 192.73 คะแนน รองลงมาเป็นสาขาวิชาช่างโลหะ เฉลี่ย 188.16 คะแนน ส่วนสาขาวิชาช่างสำรวจเป็นสาขาวิชาที่ผู้สอบเข้าได้คะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ 124.55 คะแนน และคะแนนผู้เข้าสอบมีความกระจายแตกต่างกันมาก คือ $SD = 44.98$ คะแนน ผู้สอบส่วนใหญ่จะได้คะแนนอยู่ระหว่าง 169.53 – 79.57 คะแนน ซึ่งน้อยกว่า 50% ของคะแนนเต็ม ส่วนสาขาวิชาอื่น ๆ ได้คะแนนเฉลี่ยและความกระจายของคะแนนไม่แตกต่างกันมากนัก

3. ระดับฝึกหัดครั้งที่ 3 คะแนนเฉลี่ยของผู้สอบเข้าอยู่ในเกณฑ์สูงทุกสาขาวิชา และคะแนนของผู้ที่สอบได้ไม่แตกต่างกันมากนัก

4. ระดับปริญญาตรี ทั้งสาขาวิชาธุรกิจศึกษา บัญชี และครุศาสตร์อุตสาหกรรม ผู้สอบเข้าได้มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 50% ของคะแนนเต็ม คะแนนผู้สอบมีความกระจายมาก และผู้เข้าสอบส่วนใหญ่ได้คะแนนไม่ถึง 50% ของคะแนนเต็ม

สรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยของผู้สอบได้ในทุกระดับ ส่วนใหญ่ก่อนข้างต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับวิชาชีพชั้นสูง เกือบทุกสาขาวิชาที่คะแนนเฉลี่ยของผู้สอบได้ต่ำกว่า 50% ของคะแนนเต็ม โดยที่สาขาวิชาจังหวัดนี้คะแนนเฉลี่ยคำศัพด์และคะแนนสอบมีความกระจายมากที่สุด ส่วนรับวิชาชีพชั้นสูงมีเพียง 2 สาขาวิชาเท่านั้นที่คะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 50% ของคะแนนเต็ม คือ สาขาวิชาเลขานุการ และการตลาด

ในระดับผู้ตัดกรวยยม คะแนนเฉลี่ยของผู้สอบได้สูงกว่า 50% ของคะแนนเต็มในทุกสาขาวิชา ส่วนระดับปริญญาตรี ที่สอบทุกสาขาวิชาได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 50% ของคะแนนเต็ม และคะแนนมีความกระจายมากที่สุด

ส่วนรับในระดับวิชาชีพ มีเพียงสาขาวิชาพาณิชยการเท่านั้นที่ผู้สอบได้มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 50% ของคะแนนเต็ม

ส่วน สาขาวิชาชุดก่อสร้าง ไม่มีคะแนนผลการสอบ หักส่วนเพื่อทดสอบม้าสัมาร เป็นผู้ได้รับโควต้า ซึ่งคัดเลือกมาจากวิทยาลัยเทคโนโลยี ฯ ใน 14 จังหวัดภาคใต้ โดยเหตุกันไม่ตรงสอบคัดเลือก

เนื่องจาก คะแนนสอบในแต่ละสาขาวิชา มีความแตกต่างกัน ทั้งในส่วนของคะแนนเต็มและคะแนนที่ผู้สอบทำได้ ฉะนั้น ในการแบ่งกลุ่มคะแนน เป็นกลุ่มดูกลุ่มปานกลาง และกลุ่มน้อย เพื่อให้สัมพันธ์กับหลักการเรียนการสอน จึงได้ร่วงคะแนนที่แตกต่างกัน ถังที่ปรากฏในตาราง

สรุปผลการวิจัย ภภิปราย และขอเสนอแนะ

การ เก็บผลวิจัยในบทนี้ ผู้วิจัยได้สรุปสระของการวิจัย โดยแบ่งเป็น วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย ภภิปรายผลการวิจัย และขอเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาสถานภาพของผู้สอบเข้าศึกษาต่อในวิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ ประจำปีการศึกษา 2529 โดยจำแนกตามเพศ ประเททของสถาบันการศึกษาที่ผู้สมัครสำเร็จ ภูมิลำเนา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ของบิดา รายได้ของมารดา การศึกษาของมารดา

2. วิเคราะห์คะแนนของผู้ที่สอบเข้าศึกษาต่อได้ในแต่ละสาขาวิชา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ ในส่วนของการศึกษาสถานภาพของผู้สอบเข้าศึกษาต่อ ผู้วิจัย ได้ใช้จำนวนประชากรทั้งหมดในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 5,413 คน ผู้ที่ผ่านการวิเคราะห์คะแนนของผู้ที่สอบเข้าศึกษาต่อได้ ผู้วิจัยได้ใช้จำนวนผู้ที่สอบได้ทั้งหมด ซึ่งมีจำนวน 1,694 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ในส่วนของการศึกษาสถานภาพ เป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาเอง โดยสอบถามสถานภาพคุณ เพศ ประเททของสถาบัน การศึกษาที่สำเร็จ ภูมิลำเนา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ของบิดา รายได้ของมารดา ระดับการศึกษาของบิดา และระดับการศึกษาของมารดา ส่วนคะแนนผลการสอบของผู้สอบได้ ผู้วิจัยอาศัยข้อมูลจากที่บันทึกใน ต.2 ช. ที่วิทยาเขตจัดทำขึ้น

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ในส่วนของการศึกษาสถานภาพไซค์เริ่มต้นทำ คงแต่วันที่ 25 มีนาคม – 25 เมษายน 2529 รวมไปถึงเวลา 4 ปีป้าห์ เนื่องจากเป็นการวิจัยที่ใช้ประชากรทั้งหมดในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้พิมพ์แบบสำรวจไปกับใบสมัครทุกฉบับ โดยให้ส่งคืนในวันสมัคร ส่วนข้อมูลที่เป็นคะแนนผลการสอบได้คัดลอกจาก ดี.2 ช. หลังจากที่วิทยาเขตประกาศผลการสอบแล้ว

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ การเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ทั้งนี้ ได้ใช้หนังวิธีการแจกแจงนับ ใช้เกณฑ์ของบากเลช และคอมพิวเตอร์

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสถานภาพของผู้สอบเข้าศึกษาต่อ ทั้งในส่วนรวมและส่วนที่เป็นรายละเอียด และการวิเคราะห์คะแนนของผู้สอบเข้าศึกษาต่อ ได้สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

1. ในปีการศึกษา 2529 มีนักเรียนทั้งสิ้น 5,413 คน สอบได้ 1,694 คน หรือ 31.30% สาขาวิชาที่มีผู้สมัครมากที่สุดคือ พลเมืองการ รองลงมาคือ ช่างไฟฟ้ากำลังบัญชี ช่างยนต์ และการตลาด และช่างอีเล็กทรอนิกส์ ตามลำดับ โดยที่สาขาวิชาพลเมืองการ มีผู้สมัคร 842 คน สอบได้ 231 คน (สอบได้ 27.43% ของผู้สมัครสอบในสาขาวิชา) สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สมัคร 583 คน สอบได้ 100 คน (สอบได้ 17.15% ของผู้สมัครในสาขาวิชา) สาขาวิชาบัญชีสมัคร 531 คน สอบได้ 133 คน (สอบได้ 25.05% ของผู้สมัครในสาขาวิชา) สาขาวิชาช่างยนต์สมัคร 404 คน สอบได้ 131 คน (สอบได้ 32.43% ของผู้สมัครในสาขาวิชา)

ส่วนสาขาวิชาที่อัตราส่วนของผู้สอบเข้าได้อยู่ในระดับต่ำ (ประมาณร้อยละ 15 – 18 ของผู้สมัครในแต่สาขาวิชา) คือ การตลาด ช่างอีเล็กทรอนิกส์ ช่างเกรี่องกล เครื่อง และช่างเทคนิคโลจิสติกส์

2. ในจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด ผู้สมัครและสอบได้โดยส่วนรวม เป็นผู้ชายมากกว่าผู้หญิง คือผู้ชายสมัคร 3002 คน หรือ 55.50% และได้ 878 คน หรือ 16.22% ของผู้สมัครทั้งหมด (สอบได้ 29.25% ของผู้สมัคร เพศชาย) ผู้หญิงสมัคร 2411 คน หรือ 44.54% และได้ 216 คน หรือ 15.07% ของผู้สมัครทั้งหมด (สอบได้ 33.04% ของผู้สมัคร เพศหญิง) และ สาขาวิชาทางด้านดุษฎีกรรม ผู้สมัครและสอบได้ส่วนมากเป็นผู้ชาย ขณะที่สาขาวิชาทางบริหารธุรกิจ กหกรรมศาสตร์ เป็นผู้หญิง

3. ในจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด ผู้สมัครและสอบได้ในทุกสาขาวิชา ส่วนใหญ่สำเร็จมาราจากโรงเรียนรัฐบาล โดยที่มีผู้สมัคร จำนวน 3,757 คน หรือ 69.41% และสอบได้ 1,302 คน หรือ 24.05% ของจำนวนผู้สมัครสอบทั้งหมด (สอบได้ 34.66% ของผู้สมัครที่สำเร็จมาราจากโรงเรียนรัฐบาล) ส่วนผู้ที่สำเร็จมาราจากโรงเรียนเอกชน มีจำนวน 1,171 คน หรือ 21.63% สอบได้ 217 คน หรือ 4.01% ของผู้สมัครทั้งหมด (สอบได้ 18.53% ของผู้สมัครที่สำเร็จมาราจากโรงเรียนเอกชน) และในสาขาวิชาต่าง ๆ มีสาขา วิชาบัญชีสาขาเดียวที่ผู้สมัครสำเร็จมาราจากโรงเรียนเอกชนมากกว่าโรงเรียนรัฐบาล แต่ด้วยรัฐสวัสดิการสอบได้มีเพียง 18.43% ขณะที่ผู้สมัครที่สำเร็จมาราจากโรงเรียนรัฐบาลมีอัตราส่วนของการสอบได้ เป็น 35.50%

4. ในจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด ผู้สมัครและสอบได้ส่วนใหญ่มาราจากจังหวัดส่งชลฯ และจังหวัดใกล้เคียง ทั้งในระดับวิชาชีพ วิชาชีพชั้นสูง และฝึกหัดครูมัธยมและปริญญาตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาขาบริษัทและการ ผู้สมัครและสอบได้มาจากจังหวัดส่งชลฯ เกินกว่า 80% ของผู้สมัครและสอบได้ในสาขาวิชา

หากพิจารณาอัตราส่วนของสมัครและสอบได้ที่มาจากการจังหวัดส่วนต่างๆ เนื่องจากจำนวนผู้สมัครจำนวนมาก คือเกินกว่า 100 คน ผู้ที่มาจากจังหวัดนราธิวาสมีอัตราส่วนการสอบได้สูงที่สุด (44.23%) รองลงมาคือ จังหวัดรัง (39.05%) และจังหวัดส่งชลฯ และยะลา (ประมาณ 33%)

5. ในจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด ผู้สมัครและสอบได้ที่มีค่าประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ ค้าขายและรับราชการตามลำดับ โดยผู้ที่มีค่าประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรม สมัครจำนวน 1,695 คน หรือ 31.19% สอบได้ 517 คน หรือ 9.51% ของผู้สมัครทั้งหมด (สอบได้ 30.50% ของผู้สมัครที่บีบค่าประกอบอาชีพ

เกษตรกรรม) ผู้ที่บิดาประกอบอาชีพค้าขาย สมัคร 1,053 คนหรือ 19.38% ส่วนไก่ 270 คนหรือ 4.97% ของผู้สมัครทั้งหมด (ส่วนไก่ 25.64% ของผู้สมัครที่บิดาประกอบอาชีพค้าขาย) และผู้ที่บิดารับราชการ สมัคร 933 คนหรือ 17.17% ส่วนไก่ 396 คนหรือ 7.29% ของผู้สมัครทั้งหมด (ส่วนไก่ 42.44% ของผู้สมัครที่บิดารับราชการ)

ผู้สมัครและส่วนไก่เกือบทุกสาขาวิชาที่บิดาประกอบอาชีพทางด้านเกษตรมากที่สุด ยกเว้นสาขาวิชาพาณิชยการ บัญชี การตลาดที่ผู้สมัครมีบิดาประกอบอาชีพค้าขายมากที่สุด แต่อัตราส่วนการสอบไก่ในสาขาวิชาดังกล่าวแตกต่างกัน โดยสาขาวิชาพาณิชยการอัตราส่วนการสอบไก่สูงสุดเป็นผู้ที่บิดารับราชการ สาขาวิชาบัญชีอัตราส่วนการสอบไก่สูงสุดเป็นผู้ที่บิดาประกอบอาชีพค้าขาย ส่วนสาขาวิชาการตลาดอัตราส่วนการสอบไก่สูงสุดเป็นผู้ที่บิดาประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม

6. ในจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด ผู้สมัครและส่วนไก่ที่มารดาประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรมมีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ ค้าขายและรับราชการ โดยที่ผู้มารดาประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม สมัคร 1,733 คนหรือ 32.02% ส่วนไก่ 534 คนหรือ 9.87% ของจำนวนผู้สมัครทั้งหมด (ส่วนไก่ 30.81% ของผู้สมัครที่มารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม) ผู้มารดาประกอบอาชีพค้าขาย สมัคร 1,663 คนหรือ 30.72% ส่วนไก่ 437 คนหรือ 8.07% ของจำนวนผู้สมัครทั้งหมด (ส่วนไก่ 26.72% ของผู้สมัครที่มารดาประกอบอาชีพค้าขาย) และผู้มารดา=rับราชการ สมัคร 241 คนหรือ 4.43% ส่วนไก่ 103 คนหรือ 1.90% ของจำนวนผู้สมัครทั้งหมด (ส่วนไก่ 42.74% ของผู้สมัครที่มารดา=rับราชการ)

ผู้สมัครและส่วนไก่เกือบทุกสาขาวิชาที่มารดาประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม มีจำนวนมากที่สุด ยกเว้น สาขาวิชาพาณิชยการ การบัญชี และการตลาด ที่ผู้สมัครมีมารดาประกอบอาชีพค้าขายมากที่สุด และอาชีพเกษตรกรรมมีจำนวนรองลงมา

7. ในจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด ผู้สมัครและส่วนไก่ ประมาณ 50% เป็นผู้ที่มีรายได้ระดับต่ำ คือ ระหว่าง ต่ำกว่า 1,501 ~ 3,500 บาท ตลอดจน และมีลักษณะเช่นนี้เหมือนกันทั้งในส่วนของระดับหลักสูตรและส่วนของสาขาวิชา โดยอัตราส่วน

การสอบได้จะเพิ่มขึ้นความความสูงของเงินเดือนของบิดาของนักเรียน (ต่ำกว่า 1,501 บาท สอบได้ 23.17% , 1,501 – 4,500 บาท สอบได้ ประมาณ 28% และ 4,501 – 9,000 บาท อัตราส่วนการสอบได้ เพิ่มขึ้น เป็นประมาณ 34%)

8. ในจำนวนผู้เข้าสอบห้องหมก ผู้สมัครและสอบได้ เกินกว่า 50% เป็นผู้มีการค่ามีรายได้ระดับค่า คือ ระหว่างต่ำกว่า 1,501 – 3,500 บาท ตอบค่อน และมีลักษณะ เช่น เหมือนกันทั้งในส่วนของระดับหลักศึกษา และส่วนของสาขาวิชา โดยอัตราส่วนการสอบได้จะเพิ่มขึ้นตามความสูง ของเงินเดือนของมารดาของนักเรียน (ต่ำกว่า 1,501 บาท สอบได้ 27.38% , 1,501 – 4,500 บาท สอบได้ประมาณ 29% 4,501 – 7,500 บาท สอบได้ ประมาณ 34%)

9. ในจำนวนผู้เข้าสอบห้องหมก ผู้สมัครและสอบได้เกือบทุกสาขาวิชา ที่นับถือการศึกษาระดับประดิษฐ์มากที่สุด คือสมัคร 3,137 คนหรือ 57.95% สอบได้ 919 คนหรือ 16.98% ของจำนวนผู้สมัครห้องหมก (สอบได้ 29.30% ของผู้สมัครที่นับถือ การศึกษาระดับประดิษฐ์) ส่วนผู้สมัครและสอบได้ที่นับถือการศึกษาระดับมัธยมและอุดมศึกษามีจำนวนน้อยลงมากตามลำดับ โดยท่อตราชากการสอบได้ของผู้สมัครที่นับถือการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพิ่มขึ้น เป็น 33.41%)

10. ในจำนวนผู้เข้าสอบห้องหมก ผู้สมัครและสอบได้ทุกสาขาวิชาที่มารดา จบการศึกษาระดับประดิษฐ์มากที่สุด คือ สมัคร 3,699 คน หรือ 68.33% สอบได้ 1,055 คนหรือ 19.49% ของผู้สมัครสอบห้องหมก (สอบได้ 28.52% ของผู้สมัครที่มารดา จบการศึกษาระดับประดิษฐ์) ที่นับถือการศึกษาระดับมัธยมศึกษาสมัคร 562 คน หรือ 10.38% สอบได้ 191 คนหรือ 3.52% ของจำนวนผู้สมัครห้องหมก (สอบได้ 33.99% ของผู้สมัครที่มารดาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา)

11. คะแนนเฉลี่ยของผู้สอบเข้าศึกษาต่อ ส่วนใหญ่ต่ำกว่า 50% ของคะแนนเต็ม ในจำนวนสาขาวิชาทั้งหมด 25 สาขาวิชา มีเพียง 6 สาขาวิชาเท่านั้น คะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 50% ของคะแนนเต็ม คือ พฤติกรรมการ เลขานุการ การตลาด ประโภคธุรกิจมห้ามไว้ ประโภคกรุณ์ชุมชน รายงานต์ และ ประโภคกรุณ์ชุมชนช่างไฟฟ้า

ส่วนสาขาวิชาที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำ (ก่อนหน้าให้ 50% ของคะแนนเต็ม เป็นเกณฑ์เฉลี่ยปกติ) และคะแนนของคนในกลุ่มแตกต่างกันมาก คือ สาขาวิชาทางสิ่งแวดล้อมวิชาชีพฯ สาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม เกี่ยวกับ สาขาวิชาธุรกิจศึกษานัญช์ โดยได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ประมาณ 38, 20 และ 15% ตามลำดับ และความต่างของคะแนนแต่ละสาขาวิชา เป็น 44.98, 65.27 และ 42.63 ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์สถานภาพของผู้สอบเข้าศึกษาต่อในวิทยาเขตเทคโนโลยี สงขลา ปีการศึกษา 2529 และการวิเคราะห์คะแนนของผู้สอบเข้าศึกษาต่อ ปรากฏข้อค้นพบที่น่าสนใจ คือ

1. จำนวนผู้สมัคร และสอบได้ ในปี 2529 ซึ่งกากจำนวนเฉลี่ยของผู้สมัครและสอบได้ ในช่วง 4 ปี ที่ผ่านมา คือในปี 2529 สมัคร 5,413 คน สอบได้ 1,694 คน หรือ 31.30% ส่วนในช่วง 4 ปี ที่ผ่านมา มีผู้สมัครเฉลี่ย 5,044 คน สอบได้เฉลี่ย 1,527 คน อัตราส่วนเฉลี่ยสอบได้ 30.27% (ณัฐพร สังขารี, 2529; 74) และเมื่อเปรียบเทียบกับผู้สมัครและสอบได้ในปีการศึกษา 2528 จะเห็นได้ว่าจำนวนผู้สมัครและสอบได้ในปี 2529 มีจำนวนสูงกว่าเดิม เดียวกัน คือปีการศึกษา 2528 มีผู้สมัคร 4,810 คน สอบได้ 1,602 คน หรือ 33.31%

เมื่อพิจรณณาจำนวนผู้สมัคร ในแต่ละสาขาวิชา ในปีการศึกษาที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่า สาขาวิชาพนิชยการ บัญชี การตลาด ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้ากำลัง และอิเล็กทรอนิกส์ มีผู้สมัครจำนวนมาก เช่นเดียวกัน ส่วนอัตราส่วนของผู้สมัคร และสอบได้ในสาขาวิชาดังกล่าว ไม่แตกต่างจากอัตราส่วนของปีการศึกษา 2529 มากนัก แสดงให้เห็นว่า สาขาวิชาดังกล่าว เป็นสาขาวิชาที่มีผู้คงการเรียนมากกว่าสาขาวิชานั้น ๆ และในอีก 3 – 4 ปี ข้างหน้าจำนวนผู้สมัครคงจะไม่แตกต่างไปจากจำนวนผู้สมัครในปีการศึกษา 2529 มากนัก

2. จากผลการวิจัย ปรากฏว่า จำนวนผู้สมัครและสอบได้ โดยส่วนรวมเป็นผู้ชายมากกว่าผู้หญิง คือ ผู้ชายสมัคร 3002 คน หรือ 55.50% สอบได้ 876 คน หรือ 16.22% ของผู้สมัครทั้งหมด (สอบได้ 29.25% ของผู้สมัคร เพศชาย) ผู้หญิงสมัคร 2411 คน หรือ 44.54% สอบได้ 816 คน หรือ 15.07% (สอบได้ 33.84% ของผู้สมัคร เพศหญิง) และผู้สมัครและสอบได้ในสาขาวิชาทางด้านอุตสาหกรรมส่วนมากเป็นผู้ชาย ขณะที่ผู้สมัครและสอบได้ทางด้านบริหารธุรกิจ คหกรรมศาสตร์ ปีกหัตกรรมชั้นนำ และปริญญาครุภัณฑ์ศึกษาบัญชี ผู้สมัครและสอบได้จำนวนมาก เป็นผู้หญิง

จากข้อที่กล่าว แสดงให้เห็นว่า การเลือกเรียนในสาขาวิชาต่าง ๆ ขึ้นอยู่ กับความสนใจและความถนัด ซึ่ง เพศ มีส่วนสำคัญที่ทำให้ความสนใจและความถนัดแตกต่างกัน โดยทั่วไปจะสนใจสาขาวิชาทางด้านอุตสาหกรรม ขณะที่ผู้หญิงสนใจและถนัด ในสาขาวิชาทางบัญชี บริหารธุรกิจ คหกรรมศาสตร์ และวิชาครุ ด้วยเหตุนี้จึงมีผู้ชายสมัครและสอบได้ในสาขาวิชาทางบริหารธุรกิจ คหกรรมศาสตร์ ปีกหัตกรรมชั้นนำทั่วไป และธุรกิจศึกษา บัญชี น้อยมาก ในทางตรงกันข้ามมีผู้หญิงที่สมัครและสอบได้ในสาขาวิชาทางด้านอุตสาหกรรม จำนวนน้อยมาก เช่นเดียวกัน

ดังนั้น อาจจะสรุปได้ว่า จำนวนผู้สมัครและสอบได้จะเป็นชายหรือหญิงมากน้อยเพียงใด ย่อมมีข้อจำกัดด้วยสาขาวิชาที่คณิตและเพชสนิใจจะถนัด และที่สำคัญอีก ประการหนึ่งคือจำนวนคนที่วิทยาเขตจะสามารถรับไว้ได้ และเนื่องจากสาขาวิชาที่วิทยาเขต เปิดสอนส่วนใหญ่เป็นสาขาวิชาทางด้านอุตสาหกรรม ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้สมัครและสอบได้เป็นชายมากกว่าหญิง ดังแม้ว่าโอกาสของการสอบได้เพชหญิงมีมากกว่าสาม

3. จากผลการวิจัยปรากฏว่า ผู้สมัครและสอบได้ในทุกสาขาวิชาส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่สำเร็จมาจากการเรียนรู้มาแล้ว คือผู้ที่สำเร็จจากโรงเรียนรัฐบาล สมัครจำนวน 3757 คน สอบได้ 1302 คน และที่สำเร็จจากโรงเรียนเอกชน สมัคร 1171 คน สอบได้ 217 คน คะแนนที่ได้มาจากโรงเรียนรัฐบาลมีอัตราส่วนของการสมัครและสอบได้สูงกว่าที่สำเร็จมาจากการเรียนเอกชน คือผู้สมัครที่สำเร็จจากโรงเรียนรัฐบาลมีโอกาสสอบได้ ร้อยละ 35 ขณะที่ผู้สมัครที่สำเร็จจากโรงเรียนเอกชนมีโอกาสสอบได้เพียงร้อยละ 19

จากผลคั้งกล่าว แสดงให้เห็นว่า นอตจากผู้ที่สมัครสำเร็จมาจากการโรงเรียนรัฐบาลจำนวนมากแล้ว โดยการขอรับใบอนุญาตมีมากกว่าที่สำเร็จมาจากการโรงเรียนเอกชนอีกด้วย และการที่ผู้สมัครที่สำเร็จมาจากการโรงเรียนเอกชนมีโอกาสการสอบเข้าไปอยู่ในนักเรียนที่สำเร็จมาจากการศึกษาของโรงเรียนเหล่านั้นค่า

4. จากผลการวิจัย ปรากฏว่า ผู้สมัครและสอบได้มาจากทุกจังหวัด ใน 14 จังหวัดภาคใต้ และโดยเฉลี่ยของบ้านเมืองจังหวัดสูงลงมาและจังหวัดใกล้เคียงจะมีผู้สมัครและสอบได้มากกว่าจังหวัดอื่น ๆ สำหรับสาขาวิชาพิธยกรรมการ มีผู้สมัครและสอบได้ที่มาจากจังหวัดสูงลงมาเกินกว่า 80% ของผู้สมัครและสอบได้ในสาขาวิชา

จากผลการวิจัยคั้งกล่าว แสดงให้เห็นว่า วิทยาเขตเทคโนโลยีภาคใต้ สามารถเป็นองค์ความต้องการทางการศึกษาของประเทศไทยใน 14 จังหวัดภาคใต้ได้อย่างทั่วถึง ทั้งระดับวิชาชีพและวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งเป็นไปตามนโยบายของการจัดตั้งสถาบันแห่งนี้ที่มุ่งส่งเสริมการศึกษาทางด้านวิชาชีพและสนับสนุนความต้องการของประเทศไทยในจังหวัดภาคใต้เป็นสำคัญ คงที่ พลเอกมังกร พรมโยธี ได้กล่าวปราศรัยไว้ว่า การจัดตั้งวิทยาลัยนั้นมาเพื่อสนับสนุนนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ในอันที่จะส่งเสริมการศึกษาวิชาชีพชั้นสูงในส่วนภูมิภาค และพยายามส่งเสริมให้เจริญก้าวหน้าเพื่อสนับสนุนความต้องการของประเทศไทยในด้านนี้ จึงเป็นการตัดสินใจที่ดีที่สุด สำหรับประเทศไทยในปัจจุบัน (มังกร พรมโยธี 2498 : เอกสารอัสดง)

อย่างไรก็ตาม การบริการความต้องการทางการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดสูงลงมาและจังหวัดใกล้เคียง ทั้งนี้ อาจจะเป็น因为จังหวัดอื่น ๆ อยู่ห่างไกลไม่สะดวกในการเดินทาง และต้องเสียค่าใช้จ่ายค่อนข้างมากขึ้น นอกจากนี้แล้ว ก็อบกังหันที่เก็บทุกจังหวัดได้มีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษา และได้ขยายหลักสูตรดังระดับวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งเป็นโอกาสที่จะศึกษาต่อในสถาบันที่อยู่ในภูมิภาคของตนเอง ถึงแม้ว่าโอกาสของการสอบได้ของผู้ที่มาจากบางจังหวัดจะสูงกว่าผู้ที่มาจากจังหวัดสูงลงมาหรือจังหวัดใกล้เคียงก็ตาม

นอกจากนี้ การที่มีผู้สมัครและสอบได้ในระดับวิชาชีพมาจากการจังหวัดอื่น ๆ น้อย แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่หันมาการศึกษาต่อ มีจำนวนมากที่จะศึกษาในสถาบันที่อยู่ในภูมิภาค เนื่องจากความหลากหลาย

5. จากผลการวิจัย ปรากฏว่า ผู้สมัครและสอบได้เป็นผู้ที่บุคลากรค่าประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรมมากที่สุด รองลงมาคือค้าขายและรับราชการ ตามลำดับ หันมาเจาะลึกในเพรพระบรมราชโองการและมาตรการด้านอาชีพทางด้านเกษตรกรรม สรุปว่า อาชีพอื่น ๆ มีจำนวนน้อย ยกเว้นสาขาวิชาพัฒนาการ บัญชี การค้าที่บุคลากรค่าประกอบอาชีพทางด้านค้าขายมากกว่าอาชีพอื่น ๆ ซึ่งอาจจะเป็นเพราะบุคลากรค่าประกอบผู้สมัครในสาขาวิชานี้ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางด้านค้าขาย และมุ่งสมัครสอบเข้าศึกษาต่อเพื่อให้ตรงหรือเกี่ยวข้องกับอาชีพของบุคลากรและมาตรการดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาโดยการสูงของการสอบได้ ปรากฏว่า ผู้ที่บุคลากรและมาตรการรับราชการมีโอกาสของ การสอบเข้าได้มากกว่าผู้ที่บุคลากรและมาตรการประกอบอาชีพอื่น ๆ คือมีโอกาสสอบเข้าได้ถึง 42% ของผู้สมัครที่บุคลากรและมาตรการประกอบอาชีพนี้ ขณะที่ผู้สมัครที่บุคลากรและมาตรการประกอบอาชีพทางเกษตรกรรมและค้าขายมีโอกาสสอบได้โดยกว่า คือประมาณ 30 และ 26% ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า อาชีพของบุคลากรและมาตรการมีอัตราผลต่อการสอบเข้า ศึกษาต่อของบุคลากร

6. จากผลการวิจัย ปรากฏว่า ผู้สมัครและสอบได้เกินกว่า 50% เป็นผู้ที่บุคลากรและมาตรการมีรายได้อยู่ในระดับต่ำ คือ รายได้ต่ำของบุคลากรและมาตรการจะอยู่ระหว่าง ต่ำกว่า 1501 – 3500 บาท คือเดือน และมีลักษณะเรียนหนึ่งเดือนกันทั้งในส่วนของระดับหลักสูตร และส่วนของสาขาวิชา มีสาขาวิชาพัฒนาการและบัญชีเท่านั้นที่รายได้ของบุคลากรสูงกว่าสาขาวิชาอื่น ๆ คือหั้งส่องสาขายังสมัครและสอบได้เป็นผู้ที่บุคลากรมีรายได้อยู่ระหว่าง 2501 – 4500 บาท จำนวนมากที่สุด ขณะที่สาขาวิชาอื่น ๆ ผู้สมัครและสอบได้จำนวนมากที่สุดเป็นผู้ที่บุคลากรมีรายได้อยู่ระหว่าง 1501 – 2500 บาท สำหรับได้ของมาตรการทุกสาขาวิชาอยู่ในระดับต่ำ คือ ระหว่าง 1501 – 2500 บาท มากที่สุด และสาขาวิชาพัฒนาการเท่านั้นที่มาตรการมีรายได้สูงกว่าสาขาวิชาอื่น ๆ เพียงเล็กน้อย

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ภูมิหลังทางเศรษฐกิจของผู้สมัครและสอบได้ส่วนใหญ่ในระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เร้า ลิทธิรัตน์ ซึ่งได้เคราะห์ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม ในปี 2526 ปรากฏว่า รายได้บุคลากรและมาตรการของนักศึกษาในส่วนของวิทยาเขตเทคโนโลยีคือ เนื้อหาที่มีรายได้ของบุคลากรและมาตรการของนักศึกษาที่อยู่ใน

ส่วนภูมิภาคอื่น ๆ ก็อ อยู่ในระดับค่า ระหว่าง 1001 – 2000 บาท จำนวนมากที่สุด (เช้า ลักษณ์ 2526 : 54) สำหรับส่วนที่ตั้งมาตรฐานค่าชดเชยผู้สมัครมีรายได้น้อยอาจจะเนื่องมาจากการปัจจัยทางเศรษฐกิจและเป็นอาชีพที่มีรายได้น้อยคัดที่ พจน์ สะเพียรชัย ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ที่ประกอบอาชีพทางเศรษฐกิจจะมีรายได้ต่ำกว่าผู้มีเงินเดือน หรือรับจ้าง และผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัวหรือมีรายได้จากทรัพย์สิน (พจน์ สะเพียรชัย 2521 : 7)

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว จะเห็นได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจ และรายได้ของบิดาและมารดา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับค่า หั้งในส่วนของผู้สมัครและสอบได้ และรวมถึงรากศักดิ์ญาณี ๆ ที่กำลังศึกษาอยู่ หั้งนี้ เพราะผู้ที่สมัครและสอบได้มากที่สุดเป็นผู้ที่บิดาและมารดาประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรม

นอกจากนั้น ผลการวิจัยพบว่า ผู้สมัครที่มีความคิดเห็นร้ายใจสูง มีอัตราส่วนการสอบได้สูง เชนเดียวกัน ซึ่งหมายถึงโอกาสของการสอบได้ของผู้สมัคร ยิ่งบิดามารดา มีรายได้สูง โอกาสการสอบได้ของบุตรก็มากยิ่งขึ้น แสดงให้เห็นว่า รายได้ของบิดาและมารดา มีอิทธิพลต่อการสอบเข้าศึกษาตอนบุตร

7. จากผลการวิจัย ปรากฏว่า บิดาและมารดาของผู้สมัครและสอบได้ จบการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุด ก็อ ผู้ที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา สมัคร 3137 คน สอบได้ 919 คน และที่มารดาจบการศึกษาระดับประถมศึกษา สมัคร 3699 คน สอบได้ 1055 คน แสดงให้เห็นว่า การศึกษาของบิดา และมารดาของผู้สมัครและสอบได้อยู่ในระดับค่า

นอกจากนั้นผลการวิจัยพบว่า ผู้บิดามารดาที่มีการศึกษาสูง มีอัตราส่วนการสมัครและสอบได้สูง หมายถึงโอกาสของการสอบได้ของผู้สมัคร ยิ่งบิดามารดา มีการศึกษาสูงขึ้น โอกาสการสอบได้ของบุตรก็มากยิ่งขึ้น แสดงให้เห็นว่า การศึกษาของบิดาและมารดา มีอิทธิพลต่อการสอบเข้าศึกษาตอนบุตร

8. จากผลการวิจัย ปรากฏว่า ผู้สอบได้ในแต่ละสาขาวิชา ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 50% ของคะแนนเต็ม และในจำนวนสาขาวิชาทั้งหมด 25 สาขาวิชา มีเพียง 6 สาขาวิชาเท่านั้นที่คะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 50% ของคะแนนเต็ม คือ สาขาวิชาพนิชยการ เศรษฐศาสตร์ ตลาด ประโภคกรมัธยมทั่วไป ประโภคกรมัธยม ราชบัณฑิต และประโภคกรมัธยม ราชปิพัฒน์ อย่างไรก็ตามคะแนนเฉลี่ยดังกล่าวก็ไม่สูงกว่า 50% ของคะแนนเต็มมากนัก แสดงให้เห็นว่า ความรู้ของผู้สอบได้อยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนสาขาวิชาที่ผู้สอบได้ ได้คะแนนต่ำกว่า 50% ของคะแนนเต็มมาก และคะแนนมีความกระจายมาก หรือแตกต่างกันมาก คือ สาขาวิชาช่าง สำรวจ ระดับวิชาชีพขั้นสูง โดยได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 50% ของคะแนนเต็ม ประมาณ 38% และคาดความกระจายของคะแนนเป็น 44.98 สาขาวิชาครุภัณฑ์ศึกษาบัญชี ได้คะแนนต่ำกว่า 50% ของคะแนนเต็ม ประมาณ 20% และคาดความกระจายของคะแนน เป็น 65.27 และสาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม เครื่องกลได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 50% ของคะแนนเต็ม ประมาณ 15% และคาดความกระจายของคะแนนเป็น 42.63 สาเหตุสำคัญที่ผู้สอบเข้าได้ส่วนใหญ่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ และคะแนนกระจายมาก อาจเป็นเพราะความรู้ความสามารถของผู้ที่สอบได้อยู่ในระดับต่ำ และคนในกลุ่มนี้ความรู้ความสามารถลดแตกต่างกันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาขาวิชาช่างสำรวจระดับวิชาชีพขั้นสูง อย่างไรก็ตาม สาเหตุดังกล่าวอาจจะขึ้นอยู่กับความยากง่าย ความจำเป็นและความเกี่ยวข้องของข้อทดสอบอีกด้วย

ขอเชิญชวน

จากผลการศึกษาสถานภาพของผู้สอบเข้าศึกษาคolloquium วิทยาเขตเทคโนโลยีไทย ปีการศึกษา 2529 ผู้วิจัยมีขอเสนอแนะ ดังนี้

ก. ขอเชิญแนะนำหัวข้อเรียน ครุศาสตร์ และผู้ที่เกี่ยวข้องให้ทราบ

1. ผู้บริหารควรพิจารณาขยายห้องเรียน หรือเพิ่มจำนวนนักศึกษาในสาขาวิชาที่มีจำนวนมากหรือต้องการเรียน จำนวนมาก และให้มีห้องเรียนของกลุ่มตัวและสอนได้ หรือรับไว้ได้ค่า ซึ่งได้แก่ สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สารเคมี คือ ห้องเรียนที่ต้องใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ บัญชีและพาณิชยการ

อย่างไรก็ตาม ใน การที่จะขยายห้องเรียน หรือเพิ่มจำนวนนักศึกษา หรือยังคง เปิดสอน หรือยุบหลักสูตรสาขาใดสาขาหนึ่ง นั้น นอกจากจะพิจารณาถึงจำนวนผู้สมัคร และอัตราส่วนของการสมัครและสอบได้แล้ว ยังจำเป็นต้องพิจารณาถึงทิศทางของหลักสูตร ความต้องการของตลาดแรงงาน นโยบายและจุดมุ่งหมายของการศึกษาของชาติ ตลอดจน ความพร้อมทั้งในด้านงบประมาณ บุคลากร และเครื่องไม้เครื่องมือ อีกด้วย

2. ผู้บริหารระดับสูง ควรจะมีนโยบายและแนวทางช่วยเหลือนักศึกษาในวิทยา เอกเทคโนโลยีมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อระดับให้จำนวนมาก มาจากครอบครัวที่มีความคิดเห็น ประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรม ซึ่งฐานะเศรษฐกิจและรายได้อยู่ในระดับปานกลาง ในการสนับสนุน และการอุปการะทางการเงินอยู่ในวงจำกัด โดยอาศัยการศึกษาและพัฒนาตัวเองอยู่ในระดับ ต่ำ เนื่องจากภูมิหลังทางเศรษฐกิจของนักศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งต่อการมีโอกาสทาง การศึกษาและการพัฒนาความเชิงบูรุษองค์ความคิดปัญญา อบรม สังคมและร่างกาย ที่ มีภูมิหลังทางเศรษฐกิจดี จะมีโอกาสในการศึกษาและพัฒนาตัวเองได้มาก ส่วนที่มีภูมิหลังทางเศรษฐกิจด้อย ก็มีโอกาสในการศึกษาและพัฒนาตัวเองได้น้อยด้วย

ในส่วนของผู้บริหารระดับวิทยาเขต ก็ควรหาทางช่วยเหลือทางด้านการเงินแก่นักศึกษาในหลายรูปแบบ นอกจากจะจัดหน้าที่ให้แก่นักศึกษาที่ยากจนแล้ว ควรจะจัดตั้งเงิน กองทุนเพื่อให้นักศึกษาได้รับเมื่อขาดแคลน ทั้งนี้เพื่อระดับความคิดมีรายได้โดยย่อมไม่สามารถสนับสนุนทางด้านการเงินได้เพียงพอ จึงทำให้เกิดปัญหาทางการเงินได้มาก ถ้าที่ เช่น สิทธิ์ชัย ได้วิจัยพบว่า นักศึกษาสาขาวิชากลางคุณวิทยา เนื่องในส่วนของวิทยาเอก เทคโนโลยี มีเงินไว้绰ใช้งานเคือน และไม่พอใช้ทุกเคือน ถึง 71.9% และแก้ปัญหาโดยการขอรื้นจากเพื่อนและจำนำทรัพย์สินถึง 54.2% (เช่น สิทธิ์ชัย 2526 : 74) นอกจากนั้น ควรจะได้มีการประสานงานและขอความร่วมมือจากหน่วยงาน โรงเรียน หรือ สถานประกอบการในการรับงานบางอย่างเข้ามาให้นักศึกษาทำ หรือส่งนักศึกษา去做ไปฝึกงาน ภายนอก เพื่อจะได้ช่วยเหลือทางด้านการเงินอีกทางหนึ่ง

3. ผู้บริหารและครุอัจารย์สอน ควรให้ความสนใจด้านการเรียนการสอน เป็นพิเศษ เนื่องจากผลของการวิจัยปรากฏว่า ผู้ที่สอบเข้าศึกษาต่อได้ ส่วนใหญ่มีภูมิ ความรู้ความสามารถดี จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครุอัจารย์จะต้องหาทางช่วยเหลือทั้ง วางแผน

เปิดภาคเรียน และช่วยที่มีคุณภาพเรียน ทั้งนี้เพื่อช่วยให้การดำเนินการเรียนการสอนไปตามหลักสูตรที่กำหนด

ในการตรวจเหลือก่อนเปิดภาคเรียน เป็นการเตรียมพื้นฐานของนักศึกษาให้พร้อมที่จะเรียนตามที่หลักสูตรกำหนด พระบรมราชโองการหกเดือนจะคัดเริ่มคนสอนจากจุฬาลงกรณ์ศึกษากำลังปั้นอยู่ หากพื้นฐานของนักศึกษาแตกต่างกันมากและไม่พอ ปัญหาการเรียนการสอนก็เกิดขึ้นได้มาก และอาจจะไม่ประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของหลักสูตรและของสถาบันการศึกษาที่กำหนด ในการตรวจเหลือในวักษณะดังกล่าว จะเป็นอย่างยิ่งที่ครุจะต้องแบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่ม ตามระดับความสามารถและความสามารถของแต่ละบุคคล และพยายามหาทางช่วยเหลือที่อยู่ในกลุ่มคะแนนต่ำ เป็นพิเศษ โดยอาศัยวิธีการค้าง ๆ เชน เปิดหลักสูตรเพิ่มเติมหรือซ้อมเสริม (Remedial course) ก่อนเปิดภาคเรียน เป็นตน แต่ทั้งนี้ จะคงเป็นไปตามความสมัครใจของผู้เรียนและไม่เป็นการบังคับ

สำหรับการตรวจเหลือขั้นที่ก้าลังดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร เป็นสิ่งสำคัญมาก ในการสอนพัฒนาการเรียนรู้พื้นฐานแตกต่างกัน ครุยส์สอนต้องอาศัยวิชากรเข้ามาใช้อย่างมากในการเรียนรู้ที่สอน อย่างไรก็ตาม การเรียนการสอน และในการปฏิบัติ มีกิจกรรมคลุกเคละกลุ่มมีความแตกต่างกัน สำหรับกลุ่มสอนที่รือกกลุ่มที่ไม่คะแนนต่ำ ทุกคนจะต้องได้รับความสนใจเช่นพิเศษ ไม่ว่าจากบุคลิกร ครุยส์สอน หรืออาจารย์ที่ปรึกษา ฉะนั้น จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ควรมีรายชื่อของนักศึกษากลุ่มนี้ เพื่อจะได้เอาใจใส่และหาทางพัฒนาและช่วยเหลือได้ดีที่สุด

4. ผู้บริหารการจะพิจารณาทิศทาง ของสถาบันในอนาคต ใน การเปิดสอนหลักสูตรระดับค้าง ๆ เพื่อถ่องความค้องการทางการศึกษาของประชาชนใน 14 จังหวัดภาคใต้ เป็นอย่างมาก จำกัดความต้องการทางการศึกษาที่มีความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงไปมาก สถาบันการศึกษาทางค้าน อาจเรียกว่า ไกด์ก็องขึ้น ก็อบก็องจังหวัด และไกด์ขยายหลักสูตรดึงระดับวิชาชีพขึ้นสูงในบางสาขาวิชาที่มีความพร้อม ซึ่งรวมทั้งจังหวัดสงขลาและจังหวัดใกล้กัน ไกด์ที่มีสมรรถนะจากจังหวัดเหล่านามากที่สุด หากสถาบันการศึกษาดังกล่าว ไกด์การพัฒนาอย่างเดิมที่ในทุกด้านแล้ว จำนวนที่จะสมัครเรียนศึกษาต่อในวิทยาเขตที่เมือง นโยบาย ทิศทาง และบทบาทของวิทยาเขตที่จะเปลี่ยนแปลงไป พระบรมราชโองการจัดการศึกษาของวิทยาเขตในปัจจุบัน ไกด์อาชีวศึกษาที่มีคุณภาพชองวิทยาเขตที่อยู่ในจังหวัดค้าง ๆ ใน 14 จังหวัดภาคใต้ เป็นฐานสำคัญในการผลิตคุณสำเร็จระดับวิชาชีพเพื่อป้อนเข้าศึกษาต่อในระดับวิชาชีพที่สูงชั้น เป็นการกิจหลักของวิทยาเขตเทคโนโลยีภาคใต้

ในการจัดการศึกษาระดับ...

๙. ข้อ ๘ บูรณะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากสถานภาพฯ ของศึกษาศาสตร์ในสถาบันการศึกษามีความสำคัญและจะเป็นต่อการบริหารการศึกษา การจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการพัฒนาชีวิทยาเหลือด และพัฒนาผู้เรียนให้ก้าวหน้าและเป็นไปตามมาตรฐานป้ายทางที่กำหนด ฉะนั้น ควรจะได้มีการศึกษาให้ลึก เอี่ยดลึกลึกลงไป ทั้งในด้านขอบเขตของเนื้อหาและตัวแปร และควรขยายขอบเขตการศึกษาทางด้านความคิดเห็นและทัศนะต่าง ๆ ของผู้เชี่ยวชาญศาสตร์เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ต่อทางการศึกษาของวิทยาเขตและของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่มากยั่งชัน

บรรณานุกรม

ก่อ สวัสดิพันธิ "การศึกษาของประเทศไทย." วารสารการศึกษาแห่งชาติ

9(เมษายน 2512) : 1

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ พหลศักราช 2520 กรุงเทพ

มหานคร : อักษรบัณฑิต, 2520.

ฐาน แพร็คกุล เทคโนโลยีการวัดผล กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, 2507.

เช้า ลิทธิรัตน์ "การวิเคราะห์ฯ ใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาว่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัย
เทคโนโลยีและอาชีวศึกษา" วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาอุดม
ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

ณัฐพร สังขารี สถานภาพและข้อมูลเพื่อการบริหารการศึกษา วิทยาเขตเทกโน

ภาคใต้ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา, 2529.

เทคโนโลยี, วิทยาเขต ศึกษาประจำปี 2529 แผนกสังคม วิจัยและวางแผน, 2529.

เทคโนโลยี, วิทยาลัย เอกสารการประชุมผู้อำนวยการ 8 - 9 พฤษภาคม 2510.

เทคโนโลยีและอาชีวศึกษา, วิทยาลัย การดำเนินงานโครงการเงินกู้เพื่อพัฒนา
วิทยาลัยเทคโนโลยี โครงการเงินกู้ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา,
2523.

_____ แบบสอบถามนักศึกษาใหม่ โครงการคิดความประเมินผู้นักศึกษาระดับประกาศ-

นียบัตรอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2528.

นพมนย์ บุญจิตรากุลย์ ผลการบริหารการศึกษา กรุงเทพมหานคร : บริษัท เอส.
เอ็ม. เจ็ม. จำกัด, 2525.

พานิช เพียรรัตน์ "ปัญหา หลักการและแนวโน้มของการจัดการศึกษาของไทย."

วารสารสภากาชาดไทยแห่งชาติ 13(ตุลาคม - พฤศจิกายน 2521) : 7.

พระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ. 2518 ราชกิจจานุเบกษา^๑
เลข 92 ตอนที่ 48 วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2518.

พระราชบัญญัติโอนว่าด้วยบังคับของกรรมการอาชีวศึกษา มาเป็นของวิทยาลัยเทคโนโลยีและ
อาชีวศึกษา พ.ศ. 2518

กิตติมศักดิ์ สาระ การปฏิบัติงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร : ส.ส. การพิมพ์, 2523.

มนูญ วงศ์นารี "การถัดเลือกนักบริหารและความอยู่รอดขององค์กร." วารสาร
สังคมศาสตร์ 18(ธันวาคม 2524) : 11.

มังกร พรมโยธี เอกสารการประชรัฐพิธีทางศิลามุขสร้างคึกคักนวยการ วิทยาลัย
เทคโนโลยีกากไก วันที่ 17 มิถุนายน 2498.

ระพี สาคริก "การเกณฑ์ประเมิน" เอกสารประกอบการบรรยายในการสัมมนา
การเกณฑ์ 200 มี กรุงรัตนโกสินทร์ ณ สำนักงานเขตกรุงเทพฯ จังหวัด
เชียงใหม่ 12 เมษายน 2525.

รังสรรค์ ชนะพรพันธ์ หลักภาษาการศึกษา กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิชัย, 2518.

ลวน สายยศ และวงศ์ สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 โรงพิมพ์
ทวีกิจการพิมพ์, 2524.

วิทยากร เจียงกุล ปัญหาที่มีฐานรองประเทศไทยพัฒนา กรุงเทพมหานคร : สำนัก
พิมพ์ดวงกมล, 2521.

วงศ์ อุทราภรณ์ การจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์วงศ์เรือง, 2526.

Ferguson, George A. Statistic Analysis in Psychology and Education.

3 rd. ed. New York, McGraw-Hill Book Co., 1971.

ກາຄພາວກ

แบบสำรวจสถานภาพผู้สมัครสอบ

๐๐๐ เมญสำรวจนี้ไม่มีผลกระทบต่อการสอบของท่านเด็ดขาด ***

ให้กรอก และหากเครื่องหมาย ✓ ในหัวข้อที่กำหนดทุกขอความคิดเห็นจริง

1. ชื่อผู้สมัคร..... 2. เลขที่สอบ.....
3. เพศ 1. ชาย 4. อายุ.....ปี (เมื่อถึงเก็บ) 5. ระดับที่สมัคร 1. ปวช. 3. ปม.
2. หญิง มิ.ย.29 (เศษเดือนใหม่ที่ถึง) 2. ปวส. 4. บ.ตรี
6. สาขาวิชาที่สมัคร
1. ☐ ช่างยนต์	7. ☐ ช่างเทคนิคสถาปัตย.	13. ☐ บัญชี	19. ☐ ปม.หัวไน
2. ☐ ช่างกลโรงงาน	8. ☐ ช่างสำรวจ	14. ☐ เลขาธุการ	20. ☐ ปม.ชย.
3. ☐ ช่างไฟฟ้า	9. ☐ ช่างเทคโนโลยีชีวภาพ	15. ☐ การตลาด	21. ☐ ปม.อา.
4. ☐ ช่างกลเกษตร	10. ☐ ช่างไฟฟ้ากำลัง	16. ☐ อุตสาหกรรม	22. ☐ บ.ตรีธุรกิจบัญชี
5. ☐ ช่างเครื่องกลเรือ	11. ☐ ช่างอิเล็กทรอนิกส์	17. ☐ พาหะ	23. ☐ บ.ตรี อุต.ชย.
6. ☐ ช่างก่อสร้าง	12. ☐ พนิชยการ	18. ☐ คหกรรมหัวไน	24. ☐
7. ภูมิลำเนาผู้สมัคร 1. สังขยา 6. น้ำตก 11. พังงา
2. ☐ นครศรีธรรมราช	7. ☐ นาวาธิวาส	12. ☐ ภูเก็ต
3. ☐ พัทลุง	8. ☐ สุราษฎร์ธานี	13. ☐ ชุมพร
4. ☐ ยะลา	9. ☐ สุโขทัย	14. ☐ รุ่งนอง
5. ☐ ครังศรี	10. ☐ กรุงเทพฯ	15. ☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....
8. สำเร็จการศึกษาจาก 1. ร.ร.รัฐบาล(โปรดระบุ).....
2. ร.ร.เอกชน(โปรดระบุ).....
9. อาชีพของบุคคล 1. นักเรียน 10. อาชีพของมารดา 1. นักเรียน
-		
--	--
2. ☐ รัฐวิสาหกิจ	2. ☐ รัฐวิสาหกิจ
3. ☐ ธุรกิจเอกชน	3. ☐ ธุรกิจเอกชน
4. ☐ ค้ายา	4. ☐ ค้ายา
5. ☐ รับจำนำ	5. ☐ รับจำนำ
6. ☐ ลูกจ้าง	6. ☐ ลูกจ้าง
7. ☐ เกษตรกรรม	7. ☐ เกษตรกรรม
8. ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	8. ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
11. รายได้ของบุคคล 1. ต่ำกว่า 1,500 บาท
คงคือน 2. 1,501-2,500 บาท
หากถึงแพកรม 3. 2,501-3,500 บาท
ไม่องากาเครื่องหมาย 4. 3,501-4,500 บาท
หากถึงแพกรม 5. 4,501-6,000 บาท
6. 6,001-7,500 บาท
7. 7,501-9,000 บาท
8. 9,001-10,000 บาท
9. มากกว่า 10,000 บาท
12. รายได้ของมารดา 1. ต่ำกว่า 1,500 บาท
คงคือน 2. 1,501-2,500 บาท
หากถึงแพกรม 3. 2,501-3,500 บาท
ไม่องากาเครื่องหมาย 4. 3,501-4,500 บาท
5. 4,501-6,000 บาท
6. 6,001-7,500 บาท
7. 7,501-9,000 บาท
8. 9,001-10,000 บาท
9. มากกว่า 10,000 บาท
13. ระดับการศึกษาของบุคคล
-		
--	--
1. ☐ ประถมศึกษา (ป.1-6 หรือ 7)	14. ระดับการศึกษาของมารดา
2. ☐ มัธยมศึกษา (ม.ต.1-มศ.5 หรือ ม.1-6 หรือ ปวช.)	1. ☐ ประถมศึกษา
3. ☐ อุดมศึกษา (ปวส. , บ.ตรี ขึ้นไป)	2. ☐ มัธยมศึกษา
	3. ☐ อุดมศึกษา

កម្មសារ ការងារ និង ការបង្កើត និង ការអនុវត្តន៍

ភាគី

Commerce (អាជីវការ)

No. of Students = 231

SUBJECT	MEAN	SD	379	322	322	301	301	288
TOTAL	315.8009	21.57509	379	322	322	301	301	288
TOTAL	315.8009	21.57509	379	322	322	301	301	288

ភាគី

Csurveying (ចានសំរាង)

No. of Students = 65

SUBJECT	MEAN	SD	126	57	57	45	45	30
MATH	54	16.15978	126	57	57	45	45	30
LANG	93.75384	11.79186	134	96	95	89	89	68
PPRI	81.2	13.30265	110	86	86	74	74	50
DCI	27.64616	6.592371	45	30	30	25	25	15
	27.64616	6.592371	45	30	30	25	25	15
TOTAL	284.2462	40.28473	427	294	292	258	258	243

ភាគី

Architect (ចានពេណិតណ៍មួយក្រុម)

No. of Students = 72

SUBJECT	MEAN	SD	391	340	340	304	303	287
TOTAL	323.6945	29.80968	391	340	340	304	303	287
TOTAL	323.6945	29.80968	391	340	340	304	303	287

ភាគីខ្លួន

ACCOUNT (ប័ណ្ណី)

No. of Students = 133

SUBJECT	MEAN	SD	56	46	45	41	41	27
ASI	42.72932	5.995136	56	46	45	41	41	27
JSI	57.79699	4.821243	82	59	59	56	56	46
CO	84.25564	16.6831	132	90	90	76	76	54
TOTAL	184.782	17.7456	245	188	187	174	174	162

ระดับวิชาชีพชั้นสูง

SECRETARY (เลขานุการ)
No. of Students = 125

SUBJECT	MEAN	SD							
BASI	37.792	6.246584	52	-	40	40	-	36	36
OFFI	55.144	7.049196	69	-	59	59	-	53	53
SHOR	75.616	25.18153	100	-	91	91	-	75	74
TYPI	60.584	19.59069	100	-	73	73	-	52	52
TOTAL	229.136	27.40139	294	-	246	245	-	215	215
									185

ระดับวิชาชีพชั้นสูง

MARKETING (การตลาด)
No. of Students = 70

SUBJECT	MEAN	SD							
BASI	43.07143	6.234277	56	-	46	46	-	40	40
BUSI	56.62857	7.205514	98	-	59	59	-	54	54
MARK	119.6571	9.471586	142	-	122	122	-	116	116
TOTAL	219.3571	9.394355	247	-	221	221	-	214	213
									205

ระดับวิชาชีพชั้นสูง

DSURVEYING (ช่างสำรวจ)
No. of Students = 60

SUBJECT	MEAN	SD							
BASI	78.88333	13.04365	111	-	87	86	-	72	71
PROF	45.66667	37.08309	139	-	56	55	-	20	19
TOTAL	124.55	44.98051	230	-	143	142	-	92	90

ระดับวิชาชีพชั้นสูง

DARCHITECT (ช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม)
No. of Students = 53

SUBJECT	MEAN	SD							
BASI	73.8868	12.01517	110	-	79	79	-	69	69
PROF	55.22641	20.56159	120	-	61	59	-	46	45
TOTAL	129.1132	21.23074	194	-	134	134	-	119	117

ระดับวิชาชีพชั้นสูง

TRANSPORTATION (เทคโนโลยีโลจิสติกส์)
No. of Students = 23

SUBJECT	MEAN	SD							
BASI	76.47826	7.430045	95	-	81	81	-	74	73
PROF	104.2609	10.68202	127	-	107	106	-	103	99
TOTAL	180.7391	11.66634	204	-	182	181	-	176	175

ระดับวิชาชีพชั้นสูง

MECHANICAL POWER (ช่างแม็ค)
No. of Students = 131

SUBJECT	MEAN	SD							
BASI	81.40458	8.088983	105	-	84	84	-	78	78
PROF	98.37405	10.40648	128	-	101	101	-	94	94
TOTAL	179.7786	14.10397	229	-	184	183	-	172	172

ระดับวิชาชีพชั้นสูง

FARM (ช่างกลเกษตร)
No. of Students = 25

SUBJECT	MEAN	SD								
BASI	72.88	7.617472	91	-	77	77	-	70	-	70
PROF	88.44	10.68485	120	-	93	92	-	87	-	84
TOTAL	161.32	11.3444	197	-	163	163	-	157	-	154

ระดับวิชาชีพชั้นสูง

MARINE (ช่างเครื่องกลเรือ)
No. of Students = 21

SUBJECT	MEAN	SD								
BASI	81.28571	6.095633	92	-	85	83	-	78	-	77
PROF	82.04762	7.961026	99	-	83	82	-	78	-	77
TOTAL	163.3333	10.99503	190	-	169	167	-	155	-	155

ระดับวิชาชีพชั้นสูง

MACHINE TOOL (ช่างกลโรงงาน)
No. of Students = 65

SUBJECT	MEAN	SD								
BASI	77.52308	8.501781	103	-	81	81	-	74	-	59
PROF	86.58462	10.83282	112	-	90	90	-	82	-	65
TOTAL	164.1077	13.85986	203	-	168	167	-	158	-	146

ระดับวิชาชีพชั้นสูง

METAL (ช่างโลหะ)

No. of Students = 64

SUBJECT	MEAN	SD								
BASI	72.57813	9.05161	93	-	76	76	-	68	-	55
PROF	77.14063	11.8939	109	-	82	82	-	73	-	48
PRAC	38.4375	7.25404	47	-	41	41	-	38	-	15
TOTAL	188.1563	13.7832	226	-	193	192	-	179	-	170

ระดับวิชาชีพชั้นสูง

EPOWER (ช่างไฟฟ้ากำลัง)

No. of Students = 100

SUBJECT	MEAN	SD								
BASI	86.26	10.25436	116	-	92	91	-	83	-	51
PROF	50.16	12.37555	81	-	54	54	-	44	-	27
TOTAL	138.42	16.19395	184	-	143	143	-	127	-	120

ระดับวิชาชีพชั้นสูง

ETRONICS (ช่างอิเล็กทรอนิกส์)

No. of Students = 71

SUBJECT	MEAN	SD								
BASI	91.45071	9.268721	116	-	96	95	-	88	-	70
PROF	101.2817	14.0854	142	-	106	105	-	95	-	73
TOTAL	192.7324	18.34489	256	-	198	197	-	182	-	171

ระดับวิชาชีพชั้นสูง

FOOD (อาหารและโภชนาการ)

No. of Students = 64

SUBJECT	MEAN	SD								
BASI	83.23438	11.91342	137	-	87	87	-	78	-	59
PROF	96.40625	12.2062	130	-	102	101	-	90	-	73
TOTAL	179.6406	19.18852	250	-	188	186	-	169	-	157

ระดับวิชาชีพชั้นสูง

TEXTILE

(ผ้าและเครื่องแต่งกาย)

No. of Students = 65

SUBJECT	MEAN	SD								
BASI	75.50769	12.66873	119	-	79	78	-	69	-	53
PROF	94.47692	7.400842	113	-	98	98	-	92	-	78
TOTAL	169.9846	16.06566	227	-	176	175	-	162	-	150

ระดับวิชาชีพชั้นสูง

HOME

(ครอบครัวสตรีทัว่ไป)

No. of Students = 65

SUBJECT	MEAN	SD								
BASI	63.71429	10.29165	108	-	87	86	-	79	-	66
PROF	111.7619	7.685785	128	-	117	116	-	107	-	96
TOTAL	195.4762	14.84503	230	-	201	201	-	186	-	172

ฝึกหัดครุภัณฑ์

EDUCATION

(ป.ม.ทัว่ไป)

No. of Students = 70

SUBJECT	MEAN	SD								
APPI	115.5714	7.28125	139	-	118	118	-	112	-	106
THAI	57.62857	5.232229	73	-	59	59	-	56	-	43
INTE	36.57143	5.139675	46	-	38	38	-	36	-	22
TOTAL	209.7714	10.49795	254	-	213	213	-	204	-	198

ฝึกหัดครุภัณฑ์

ED-MECHANICS

(ป.ม.ช่างยนต์)

No. of Students = 21

SUBJECT	MEAN	SD								
GENE	60.33333	3.241651	66	-	63	62	-	59	-	54
INTE	83.09524	2.044906	87	-	85	84	-	82	-	79
TOTAL	143.4286	3.774141	152	-	145	145	-	142	-	136

ฝึกหัดครุภัณฑ์

ED-ELECTRICAL

(ป.ม.ช่างไฟฟ้า)

No. of Students = 25

SUBJECT	MEAN	SD								
GENE	57.12	8.056411	70	-	63	61	-	55	-	45
INTE	58.8	7.652454	70	-	60	60	-	60	-	40
TOTAL	115.92	12.92107	140	-	125	123	-	108	-	95

ระดับปริญญาตรี**BACCOUNTING (บธ.บ.ธุรกิจศึกษา น้ำเงี้ยว)**
No. of Students = 20

SUBJECT	MEAN	SD	114	-	101	98	-	84	82	-	73
LANG	89.8	12.62378	58	-	40	38	-	30	28	-	20
MATH	34.2	8.897192	122	-	83	74	-	64	59	-	25
SPE1	69.6	27.42336	100	-	64	62	-	33	30	-	6
SPE2	46.35	29.90197	132	-	118	118	-	112	108	-	96
SPE4	113.3	9.279514	53	-	48	48	-	45	45	-	35
BAS1	45.55	4.488592	51	-	44	44	-	37	36	-	30
BAS2	39.6	5.686835	580	-	491	484	-	409	403	-	355
TOTAL	438.4	65.26676									

ระดับปริญญาตรี**BMECHANICAL (ศ.ม.บ. เกismoek)**
No. of Students = 15

SUBJECT	MEAN	SD	60	-	50	50	-	48	44	-	36
SCIE	47.33333	6.051638	117	-	99	95	-	91	90	-	72
LANG	92.93333	11.10233	124	-	88	84	-	60	56	-	48
MATH	72.26666	20.36818	248	-	207	203	-	189	189	-	180
SPE1	200.0667	17.04292	214	-	195	188	-	176	173	-	146
SPE2	181.8667	16.69277	686	-	612	593	-	565	565	-	547
TOTAL	594.4667	42.62519									

ตารางที่ 1 จำนวนผู้มาสมัครและสอบได้เข้าணกตามหลักสูตร สาขาวิชา และเพศ

สาขาวิชา	ระดับ	ชาย		หญิง		รวม	
		สมัคร	สอบได้	สมัคร	สอบได้	สมัคร	สอบได้
พัฒนาการ	ปวส.	133	34	709	197	842	231
ช่างสำรวจ	ปวส.	114	53	22	12	136	65
ช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม	ปวส.	210	61	45	11	255	72
บัญชี	ปวส.	78	19	453	114	531	133
เลขานุการ	ปวส.	3	-	260	125	263	125
การตลาด	ปวส.	74	6	319	64	393	70
ช่างสำรวจ	ปวส.	82	53	9	7	91	60
ช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม	ปวส.	74	47	12	6	66	53
ช่างก่อสร้าง	ปวส.	43	42	-	-	43	42
ช่างเทคโนโลยีชิ่งส์	ปวส.	134	23	1	-	135	23
ช่างยนต์	ปวส.	404	131	-	-	404	131
ช่างกลเกียรต์	ปวส.	55	25	-	-	55	25
ช่างกลเครื่อง	ปวส.	118	21	-	-	118	21
ช่างกลโรงงาน	ปวส.	156	64	1	1	157	65
ช่างโลหะ	ปวส.	184	62	3	2	187	64
ช่างไฟฟ้าภายนอก	ปวส.	569	29	14	1	563	100
ช่างอิเล็กทรอนิกส์	ปวส.	342	70	17	1	359	71
อาหารและไกอนการ	ปวส.	1	1	118	63	119	64
ผ้าและเครื่องแคงกาย	ปวส.	-	-	116	65	116	65
คหกรรมศาสตร์ทั่วไป	ปวส.	-	-	96	63	98	63
ป.ม.ทั่วไป	ป.ม.	41	5	130	65	171	70
ป.ม.ช่างยนต์	ป.ม.	42	21	-	-	42	21
ป.ม.ช่างไฟฟ้า	ป.ม.	30	22	3	3	33	25
บช.บ.ช่างกิจศึกษา บัญชี	ป.ครี	15	4	81	16	96	20
ก.อ.บ.เชิงลักษณะ	ป.ครี	100	15	-	-	100	15
รวม		3002	878	2411	816	5413	1694

ตารางที่ 2 จำนวนผู้มาสมัครและสอบได้จำแนกตามระดับหลักสูตร สาขาวิชาและประเภทสถานศึกษา

สาขาวิชา	ระดับ	รัฐบาล		เอกชน		ไม่ระบุ		รวม	
		สมัคร	สอบได้	สมัคร	สอบได้	สมัคร	สอบได้	สมัคร	สอบได้
พัฒนาการ	ปวช.	547	166	243	51	52	14	842	231
	ปวช.	107	49	17	5	12	11	136	65
	ปวช.	157	32	41	11	57	29	255	72
	ปวส.	231	82	255	47	45	4	531	133
	ปวส.	145	86	97	25	21	14	263	125
	ปวช.	198	53	123	8	72	9	393	70
	ปวส.	58	32	20	19	13	9	91	60
	ปวส.	40	30	22	19	24	4	66	53
	ปวส.	43	42	-	-	-	-	43	42
	ปวส.	111	21	19	-	5	2	135	23
	ปวส.	287	107	88	10	29	14	404	131
	ปวส.	35	9	17	3	3	3	55	25
	ปวส.	47	13	13	2	58	6	118	21
	ปวส.	143	52	-	-	14	13	157	65
	ปวส.	181	61	-	-	6	3	187	64
	ปวส.	435	84	116	4	32	12	583	100
	ปวส.	317	65	36	3	6	3	359	71
	ปวส.	114	59	-	-	5	5	119	64
	ปวช.	100	55	-	-	16	10	116	65
	ปวส.	94	59	-	-	4	4	98	63
	ป.น. หัวไป	152	64	17	6	2	-	171	70
	ป.น. จ้างยานค์	36	18	3	1	3	2	42	21
	ป.น. จ้างไฟฟ้า	30	22	1	1	2	2	33	25
	บช.บ. ช่างก่อสร้าง มัธยม	60	16	34	2	2	2	96	20
	ก.อ.บ. เกษตรic กอง	89	15	9	-	2	-	100	15
รวม		3757	1302	1171	217	485	125	5413	1694

ການນັກ ຂໍ້ມັນເພື່ອຫຼັກແລກສ່ວນໃດ ຈຳເປົ້າຄວາມຮັດບັດສຳພາ ພາວັນງາ ແລະ ອິນິດໆທີ່

ສານາງວ່າງ	ໄຕຕົມ	ສັງຈັກ	ນັກງ່າງ	ນັກງ່າງ	ໜັກງ່າງ																				
ພະຍົກາງ	ປັກ.	699	203	23	5	25	2	4	-	3	2	13	1	9	12	6	3	25	4	3	1	2	1	1	
ນັກສ່າງ	ປັກ.	60	30	14	5	8	6	9	3	3	-	3	3	3	2	2	1	1	1	1	-	-	-	-	
ນາງເທົກສອນັກທະການ	ປັກ.	172	38	17	3	15	6	5	1	2	-	15	5	9	3	-	3	-	3	3	1	1	1	-	
ນັກງ່າງ	ປັກ.	261	92	68	11	45	6	22	7	13	5	13	3	14	4	13	1	6	1	4	1	1	-	3	
ເຈົ້ານາງ	ປັກ.	92	32	27	14	27	7	10	7	21	19	16	12	8	1	-	4	4	4	4	7	6	1	1	
ກາກຄວາກ	ປັກ.	173	29	34	10	46	11	16	3	9	2	2	2	4	-	4	-	8	1	3	-	1	1	2	
ຈາງສ່າງ	ປັກ.	48	37	9	3	10	7	3	3	2	1	4	2	3	1	1	1	1	1	1	1	1	-	-	
ງານເຫັນສອນັກທະການ	ປັກ.	40	28	7	5	1	1	15	7	3	1	8	2	4	2	-	1	-	-	-	-	-	-	7	
ງານຄອງການ	ປັກ.	7	7	4	4	4	4	4	-	1	1	2	2	1	1	1	2	-	3	3	3	3	-	-	
ງານເຫັນໄປຂອບຂາຍ	ປັກ.	71	10	11	3	11	3	10	2	8	-	8	1	1	1	1	-	2	-	4	-	-	-	4	
ງານຍົກ	ປັກ.	105	36	80	29	35	9	20	7	20	11	22	3	17	6	8.	2	21	2	21	4	14	.2	.3	
ງານກວດຫຼາຍ	ປັກ.	26	8	6	2	11	7	3	1	-	-	2	2	-	-	-	2	1	-	-	-	-	-	-	
ງານກວດກົດ	ປັກ.	24	6	14	6	13	3	6	1	2	-	9	-	-	-	-	3	1	-	-	-	-	-	-	
ງານກວດງານ	ປັກ.	45	20	29	9	16	3	19	10	-	1	-	-	19	5	-	1	-	2	-	6	2	.5	3	
ງານໄລຍະ	ປັກ.	55	12	37	22	29	5	7	2	11	5	8	-	10	6	8	.5	5	1	-	1	-	-	-	
ງານໄຫັດກໍລັງ	ປັກ.	149	29	104	14	61	7	37	10	48	13	27	4	27	-	34	4	26	4	2	1	5	-	15	
ງານເຈົ້າຫຼັກ	ປັກ.	123	32	35	18	46	4	19	2	4	-	15	2	1	1	18	1	2	-	3	1	3	1	24	
ດາනາງແລະໄດ້ງວນການ	ປັກ.	47	32	11	4	24	8	8	3	9	2	2	1	4	2	4	3	2	1	1	1	1	-	1	
ນາແລະເຈົ້າຂອງຜົນການ	ປັກ.	43	26	10	4	11	5	3	3	8	5	6	2	10	5	5	3	2	1	-	-	-	-	1	
ດານການສັດຖະກິນການ	ປັກ.	44	25	12	4	13	10	-	-	4	2	3	3	12	10	2	2	-	-	1	1	-	-	1	
ປ.ນ.ທ້ານ	ປັກ.	72	30	34	16	13	5	2	1	8	3	15	5	6	3	5	3	6	3	-	-	-	-	171	
ປ.ນ.ວົງນິກ	ປັກ.	14	11	11	7	1	1	-	-	2	2	2	2	1	1	-	-	1	-	1	-	-	-	70	
ປ.ນ.ງານໄຫັດກໍ	ປັກ.	14	11	11	7	1	1	-	-	2	2	2	2	1	1	-	-	1	-	-	-	-	-	33	
ບ.ນ.ນິກສຶກພານຸກ	ປັກ.	26	5	25	1	9	1	4	-	6	1	2	-	4	2	-	1	1	-	1	-	-	-	20	
ບ.ນ.ປ.ເງົາວິກ	ປັກ.	2439	790	712	207	488	122	234	.78	210	82	199	56	156	69	142	40	131	29	60	22	48	17	58	9
ກົມ																									

ตารางที่ 4 จานวนผู้มีผลผลิตต่อตัวบุคคล จานวนคนมีผลผลิตต่อตัวบุคคล สำนักงาน ผล จำนวนผู้มีผลผลิตต่อตัวบุคคล

สำนักงาน	รวม	รัฐบาล	รัฐวิสาหกิจ	ธุรกิจเอกชน	ค่าวิถี	รัฐฯ	อัตรา	แรงงาน	แรงงาน	แรงงาน	แรงงาน	แรงงาน	แรงงาน
	ส่วน	ส่วน	ส่วน	ส่วน	ส่วน	ส่วน	ส่วน	ส่วน	ส่วน	ส่วน	ส่วน	ส่วน	ส่วน
พัฒนาฯ	ป.ร.ช.	153	53	31	9	17	5	234	47	91	23	18	4
ดูแลเด็กฯ	ป.ร.ช.	25	9	1	-	3	-	18	3	7	3	5	3
ร่างส่งท้าว	ป.ร.ช.	84	25	5	2	5	2	47	11	31	6	4	2
ร่างส่งคนเพื่อติดตามนักเรียน	ป.ร.ช.	89	18	11	1	7	3	140	40	60	13	17	5
สูญเสีย	ป.ร.ช.	37	24	1	1	3	2	52	18	29	13	6	4
ตรวจสอบฯ	ป.ร.ช.	53	8	8	1	5	-	120	23	30	3	6	1
ตรวจสอบฯ	ป.ร.ช.	20	13	3	2	3	-	12	8	5	3	1	1
ตรวจสอบฯ	ป.ร.ช.	26	15	2	1	3	1	19	13	9	5	1	-
ตรวจสอบฯ	ป.ร.ช.	6	6	2	2	-	-	-	-	7	7	-	-
ตรวจสอบฯ	ป.ร.ช.	30	4	5	-	-	-	22	3	11	3	4	2
ตรวจสอบฯ	ป.ร.ช.	63	17	8	4	1	1	47	11	32	8	14	4
ตรวจสอบฯ	ป.ร.ช.	12	4	-	-	-	-	2	2	4	1	1	-
ตรวจสอบฯ	ป.ร.ช.	11	2	-	-	-	-	10	2	5	2	1	1
ตรวจสอบฯ	ป.ร.ช.	22	10	-	-	1	-	24	7	18	5	3	2
ตรวจสอบฯ	ป.ร.ช.	24	6	2	1	2	1	31	9	22	9	3	-
ตรวจสอบฯ	ป.ร.ช.	89	10	28	2	8	1	99	23	40	6	14	4
ตรวจสอบฯ	ป.ร.ช.	71	15	15	2	5	3	69	9	44	8	11	3
ตรวจสอบฯ	ป.ร.ช.	19	8	1	-	-	-	9	4	10	7	5	3
ตรวจสอบฯ	ป.ร.ช.	16	11	1	-	-	-	12	9	4	3	2	1
ตรวจสอบฯ	ป.ร.ช.	11	6	-	-	1	-	15	9	1	1	1	1
ตรวจสอบฯ	ป.ร.ช.	17	2	1	4	2	-	24	7	7	-	2	-
ตรวจสอบฯ	ป.ร.ช.	.31	.17	.2	.1	.4	.2	.24	.7	.7	-	.2	.1
ป.ร.ช.	5	3	-	-	-	5	3	4	2	1	1	25	10
ป.ร.ช.	5	4	2	2	1	3	3	-	-	-	19	13	1
ป.ร.ช.	20	6	3	1	1	-	27	4	10	3	1	-	22
ป.ร.ช.	11	2	2	-	4	-	12	2	9	1	1	-	48
รวม		933	396	133	31	75	22	1053	270	489	135	43	1695

ทางที่ ๖ จราจรเส้นทางและถนนโดย ทางพิเศษฯ ถนนบ้านหม้อ ถนนบ้านแพะ ถนนวังน้ำเขียว ถนนบ้านนา

ສາງວົງວາ	ໄລຍະ	ຕ້າງວາ		1501 – 1501		1501 – 2500		2501 – 3500		3501 – 4500		4501 – 6000		6001 – 7500		7501 – 9000		9001 – 10000		ນາກາວາ 10000		ນຸ່ມຂະບົບ		ກະມາ	
		ສັນຕິພາບ	ສົມຜົນ	ສັນຕິພາບ	ສົມຜົນ	ສັນຕິພາບ	ສົມຜົນ	ສັນຕິພາບ	ສົມຜົນ	ສັນຕິພາບ	ສົມຜົນ	ສັນຕິພາບ	ສົມຜົນ	ສັນຕິພາບ	ສົມຜົນ	ສັນຕິພາບ	ສົມຜົນ	ສັນຕິພາບ	ສົມຜົນ	ສັນຕິພາບ	ສົມຜົນ	ສັນຕິພາບ	ສົມຜົນ		
ເພື່ອບກາງ	ປ່າຍ*	104	13	191	33	128	25	113	33	107	36	41	21	24	9	13	3	13	3	103	55	842	231		
ຈາງຕີງວາ	ປ່າຍ*	23	7	30	12	12	9	25	6	9	6	4	2	3	2	–	–	–	–	30	21	136	65		
ຈາງເຫັນດີດໍານັ້ນຄົມຍາກວາ	ປ່າຍ*	26	2	39	7	34	8	31	10	32	9	17	5	9	5	7	2	3	1	57	23	255	72		
ນັງ*	ປ່າຍ*	32	4	106	34	111	27	65	15	61	15	28	6	10	3	6	1	4	1	108	27	531	133		
ເຈົ້າທູກາ	ປ່າຍ*	16	8	63	32	46	17	29	15	19	12	8	3	4	3	2	1	4	3	72	31	263	125		
ກາກຄາກ	ປ່າຍ*	19	2	82	14	69	8	50	10	35	9	13	5	4	2	7	2	3	–	111	18	393	70		
ຈາງສ້າງວາ	ປ່າຍ*	20	12	25	20	20	12	8	5	10	5	2	1	–	–	–	2	1	4	4	91	60			
ຈາງຫັນຄົມຍາກວາ	ປ່າຍ*	6	1	14	9	17	8	12	10	16	11	8	3	–	–	1	–	1	11	10	86	53			
ຈາງກວຽງ	ປ່າຍ*	5	5	12	12	1	1	–	–	11	1	1	1	2	1	1	–	–	–	20	19	43	42		
ຈາງຫັນໄນໃຫ້ອັນດາງ	ປ່າຍ*	21	3	35	5	25	5	21	1	9	2	4	1	4	1	1	–	–	–	14	5	135	23		
ຈາງຍັກ	ປ່າຍ*	76	21	134	40	57	18	42	8	30	8	12	6	4	4	1	3	–	40	25	404	131			
ຈາງຄວາມ	ປ່າຍ*	8	4	19	10	10	5	7	2	5	–	–	1	–	–	–	–	–	–	5	4	55	25		
ຈາງຄວາມ	ປ່າຍ*	10	–	27	6	10	1	11	4	4	3	2	–	–	–	–	–	–	–	53	5	118	21		
ຈາງຄວາມ	ປ່າຍ*	21	5	32	9	34	13	18	9	13	5	8	2	2	2	2	1	–	–	27	19	157	65		
ຈາງຄວາມ	ປ່າຍ*	44	14	52	17	24	10	28	6	9	3	5	3	–	–	1	1	–	–	24	10	187	64		
ຈາງໄມ້	ປ່າຍ*	70	12	155	27	93	19	69	8	71	8	15	1	15	2	2	–	10	3	83	20	583	100		
ຈາງໄສ່ຫຼາກລົ້ມ	ປ່າຍ*	46	3	80	12	52	8	46	9	46	10	17	4	11	2	4	1	3	3	54	20	359	71		
ຈາງໄສ່ຫຼາກຫຼີດ	ປ່າຍ*	17	9	36	18	20	12	11	1	13	6	3	3	2	3	–	–	1	–	25	16	116	65		
ຈາກລະດົກລົ້ມເຫດການ	ປ່າຍ*	16	5	38	21	13	9	14	9	4	3	2	2	3	–	–	–	–	–	5	3	42	21		
ດັກການສຳຄັກຫຼັກຫຼີດ	ປ່າຍ*	16	7	25	18	16	12	8	4	1	4	2	1	–	–	–	1	1	19	14	98	63			
ປ່າຍ	ປ່າຍ*	20	5	43	16	31	13	22	7	22	11	4	4	1	–	–	–	–	–	1	1	27	26		
ປ.ນ.ວ່າງຍັກ	ປ່າຍ*	5	2	11	3	13	9	3	2	5	2	–	–	–	–	–	–	–	–	5	3	42	21		
ປ.ນ.ວ່າງຍັກ	ປ່າຍ*	4	2	10	8	7	6	2	1	5	3	–	–	–	–	–	–	–	–	5	5	33	25		
ປ.ນ.ວ່າງຍັກ	ປ່າຍ*	1	–	20	2	16	2	22	5	12	2	6	3	1	–	–	2	1	14	4	96	20			
ກ.ດ.ບ.ຫຼາກຈິງສາ	ປ່າຍ*	17	3	26	6	17	2	13	1	5	1	4	–	4	–	–	1	–	13	2	100	15			
ກ.ດ.ບ.ຫຼາກຈິງສາ	ປ່າຍ*	17	3	26	6	17	2	13	1	5	1	4	–	4	–	–	1	–	13	2	100	15			
ກະມາ		643	149	1306	391	876	259	674	104	547	172	209	80	109	39	51	14	57	18	941	388	5413	1694		

จานวนที่สมควรจะเดินทางไป จัดเป็นการนี้คือห้าแห่ง สำหรับเจ้าฯ แล้ว รากน้ำพืชของมารดา

ສຳຈັກວິກາ	ຮະບັບ	ຄ່າກາງ		1501 - 1500		1501 - 2500		2501 - 3500		3501 - 4500		4501 - 6000		6001 - 7500		7501 - 9000		9001 - 10000		ມາດຕະກາ		10000 -		ມີຄະດູ		1 ວຸນ			
		ສົມດັກ	ສົມບໍເກີ	ສົມນັກ	ສົມບໍເກີ	ສົມນັກ	ສົມບໍເກີ	ສົມນັກ	ສົມບໍເກີ	ສົມນັກ	ສົມບໍເກີ																		
ເພື່ອບົກາ	ມັກ.	205	39	206	48	110	24	84	19	70	28	19	7	8	2	6	—	4	1	130	63	842	231	—	—	—	—		
ງານຕ່າງໆ	ມັກ.	37	14.	34	16	20	8	10	4.	9	8	.1	—	—	—	—	—	—	—	25	15	136	35	—	—	—	—		
ງານທັນທຶນສົມຕາມຫຍາການ	ມັກ.	54	5	59	16	40	16	29	8	22	8	.8	5	2	1	2	1	1	1	38	12	255	72	—	—	—	—		
ບົກີ່	ມັກ.	71	18	139	42	107	24	62	17	20	5	11	3	2	—	3	1	5	2	111	21	531	133	—	—	—	—		
ລວມທັງກຳ	ມັກ.	42	25	74	38	32	13	22	8	7	4	5	1	4	2	—	—	1	—	71	34	263	125	—	—	—	—		
ທາງອານຸດ	ມັກ.	56	5	96	16	72	13	40	10	23	7	12	5	—	—	1	1	1	—	92	13	393	70	—	—	—	—		
ທາງລ້າງວາ	ມັກ.	26	17	23	14	10	5	2	2	—	1	1	—	—	—	—	—	—	—	23	20	91	60	—	—	—	—		
ທາງເທິນສົມຕາມຫຍາການ	ມັກ.	17	8	21	12	16	10	16	10	5	3	2	2	1	1	—	—	—	—	8	7	86	53	—	—	—	—		
ທາງກອດງານ	ມັກ.	12	12	9	9	2	2	—	—	—	—	—	—	—	—	2	2	2	2	—	—	16	15	43	42	—	—	—	—
ທາງເທິນໄປເບີນເສັງ	ມັກ.	34	2	39	8	28	5	7	2	6	1	3	1	—	—	—	—	—	—	—	—	18	4	135	23	—	—	—	—
ຈານຍັກ	ມັກ.	131.	36	118	32	64	24	22	2	15	4	3	—	2	1	—	—	—	—	—	—	49	27	404	131	—	—	—	—
ຈານກອດກາ	ມັກ.	20	8	18	8	3	1	—	3	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5	5	55	25	—	—	—	—
ຈານກອດກາ	ມັກ.	18	6	24	3	12	4	8	3	3	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	53	3	118	21	—	—	—	—
ຈານກອດກາ	ມັກ.	41	15	41	13	27	8	12	6	4	2	3	—	—	—	—	—	—	—	—	29	21	157	65	—	—	—	—	
ຈານໄລຍະ	ມັກ.	55	21	57	18	21	8	20	6	6	2	1	1	2	—	•—	—	—	—	—	—	25	8	187	64	—	—	—	—
ຈານໄກ້ກຳລັງ	ມັກ.	153	22	176	22	86	12	60	10	22	5	4	—	5	1	•1	—	2	1	74	26	583	100	—	—	—	—		
ຈານໄລຍະໃຫ້ຕົກສົດ	ມັກ.	101	10	86	17	52	10	39	9	29	6	3	—	6	1	—	—	2	1	41	17	359	71	—	—	—	—		
ຈານກອດໄກ້ຫົວກາຍ	ມັກ.	31	18	33	20	27	10	5	2	8	2	1	1	—	1	—	1	—	1	—	11	11	119	64	—	—	—	—	
ນາມແຂກໂຈກເຈັດກາຍ	ມັກ.	29	14	35	18	17	11	7	6	1	1	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	25	15	116	65	—	—	—	—
ການກອນເຫຼັກກຳກັງໄປ	ມັກ.	28	17	26	20	15	9	12	7	3	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	13	9	98	63	—	—	—	—
ມັນຫຼັກ	ມັກ.	42	15	57	21	29	16	9	2	6	1	2	1	—	—	—	—	—	—	—	—	26	14	171	70	—	—	—	—
ມັນຈານຍັກ	ມັກ.	11	4	9	3	11	7	3	1	3	2	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	4	3	42	21	—	—	—	—
ມັນຈານຍັກ	ມັກ.	9	8	12	8	2	—	1	3	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6	6	33	25	—	—	—	—
ມັນຈານຍັກ	ມັກ.	9	1	29	16	4	17	6	4	2	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	21	15	96	20	—	—	—	—
ມັນຈານຢັກສົມຕາມນັງ	ມັກ.	23	5	33	4	19	3	7	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	9	3	100	15	—	—	—	—
ມັນມັກໂທິສຸກ	ມັກ.	—	1260	345	1454	433	843	249	498	141	281	98	83	29	35	11	16	4	18	7	923	377	5413	1694	—	—	—	—	

ตารางที่ 8 จำนวนผู้มีบ้านเดือนอยู่อาศัยตามชั้นภูมิภาค สำหรับว่าฯ และ ๑๔๗๙ จังหวัด

ชั้นภูมิภาค	เขต	บ้านเดือนอยู่อาศัย	บ้านเดือนอยู่อาศัย	บ้านเดือนอยู่อาศัย	บ้านเดือนอยู่อาศัย	บ้านเดือนอยู่อาศัย	บ้านเดือนอยู่อาศัย	รวม
พื้นที่ราบ	ปัว.	469	103	222	58	59	20	842
แม่น้ำเจ้าพระยา	ปัว.	79	33	25	8	17	9	231
แม่น้ำเจ้าพระยา	เมือง.	107	18	77	26	44	10	136
แม่น้ำเจ้าพระยา	เมือง.	317	81	96	26	30	7	65
แม่น้ำเจ้าพระยา	ปัว.	155	76	44	17	14	11	255
ภาคกลาง	ปัว.	218	39	59	11	33	8	70
แม่น้ำเจ้าพระยา	ปัว.	57	36	15	8	6	5	12
แม่น้ำเจ้าพระยา	ปัว.	56	19	27	19	16	9	53
ภาคกลาง	ปัว.	16	16	3	3	3	21	42
แม่น้ำเจ้าพระยา	ปัว.	90	12	21	5	15	4	135
แม่น้ำเจ้าพระยา	ปัว.	275	89	69	14	18	7	404
แม่น้ำเจ้าพระยา	ปัว.	36	19	9	2	5	-	55
แม่น้ำเจ้าพระยา	ปัว.	48	11	17	5	2	1	25
แม่น้ำเจ้าพระยา	ปัว.	97	31	26	11	10	3	157
แม่น้ำเจ้าพระยา	ปัว.	118	39	36	12	9	3	187
แม่น้ำเจ้าพระยา	ปัว.	355	60	113	14	48	8	583
แม่น้ำเจ้าพระยา	ปัว.	204	32	74	9	40	9	359
แม่น้ำเจ้าพระยา	ปัว.	75	37	14	7	9	5	119
แม่น้ำเจ้าพระยา	ปัว.	75	40	12	7	6	5	64
แม่น้ำเจ้าพระยา	ปัว.	67	44	13	6	1	1	116
แม่น้ำเจ้าพระยา	ปัว.	100	38	41	20	14	7	171
แม่น้ำเจ้าพระยา	ปัว.	30	15	5	3	3	1	21
แม่น้ำเจ้าพระยา	ปัว.	20	15	8	6	2	1	25
แม่น้ำเจ้าพระยา	ปัว.	61	7	22	6	5	3	96
แม่น้ำเจ้าพระยา	ปัว.	68	9	14	3	4	-	100
รวม		3137	919	1062	306	413	133	5419
							745	1694

ສ້າງຕົວ	ຫຼັກນິຍາມ	ນິຍາມສິນເກາ	ບົນເມສາ	ຫຼັກນິຍາມ	ຫຼັກນິຍາມ	ບົນເມສາ	ຫຼັກນິຍາມ	ດ້ວຍ			
ຫຼັກນິຍາມ	ສິນເກາ	ສິນເກາ	ສິນເກາ	ສິນເກາ	ສິນເກາ	ສິນເກາ	ສິນເກາ	ດ້ວຍ			
ພະຍາຍາກ	ປາວ.	587	178	116	37	36	8	103	48	842	231
ຈາງຕ່າງວາ	ປາວ.	101	40	13	7	4	3	18	15	136	65
ຈານເທົາກົດຄົມສົບຕາມ	ປາວ.	166	35	35	12	21	8	33	17	255	72
ປັບ	ປາວ.	362	80	55	17	17	6	97	30	531	133
ເລຂານຸ້າວ	ປາວ.	178	79	27	17	3	1	55	28	263	125
ກາກຄາກ	ປາວ.	257	47	37	9	16	3	83	11	393	70
ຈາງຕ່າງວາ	ປາວ.	65	43	8	4	4	8	10	9	91	60
ຈານເທົາກົດຄົມສົບຕາມ	ປາວ.	33	14	12	9	8	4	33	26	86	53
ຈາງກອສງ	ປາວ.	17	17	4	4	1	1	21	20	43	42
ຈາງເທດໄນເຊີ້ນສົ່ງ	ປາວ.	104	18	11	2	3	1	11	2	135	23
ຈານຍັກ	ປາວ.	312	94	34	7	8	2	50	28	404	131
ຈານກາເກຫາ	ປາວ.	42	16	—	—	2	1	11	8	55	25
ຈານກະເວີ	ປາວ.	61	18	5	—	2	1	50	2	118	21
ຈາງໂຄໃຈງານ	ປາວ.	108	35	19	12	6	2	24	16	157	65
ຈານໄອນ	ປາວ.	148	55	14	5	3	—	22	4	187	64
ຈານໄສກ່າຍ້າ	ປາວ.	349	57	63	7	23	5	148	31	583	100
ຈານເອົາເຄີນຫຼັດ	ປາວ.	243	42	43	9	23	7	50	13	359	71
ຈານແຈກນາກ	ປາວ.	91	44	10	5	5	4	13	11	119	64
ນາແລະຕົກຕົ້ງເຫັນກາຍ	ປາວ.	82	43	8	5	2	2	24	13	116	65
ກາກຮ່າກົມສົບຕາມ	ປາວ.	67	40	12	6	1	1	18	16	98	63
ປ.ນ.ທ້າໄມ	ປ.ນ.	126	44	18	12	1	—	26	14	171	70
ປ.ນ.ຈາງຍັກ	ປ.ນ.	28	14	3	1	4	2	7	4	42	21
ປ.ນ.ຈາງໄກ້	ປ.ນ.	26	21	3	2	—	—	4	2	33	25
ບສ.ນ.ພັກກົມສົບຕາມ	ປ.ກ.	73	12	7	2	3	9	3	96	20	15
ດ.ວ.ບ.ເຕັກສົບຕາມ	ປ.ກ.	73	9	5	—	4	—	18	6	100	15
ມາ		3699	1055	562	191	208	69	944	379	5413	1694

ประวัติเขียน

นายณัฐพงษ์ ชัยชาวดี เกิดเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2477 ที่ค่ายส้อม
ป่าเกตุหงส์รัก จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาโทด้านการศึกษา
บัณฑิต (สด.ม.) ปีการศึกษา 2502 จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต (Master of Science in Education, M.S. in Ed.) เมื่อปีการศึกษา
2508 จากมหาวิทยาลัย Colorado State University ประเทศสหรัฐอเมริกา

เข้ารับราชการครั้งแรกเมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2502
ประสบการณ์ในการทำงาน อดีตเคยทำหน้าที่หัวหน้าแผนกวิชาช่างก่อสร้าง หัวหน้าคณะกรรมการ
วิชาช่างโยธา หัวหน้าฝ่ายวิชาการ รองผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ สงขลา
เป็นอนุกรรมการฝ่ายการศึกษาใน กพจ. เป็นกรรมการจัดงานวัฒนธรรมบ้านเมือง '27
และเป็นกรรมการฝ่ายการศึกษาใน กพจ. สำหรับสถานที่นิจและคุณครอง เด็กจังหวัด
สงขลา

ปัจจุบัน ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา
วิทยาเขตเทคโนโลยีภาคใต้ รองคณบดีคณะวิศวกรรมเทคโนโลยี และรองคณบดีคณะ
บริหารธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา